

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 133

Presidència del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió celebrada dia 27 de setembre de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 8380/22**, presentada pel diputat Sr. Antonio Francisco Fuster i Zanoguera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a línia d'ajudes del fons Next Generation per a l'eficiència energètica, rehabilitació i descarbonització de les ciutats. [8083](#)
 - 2) **RGE núm. 7646/22**, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones que han quedat enrere en política social. [8084](#)
 - 3) **RGE núm. 7631/22**, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a transport gratuït per als alumnes de batxillerat i formació professional. [8085](#)
 - 4) **RGE núm. 7635/22**, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a seu de l'Agència Espanyola de Supervisió de la IA, Intel·ligència Artificial, a les Illes Balears. [8087](#)
 - 5) **RGE núm. 7636/22**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a situació de precarietat dels serveis d'urgències d'Atenció Primària SUAP. [8088](#)
 - 6) **RGE núm. 7638/22**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a aplicació del 25% d'ensenyament en espanyol. [8089](#)
-

- 7) **RGE núm. 7640/22**, presentada pel diputat Sr. Antonio Jesús Sanz i Igual, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a reserves marines a les aigües Pitiüses. 8090
- 8) **RGE núm. 7645/22**, presentada per la diputada Sra. Isabel Maria Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades de salut a les Illes Balears. 8091
- 9) **RGE núm. 7642/22**, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament del programa de l'IMSERSO. 8093
- 10) **RGE núm. 7644/22**, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció turística. 8094
- 11) **RGE núm. 7647/22**, presentada per la diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones que han quedat enrere en educació. 8095
- 12) **RGE núm. 7648/22**, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones que han quedat enrere en política d'habitatge. 8097
- 13) **RGE núm. 7649/22**, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a petites i mitjanes empreses que es queden enrere. 8098
- 14) **RGE núm. 7641/22**, presentada pel diputat Sra. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a justificació de la subvenció de 500.000 euros al Reial Mallorca. 8100
- 15) **RGE núm. 7630/22**, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a transferència de competències en matèria de costes i litoral. 8101
- 16) **RGE núm. 7637/22**, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a mobilitat a Balears. 8102
- 17) **RGE núm. 7639/22**, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a exigència als socis de govern en relació amb la pujada de l'impost de turisme sostenible. 8103
- 18) **RGE núm. 8381/22**, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixada d'imposts per ajudar les famílies com fan altres comunitats autònomes. 8105
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7307/22**, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a política general del Govern en matèria d'habitatge. 8106
- III. MOCIÓ RGE núm. 7548/22**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del nou curs escolar 2022-2023 i la implantació de la LOMLOE, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6980/22. 8111
- IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial de la Proposició de llei RGE núm. 7380/21**, de modificació de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans. 8120
- V. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 5947/22**, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a adopció immediata de mesures per a l'adaptació de l'activitat econòmica balear a les circumstàncies actuals. 8141
- 2) **RGE núm. 5365/22**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a condemna de la massacre de Melilla. 8149
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 8380/22, presentada pel diputat Sr. Antonio Francisco Fuster i Zanoquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a línia d'ajudes del fons Next Generation per a l'eficiència energètica, rehabilitació i descarbonització de les ciutats.

Primera pregunta, RGE núm. 8380/22, presentada en substitució de la RGE núm. 7643/22, relativa a línia d'ajudes del fons Next Generation per a l'eficiència energètica, rehabilitació i descarbonització de les ciutats, que formula el diputat Antonio Francisco Fuster i Zanoquera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Fuster.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Marí. Quería comentarle que en este parlamento hemos oído muchos discursos por parte de la izquierda sobre política energética y sobre los fondos Next Generation, discursos que, en resumidas cuentas, vienen a decir que ustedes son los campeones del mundo mundial en estas cuestiones. Pero después de la realidad, después de estos discursos, está la realidad y la realidad se manifiesta en, por ejemplo, afirmaciones como la de la patronal Construim. Le cito literalment, Sr. Conseller: "el Govern todavía no ha abierto ninguna línea de actuación cuando casi todas las comunidades autónomas ya tienen estas ayudas en marcha. Estamos pendientes de que la Direcció General d'Habitatge -de su conselleria-, saque una resolució que organice la entrega de las ayudas, pero esta no ha salido". También lo dice hoy la CAEB, Sr. Conseller.

Por ello le pregunto, ¿cuál es la razón que motiva que su conselleria no haya abierto ninguna línea de ayudas de los fondos Next Generation para la eficiencia energética, la rehabilitación y la descarbonización de las ciudades?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fuster. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputades. Sr. Fuster, aquesta mateixa setmana començam a publicar les línies d'ajuda que provenen dels fons Next Generation per a rehabilitació i que corresponen a la conselleria que tenc l'honor de dirigir. Són sis línies d'actuació: una, barris; dues, oficines de rehabilitació; tres, rehabilitació d'edificis; quatre, millora energètica dels habitatges; cinc, elaboració del llibre d'edificis; sis, construcció de nous habitatges, més enllà del PIREP que ja està en marxa i publicat. Un total de 40,6 milions que tenim intenció d'executar.

El que passa aquí és que hem fet una feina prèvia a tota aquesta publicació intentant millorar la publicació de les convocatòries. Ho hem fet buscant col·laboració i ajuda externa, com són tots els col·legis professionals: arquitectes, arquitectes tècnics, enginyers i administradors de finques, amb els quals hem firmat ja protocols de col·laboració i amb els quals hem arribat a acords per fer unes bases que arribin vertaderament i que vagin cap a la gent.

També ho hem fet treballant juntament amb els ajuntaments i amb els consells insulars per millorar -com dic- aquesta capacitat que pugui tenir el Govern que aquests fons arribin a tothom. Milloram les condicions de tot això, hem millorat, per exemple, qüestions de vulnerabilitat on hem aplicat distints paràmetres perquè les ajudes puguin arribar a més gent de la que estava marcada inicialment en el Decret 853, estatal, el que han fet altres comunitats autònomes és fer molta via, han publicat bàsicament el que deia el decret, i nosaltres hem volgut fer una passa més. Per cert, estam en la mateixa alçada, hauríem de preguntar a Andalusia també s'hi ha publicat aquestes línies, perquè el que tenc entès és que tampoc no ho ha fet.

Moltes gràcies, Sr. Fuster.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Fuster.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Me alegro, Sr. Marí, que la saquen la semana que viene, son ustedes el Gobierno de la semana que viene.

(Alguns aplaudiments)

Solo aciertan cuando rectifican, y a veces.

Mire, Sr. Marí, con la crisis energética que estamos viviendo y especialmente con la que se nos viene encima, es incomprendible e inexplicable que ustedes aún no hayan sacado estas ayudas, y lo anuncian para la semana que viene. Además, tienen ustedes los fondos para hacerlo desde hace mucho tiempo.

Desde el Partido Popular le exigimos desde hace mucho tiempo que las ayudas Next Generation lleguen a quienes realmente lo necesitan, que son las familias y las empresas, como decía hoy mismo la CAEB, y que no se utilicen para su fiesta de despilfarro público, que es en lo que ustedes siempre utilizan los fondos públicos.

Por otra parte, Sr. Conseller, es normal la preocupación y el enfado del sector, porque si no se tramitan estas ayudas se pueden perder, y eso sería un grave error para esta comunidad autónoma. Nosotros también le pedimos que se agilicen estas ayudas, lo más rápidamente posible, porque, como le digo, sería una vergüenza que se dejaran perder.

Sr. Conseller, déjense ya de discursos grandilocuentes y saquen estas ayudas, no la semana que viene, hoy mismo, de nada sirven las palabras si no vienen acompañadas por hechos, dejen a un lado la publicidad y el marketing, como acaba de hacer hoy aquí y, de verdad, den respuesta a las necesidades de la gente, que es lo que necesitan. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fuster. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. No es preocupi, no la setmana que ve, he dit aquesta mateixa setmana, (...) com deu pensar...

(Petita cridòria)

... no estava previst, no estava previst que fessin aquesta pregunta, perquè la varen canviar l'altre dia, per tant, ho tenim previst així. Hi ha fins al mes de l'any 2026 per executar aquestes ajudes, estic segur que els empresaris preocupats veuran complertes les seves expectatives, però serem capaços de fer-ho.

I, en tot cas, com que tenc molt poc temps, vull dir-li una cosa, no serem nosaltres qui perdrà aquestes oportunitats, sabem gestionar aquests fons, i, en qualsevol cas, no farem com vostès a la legislatura 2011-2015, on varen retornar sota a Europa de fons FEDER per falta d'execució. Nosaltres els executarem en temps i farem possible que arribin a la majoria de la ciutadania, de la gent que ho necessita, per fer aquesta rehabilitació energètica tan important...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 7646/22, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones que han quedat enrere en política social.

Segona pregunta, RGE núm. 7646/22, relativa a persones que han quedat enrere en política social, que formula la diputada Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president, molt bon dia, diputades i diputats. Sra. Consellera d'Afers Socials, considera que no ha deixat ningú enrere en les seves polítiques socials?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula la consellera d'Afers Socials i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa de Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president, bon dia a tots i a totes. I així formulada, Sra. Durán, tot i que la xarxa de protecció que hem estructurat en aquesta comunitat autònoma, segur que hem deixat persones enrera i col·lectius, com passa a qualsevol sistema de protecció social, quan n'hi ha.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Durán,

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Després de 7 anys de polítiques econòmiques, laborals i d'habitatge, precisament l'habitatge i la temporalitat laboral són dels factors més determinants per a l'augment de pobresa aquí, a les Balears, i ara, a més, s'hi ha de sumar la inflació: les famílies que pagaven en el seu rebut de llum 60 euros, ara en paguen 150 o més, i ara els partits d'esquerres, que es mobilitzaven en el carrer en contra de la pobresa energètica, ara són els que voten en contra al Congrés dels Diputats perquè l'IVA reduït del 5% no s'allargui fins al mes de març.

(Alguns aplaudiments)

Mentre, les famílies de Balears veuen com la cistella de la compra ha augmentat un 35%, segons les dades de Consupal. Per cert, ahir el Partit Popular, el Sr. Feijóo, va tornar a proposar la baixada de l'IVA per als productes bàsics: carn, peix, oli, pasta i productes d'higiene. El PSOE tot d'una va sortir i va dir que no, que res de l'IVA al 4%. Esperem que torni a rectificar.

Després de 7 anys de les seves polítiques socials, segons les dades de Creu Roja, la demanda d'ajuda per a l'alimentació i la higiene s'ha disparat un 64% més a l'any 2022, que el mateix període del 2019, i el perfil ha canviat i molt: el 66% dels afectats, els que van a les cues de la fam, són dones, de 35 a 49 anys, i el segon grup són els joves de 18 a 34 anys. No havia passat mai, la pobresa torna jove i no dona treva a l'estiu, amb vostès, un govern d'esquerres, Balears és la segona comunitat autònoma amb més desigualtat entre rics i pobres i la que més ha crescut en aquesta desigualtat, Sra. Consellera.

(Remor de veus)

Amb vostès, un govern d'esquerres, qui pateix i que cada dia és més i més pobre són les classes mitjanes, són els treballadors, són els autònoms molts dels quals tancaran el seus negocis aquest hivern.

Les ajudes econòmiques o rendes per poder pal·liar l'exclusió social o la pobresa s'han de donar, només faltaria!,

nosaltres sempre hi hem donat suport. I en aquest hivern no esperi el gener, haurà de donar noves línies a ONG perquè puguin tenir subministres, aliments, per donar una borsa de menjar a totes aquelles famílies, que seran molt llargues cues de la fam.

Però l'escut social també és abaixar impostos, Sra. Consellera, abaixar impostos com la llum, el gas i els productes bàsics, ara, cregui'm, és la millor política social que hi hagi pogut haver, perquè si, Sra. Consellera, les seves polítiques socials durant aquests 7 anys han deixat molta gent enrere i n'hi deixaran molta més.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula la consellera d'Afers Socials i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa de Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Sra. Durán, qualsevol política social deixa col·lectius i deixa persones enrere, però quan governa l'esquerra, quan governa l'esquerra ens preocupa la vulnerabilitat social, ens ocupa la vulnerabilitat social i treballam perquè cada vegada n'hi hagi menys de vulnerabilitat social.

Jo li puc dir el retorn de les targetes sanitàries, la renda social extraordinària, els pisos d'emancipació per als joves extutelats, la renda d'emancipació per als joves extutelats...

(Remor de veus)

... -escoltin-, pisos supervisats de salut mental, centres ocupacionals per a persones de salut mental, la xarxa de concertació de places per a entitats, les ajudes a entitats de distribució d'aliments, el servei de promoció de 6 a 11 anys, les 10 residències públiques que es construeixen, les més de 600 places residencials per a persones majors que ja hi són, la reactivació de la dependència.

Podem parlar de moltes coses, però quan governen vostès, Sra. Durán, no és que protegeixin, és que generen desigualtat, és que generen vulnerabilitat. O què es creu...

(Remor de veus)

... -escolti, Sra. Durán, que m'ha fet una pregunta-, o què es creu que les 17.000 persones que vostès varen expulsar del sistema sanitari estaven més protegides abans o després? O es creu vostè que la derogació de la renda d'emancipació, que vostè va votar que sí en els pressuposts del 2012, els joves extutelats estan més protegits o menys protegits? O quan varen donar de baixa les 2.000 famílies de la Seguretat Social de familiars cuidadors, estaven més o manco protegits?

Sra. Durán, vostès, quan governen, fan això. I no la podem escoltar a vostè perquè vostè es disfressa de progressista. A qui hem d'escoltar? A qui hem d'escoltar?...

(Remor de veus)

... A la Sra. Ayuso, a la Sra. Ayuso...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa de Santiago i Rodríguez):

..., a la Sra. Ayuso, que és l'autèntica, la que no renega de ser de dretes, i a la Sra. Ayuso, quan li demanen el que vostè m'ha demanat, diu, textualment: "*Pido a los ciudadanos que siguen ayudando y que en estos momentos tan complicados no nos olvidemos de las personas que peor lo están pasando*", ha remarcat la Sra. Ayuso, remarcat que els ciutadans donin ajuda a les ONG. I diu...

(Remor de veus)

... i diu, i diu: "*Porque las administraciones tienen que reducirse y no se tiene que controlar el mercado.*" Això és la Sra. Ayuso, la que no renega de la dreta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

És a dir, això és la Sra. Ayuso, això, Sra. Durán, això és el que...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Continuen els aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 7631/22, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a transport gratuït per als alumnes de batxillerat i formació professional.

Tercera pregunta, RGE núm. 7631/22, relativa a transport gratuït per als alumnes de batxillerat i formació professional, que formula la diputada Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació i Formació Professional, la meua pregunta avui és molt clara, fa estona que reivindicam, hem parlat amb vostè en públic i en privat, en privat, em refereisc a reunions que hem mantingut, sobre la necessitat d'implantar el

transport postobligatori gratuït per a aquells estudiants de formació professional i també de batxiller.

Vostè sap perfectament que si vius a un poblet petit i no hi ha manera d'anar al centre on estudies tens molt difícil arribar-hi, a no ser que ho paguis de la teva butxaca o el papà i la mamà t'hi acompanyin.

Aquesta és la pregunta que li faig un any després d'haver-ne parlat i després, quan m'hagi contestat, li faré la cronologia tal i com nosaltres ho veim.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Sra. Pons, gràcies per aquesta pregunta que demostra la seva perseverança davant un tema que fa estona, i és veritat, que vostè ha plantejat en preguntes i en temes de pressuposts. Jo li diré un parell de qüestions.

És evident que es tracta d'un procés llarg, no és un procés d'avui per demà. Nosaltres, per una part, hem incrementat les places de transport escolar obligatori a fi i efecte que estudiants de batxillerat puguin anar a aquests autocars, a aquests autobusos.

Per altra banda, també hem plantejat convenis amb ajuntaments, però el que més ens interessa remarcar és que en aquests moments treballam en un esborrany, ja en un esborrany de decret de transport escolar que suposa, jo diria, que un canvi substancial en molts de sentits. Suposa fer obligatori de 3 a 6 anys, tot el procés de 3 a 6 anys. Suposa que, de qualche manera, el transport postobligatori tenguí diferents línies, per una part incrementar les places de transport escolar obligatori i postobligatori; suposa fer convenis amb ajuntaments i AMIPA; suposa incrementar, fer una línia d'ajuts individuals, sobretot a nivell de formació professional, i significa treballar amb la Conselleria de Mobilitat per tal d'intentar que hi hagi unes polítiques respecte d'aquesta qüestió.

Per tant, sabem que no hem donat resposta a tot, però és evident que treballam en aquesta línia. L'obligatori és el que feim, però treballam amb el postobligatori 3-6 i també amb el batxillerat i la formació professional.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Vostè em parla de futur, igual que ja em va parlar de futur ara fa un any i ara fa més d'un any, perquè la primera vegada que li vaig parlar d'aquesta qüestió va ser dia

1 de juny de 2021. Som en el curs 2022-2023 i la situació no ha canviat gens. Sí que la planificació i la bona voluntat hi torna a ser. Li he de dir una cosa, Sr. Conseller, quan el 2021, pel juny, li vaig fer una pregunta oral, que aquí tenc el *Diari de Sessions*, vostè em va contestar exactament el mateix que em contesta avui, i avui, a més, afegeix un col·lectiu d'estudiants, molt important per a nosaltres, però del que avui jo no li he demanat. Jo parl de batxiller i formació professional, pressuposts de 2022. Vàrem fer una esmena, la 12985, d'ampliació de places de transport escolar a l'educació postobligatòria, i vostè em va omplir d'esperança, perquè em va rebutjar l'esmena, això també és ver, però ens va dir, no es preocupin que nosaltres feim feina per això, faré un estudi i el curs 2022-2023 aplicarem qualche mesura perquè això sigui així.

També vull recordar que aquest grup parlamentari dia 26 de gener va presentar una proposició no de llei precisament dirigida a aquesta qüestió, per garantir que els que fan batxiller i formació professional puguin estudiar perquè tenguin un transport dels cursos postobligatoris gratuït. Això encara no passat.

A vostè que li agrada tant la cultura popular, com em passa a mi mateixa, li faria un prec davant la cambra, no ens passi més amb cançons i posi solucions perquè el curs 2022-2023 ja ha començat i la situació no ha canviat. Almanco li agraeisc que no m'hagi dit la quantitat de places de formació professional que han posat en marxa, perquè avui aquesta no era la pregunta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Sra. Pons, li puc assegurar que hem incrementat els pressuposts del transport escolar, són més de 12 milions d'euros guanyant...

(Se sent la Sra. Pons i Salom de fons que diu: "obligatori")

... obligatori, i també hi ha ja places per a postobligatori. I també tenim convenis amb ajuntaments i hi ha AMIPA que hi treballen.

En aquest moment la proposta que hem fet de decret mirant el present i el futur suposarà de qualche manera, en funció de les coses que he dit, no he dit tot el que suposava aquest decret de transport escolar, un increment de més de 2,5 milions d'euros.

Per tant, no es tracta només de paraules. El transport sempre és un problema important i nosaltres treballam d'ara, però també de cara al futur, perquè evidentment estam d'acord amb vostè que la formació professional és molt important, però les línies per donar resposta a això no són úniques, hi ha millora de places, ajuts i realment convenis amb ajuntaments i AMIPA per

fer possible que el transport escolar sigui gratuït. En aquesta línia estam i jo li reconec i li agraesc la seva perseverança en aquest tema.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 7635/22, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a seu de l'Agència Espanyola de Supervisió de la IA, Intel·ligència Artificial, a les Illes Balears.

Quarta pregunta, RGE núm. 7635/22, relativa a seu de l'Agència Espanyola de Supervisió de la IA, Intel·ligència Artificial, a les Illes Balears, que formula el diputat Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Sr. Conseller, la Agencia Española de Supervisión de Inteligencia Artificial, AESIA, es uno de los organismos de nueva creación que pueden ser radicados en una localización diferente a la capital del Estado, de acuerdo con el Real Decreto 209/2022, de 22 de marzo.

Esta agencia estará adscrita a la Secretaría de Estado de Digitalización e Inteligencia Artificial, dentro del Ministerio de Asuntos Económicos y Transformación Digital. Todavía no se han publicado las bases y Granada, Alicante y La Coruña ya se han posicionado para albergar la sede de esta nueva agencia.

Sr. Conseller, ¿competimos?, ¿presentamos candidatura?, ¿Palma?

Si realmente hay intención de transformar el modelo económico y de dar impulso a nuevas tecnologías, si queremos que nuestras islas se conozcan por algo más que el sol y playa, si queremos impulsar y poner en valor el Instituto de Innovación de Nou Llevant o el Parc Bit deberíamos unirnos todos para presentar una candidatura compacta, con apoyo de todos los grupos parlamentarios de esta cámara así como de la sociedad civil.

Desde el Grupo Parlamentario Ciudadanos proponemos una PNL conjunta de apoyo a la candidatura de Palma, en el caso que Palma acceda a presentar candidatura, que esperemos que sí. En Galicia ya lo han hecho, tienen su PNL de apoyo a La Coruña, y no podemos ser menos.

Sr. Conseller, me ha escuchado en muchas ocasiones decir que llevamos varias legislaturas dando la espalda a la digitalización, dando la espalda a la tecnología, dando la espalda a la innovación. Esta candidatura podría ser un punto de inflexión, una apuesta decidida por el progreso de nuestra

comunidad, y, desde luego, no perdamos otra oportunidad y tan siquiera perderla sin haberlo intentado.

Por tanto, Sr. Conseller, le formulo la pregunta, ¿cómo valora el Govern las posibilidades de que la sede de la Agencia Española de Supervisión e Inteligencia artificial se establezca en las Illes Balears en el caso de presentar Palma candidatura?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Fons Europeus, Universitat i Cultura.

EL SR. CONSELLER DE FONDS EUROPEUS, UNIVERSITAT I CULTURA (Miquel Company i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, diputats i diputades. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Qualsevol proposta, ja sigui via projecte a través d'una iniciativa o acció que ajudi a millorar la vida dels ciutadans i les ciutadanes, a diversificar l'economia i a apostar per la tecnologia i la intel·ligència artificial a Balears, serà benvinguda.

Des del Govern pensam que impulsar i difondre la intel·ligència artificial en l'administració i en el nostre teixit empresarial i educatiu és imprescindible. Treballam amb la Universitat, amb la Cambra de Comerç i amb diferents agents d'innovació en la configuració de l'estratègia balear d'intel·ligència artificial que ens permetrà estar preparats i que presentarem en els propers mesos.

Treballam en un marc per captar oportunitats en matèria de tecnologia, recerca i desenvolupament perquè tots els agents, siguin públics o privats, disposin dels espais i les eines necessàries per al seu desenvolupament.

Ara és el moment de definir l'estratègia i de definir també les diferents accions. I li faig un esment a diferents accions que s'estan desenvolupant perquè vegin que no anam tan enrere com vostès diuen o com volen fer creure.

Les Illes Balears disposaran d'una important infraestructura a l'Estat espanyol en intel·ligència artificial construint el futur centre d'intel·ligència artificial i súper computació, una inversió que alberga més o manco 3 milions d'euros. Disposam d'importants equips de recerca en àrees d'intel·ligència artificial liderades per la Universitat de les Illes Balears, 15 equips de recerca i més de 500 publicacions. En matèria de formació professional diferents cursos d'especialització, o en formació professional amb intel·ligència artificial, Big Data i ciberseguretat. L'any que ve, el 2023, es crea la càtedra d'intel·ligència artificial en sostenibilitat i salut, finançada per fons europeus, i aquesta càtedra posarà en marxa cursos d'especialització en tecnologia i intel·ligència artificial. Comptam amb empreses ubicades al Parc Bit que ofereixen aquests serveis d'intel·ligència artificial. Treballam en el Digital Innovation Hub de les Illes Balears incorporats al Govern, incorporats dins el hub, i també treballam en l'estratègia balear (...) en matèria de salut i intel·ligència artificial.

Per això, Sr. Diputat, treballam amb tots els sectors i treballarem també amb la resta d'institucions, evidentment amb l'Ajuntament de Palma, per comptar amb..., i treballar en propostes innovadores per atreure talent, per atreure, per retenir i per aportar negoci ja sigui en forma de agència o en qualsevol altre format. L'important és treballar, estar preparats i posar una base sòlida més enllà d'anuncis en un moment o l'altre. L'important és fer la feina per diver...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Entonces, Sr. Conseller, tiraremos adelante con la propuesta de una PNL de apoyo a la candidatura de Palma que, además, puede acompañarse con todas las iniciativas que usted ha planteado ahora en su intervención.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas.

I.5) Pregunta RGE núm. 7636/22, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a situació de precarietat dels serveis d'urgències d'Atenció Primària SUAP.

Cinquena pregunta, RGE núm. 7636/22, relativa a situació de precarietat dels serveis d'urgències d'atenció primària SUAP, que formula el diputat Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Consellera, ens vol contestar: quina resposta ha donat el departament del Servei de Salut i la conselleria a les demandes i denúncies dels professionals dels serveis d'urgència de l'Atenció Primària i dels seus usuaris? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Diputat. La veritat és que hem treballat durant tot l'estiu d'una manera molt intensa planificant, organitzant i reorganitzant els recursos

sanitaris d'atenció als serveis d'urgències d'Atenció Primària. Ha estat un estiu complex, sobretot perquè tenim més població, perquè els professionals han pogut gaudir de les seves vacances i també perquè hi ha hagut un increment de baixes COVID, sobretot durant el mes de juliol.

Aquestes situacions han complicat l'atenció durant els mesos d'estiu, així ho hem reconegut, i s'han pres diferents mesures com, per exemple, incrementar el nombre d'unitats del 061, que s'han reforçat amb sis vehicles més, no són els vehicles sinó que l'important són els professionals que hi van de dins, per reforçar l'atenció domiciliària, precisament l'atenció extrahospitalària; una altra mesura que s'ha pres va ser incrementar el preu de l'activitat extraordinària un 50% per poder compensar així els professionals que feien més activitat extraordinària; i també un acord amb la sanitat privada que poguessin atendre tots els casos dels turistes, diguéssim, d'atenció sanitària als turistes.

Aquestes i altres mesures són les que hem posat en marxa treballant amb els professionals també, amb nous reptes, amb nous models d'atenció, que és important consolidar d'ara en endavant

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Consellera, li faré una valoració global i una específica d'un cas que denunciem. Miri, com vostè sap i el conjunt d'aquesta cambra, els professionals sanitaris fa temps que denunciem la precarietat en què es troba l'Atenció Primària a la nostra comunitat autònoma. Ara li diuen, i nosaltres també, que el pla de xoc anunciat pel Govern, vostè n'ha fet cinc cèntims, per reduir la demora en llista d'espera en consultes d'especialistes no només ha estat insuficient sinó que resulta ineficaç i ineficient. Li explicaré el perquè li denunciem això.

L'estratègia d'aquest pla amb incentius per a aquests professionals en la contractació del MAE, el mòdul d'activitat extraordinària, no ha reduït de forma considerable el temps de citació i d'atenció a les consultes ni a les llistes d'espera, ha creat una cosa pitjor, i és el que li denunciem, una competència entre els serveis assistencials i els professionals sanitaris que, òbviament, cerquen fer torns allà on estiguin més remunerats i amb millors incentius. I això ha provocat un descobert a les guàrdies del servei d'urgència d'Atenció Primària, del SUAP, que és el que li deim, on els sanitaris no tenen aquests incentius, per la qual cosa hi ha una competitivitat entre serveis i professionals. I ho denunciem els metges i infermers i tècnics de cures d'infermeria als centres de salut, que ho han traslladat a les gerències. Pot anar vostè a demanar-ho directament a l'Escorxador o a l'Escola Graduada a la ciutat de Palma.

Està bé que hagi millorat la retribució entre..., amb aquestes substitucions, ens agrada, li donarem suport, el que no pot ser és crear un greuge comparatiu amb altres professionals, que sap vostè que els torns de vespre i els torns d'urgències són molt

més complicats, on ja es trobam amb una mancança de quadres. Això és el que provoca aquesta falta de planificació global i d'imprevisió, el que fa és afeblir l'Atenció Primària i una cosa pitjor, saturar les urgències hospitalàries on s'han de derivar perquè no poden acudir ni en temps ni amb recursos suficients a l'atenció als PAC ni a l'atenció als domicilis, consellera.

Els sanitaris estan esgotats, i vostè ho sap, però ara ja estan enfadats, igual que els usuaris dels centre de salut. Li demanam que no faci més pegats sinó que faci i aposti per mesures concretes per resoldre el problema de l'Atenció Primària.

Miri, ahir ens vàrem reunir amb el Col·legi d'Infermeria i coincideixen a demanar més contractació per cobrir totes les àrees amb estabilitat laboral i fidelització i una equiparació sense haver de competir amb altres serveis i professionals; actualització justa del complement de residència, per indemnització per residència, plus d'insularitat, per evitar que se'n vagin a altres comunitats autònomes o evitar incentius perquè vinguin aquí, i l'increment de la dotació econòmica. Nosaltres li hem demanat pressupostàriament cada any, consellera, per a aquest recurs. Llevi la suspensió en l'aplicació del Decret de garantia de demora i torni aquests drets als usuaris que ho estan demandant.

I li vull fer un prec...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM
(Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sr. Diputat, les demores a Atenció Primària sí han baixat i han disminuït amb aquest pla. Disminuiran a poc a poc? Clar que sí. No podem canviar de la nit al dia dos anys i mig de pandèmia. És impossible.

No s'ha tancat cap centre de salut. Per tant, els usuaris que han anat als centres de salut han estat atesos. Tenim la major partida d'atenció primària. Vostè em diu, més pressupost. Si és que des de 2015 hem augmentat 137,5 milions d'euros a Atenció Primària, i la meitat vostè sap que és capítol 1 i és per a professionals. S'han millorat les condicions laborals. S'han recuperat els dies d'IT. S'ha pagat la carrera professional a tots els treballadors, al cent per cent, cosa que no succeeix a la majoria de comunitats autònomes. Es paguen guàrdies a embarassades. Hi ha moltíssimes millores laborals i li puc assegurar i garantir, per a aquesta conselleria i per a aquest govern el Pla estratègic d'Atenció Primària és una autèntica prioritat, igual que ho és la salut mental i la cronicitat. I en aquesta línia continuarem fent feina, perquè estam convençuts que és necessari millorar, però sabem que...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 7638/22, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a aplicació del 25% d'ensenyament en espanyol.

Sisena pregunta, RGE núm. 7638/22, relativa a aplicació del 25% d'ensenyament en espanyol, que formula el diputat Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados. Les veo hoy como la Pausini, con pocas ganas de cantar el *Bella Ciao*. Sr. March, ¿piensa aplicar un mínimo del 25% de enseñanza en español, tal y como han empezado a reclamar los padres?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Sr. Rodríguez, moltes gràcies per aquesta petició que li promet que mai no havia sentit de la seva boca ni del seu grup parlamentari.

Li diré un parell de qüestions perquè s'aclareixi. Primer de tot, no hi ha cap sentència ni del Tribunal Superior de Justícia de Balears, ni del Tribunal Suprem ni del Tribunal Constitucional que ens obligui a aquest 25%. En segon lloc, no hi ha cap recurs en contra de la Llei de normalització lingüística ni del Decret de mínims. En quart lloc, vostè sap que en aquests moments hi ha deu famílies, deu famílies de les Illes Balears, que reclamen a la justícia aquest 25%. Evidentment, se'ls contestarà. Li vull recordar que a les Illes Balears hi ha més de 175.000 alumnes i hi ha deu famílies que ho han reclamat; amb tot el seu dret, jo no discuteix el seu dret, però li vull recordar també que són els consells escolars, on hi ha representades les famílies, que aproven el projecte lingüístic de cada centre.

Per tant, ni tenim sentències ni realment es margina les famílies i no hi ha cap tipus de plantejament que digui que nosaltres anem en contra de la legalitat. Nosaltres estam a favor de la legalitat, estam a favor de la normalització lingüística en català i volem sobretot estudiants i ciutadans plurilingües, no monolingües com vostè planteja.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, Sr. Conseller, le tengo que contradecir, sí existen sentencias del Tribunal Supremo prohibiendo la inmersión lingüística en catalán, una inmersión que a mí me hace llegar una imagen como de un niño al que sumergen ustedes en agua porque es que hasta la misma palabra causa rechazo. Y, por supuesto, su ley de educación también está recurrida al Tribunal Constitucional por este grupo parlamentario y esperamos, esperamos, que el tiempo nos dé la razón.

Pero yo, usted es pedagogo, yo quiero hacer un esfuerzo de pedagogía a ver si consigo que usted lo entienda. No, VOX no ha venido aquí a defender el castellano. Nosotros no defendemos el español. Nosotros defendemos los derechos. Los derechos no son ni de las lenguas ni de los territorios, son de las personas que usan esas lenguas o que viven en esos territorios. Nosotros no estamos aquí para defender la lengua de Cervantes, que no precisa de defensa alguna. Nosotros venimos aquí a defender los derechos de los niños y de los padres a ser educados en su lengua materna, que es lo mismo que ustedes y el resto de grupos de la izquierda reclamaban en su momento que era el derecho de los niños a aprender en su lengua materna, según decía la UNESCO, y entonces ustedes lo defendían. Se ve que ahora como no les conviene han dejado de defenderlo y lo que dice la UNESCO no les importa lo más mínimo.

Porque es que, Sr. March, usted debería ser consciente de lo que tiene en sus colegios. Lo que tienen sus colegios, usted que siempre me niega el adoctrinamiento, es, por ejemplo, un chequista en lengua catalana del instituto de Son Servera, cuyo nombre no diré, pero que en la página web de Dolça Catalunya cualquiera de ustedes puede saber quién, que dice que cuando a un alumno se le habla en castellano lo ignora, lo ignora. Esto un docente. O que dice esa misma persona públicamente que le sobra la opción en castellano en sanidad, que la diñen. Esto es lo que ustedes están llevando a la educación. Le puedo asegurar que próximamente, con un gobierno con la participación de VOX, este problema se solventará en estas islas y se respetarán los derechos de los alumnos, de los padres y de las familias; cosas que ustedes no hacen.

Gracias, Sr. Presidente.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Es veu, Sr. Rodríguez, que vostè i jo tenim concepcions distintes de la justícia, de l'educació, de la llengua; i jo me

n'alegro. Realment, si vostès pensen que amb vostès governant amb el senyors de la dreta vostès resoldran els problemes d'educació, van llestos.

Li vull dir una cosa. Nosaltres estam a favor del plurilingüisme, estam a favor que realment els nostres estudiants sàpiguen català, castellà, anglès i totes les llengües que siguin possibles. Les dades, què ens diuen? les dades diuen que per una part la competència comunicativa en català i en castellà és semblant als nostres estudiants, però la competència oral és més grossa en castellà que en català. Per tant, nosaltres l'únic que volem és normalitzar l'ús de la nostra llengua. Sense l'escola el català hauria desaparegut. I vostès són element perillós perquè amb vostès sí que el català hauria desaparegut, tant a nivell escolar com a nivell social. Aquest és el gran perill.

Nosaltres, ho hem dit moltes vegades, volem plurilingües, no volem monolingües. Ja sé que vostès mai no defensen el castellà o l'espanyol, però sap què li recoman a vostè?, que demani a la Sra. Ayuso que el "xiringuito" que ha deixat el Sr. Cantó sigui per a vostè i així podrà defensar l'espanyol, a Espanya i a tot el món.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 7640/22, presentada pel diputat Sr. Antonio Jesús Sanz i Igual, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a reserves marines a les aigües Pitiüses.

Setena pregunta, RGE núm. 7640/22, relativa a reserves marines a les aigües Pitiüses, que formula el diputat Antonio Jesús Sanz i Igual, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo no faré menció a Laura Pausini, que té més cançons, com *Se fue*. Esperem què puguem dir-ho més endavant. Sra. Consellera, bon dia, parlem de coses que per ventura interessin un poc més, com és la conservació marina i les reserves marines.

La setmana passada varen anunciar l'ampliació de les reserves de les illes Malgrats i de l'illa del Toro, que es va crear el 2004, però que ara ha ampliat per tretze la superfície protegida, perquè considerem i creiem que és un gran avenç.

Ja la COVID ens va ensenyar que quan l'ésser humà deixa d'actuar en el medi marí i en el medi natural, aquest és capaç de recuperar-se, i justament les reserves marines com la que tenim a les Illes Pitiüses del Parc Natural d'Eivissa i Formentera o la que es va crear recentment també de Sa Punta de Sa Creu, consideram que estan fent una bona tasca de recuperació de la biodiversitat marina.

És per això que li demanam si es preparen més reserves a les illes Pitiüses, a Formentera específicament, i quin és l'estat en què es troben? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Té la paraula la consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ (María Asunción Jacoba Pía de la Concha i García-Mauriño):

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Gràcies, Sr. Sanz. Efectivamente, las reservas marinas están haciendo un trabajo enorme en cuanto a recuperación de biomasa, de hábitats marinos. Estamos muy contentos y podemos estar todos en Baleares muy orgullosos. Es un trabajo que se empezó en 1999, con lo cual mucha gente ha participado en este proceso.

En lo que se refiere a las Pitiusas, estamos preparando dos nuevas reservas marinas, la de Es Vedrà y la de Ses Bledes, ambas en los islotes de poniente. En principio creemos que de aquí a seis meses podrían estar listas, se podrían declarar. De momento están en exposición pública y se harán aportaciones que iremos consensuando y creemos que en un plazo de seis meses esto estará ya. Además, lo haremos mediante un decreto que vamos a aprovechar también para otra cosa que creemos que será de gran utilidad, que es un plan sectorial de aprovechamiento pesquero, que consiste en unificar las normas de todos los espacios protegidos que tenemos en zonas marinas de las Pitiusas, que creemos que puede ser de gran utilidad. Para esto estamos colaborando también con los consejos insulares, como no puede ser de otra manera.

Muchas gracias por la pregunta, Sr. Sanz.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Consellera, sabem que estan treballant-se des del Govern aquestes reserves d'Es Vedranell i de Ses Bledes, però també és cert que des de Formentera es vénen reclamant per part del sector pesquer altres reserves que no tenen completament la competència seva, però sí que tenen la competència per part del Govern de l'Estat, com són les de Baix d'Es Ram i també la de Baix Fondo, una a la part de La Mola i una a la part del far d'Es Cap, al sud del far d'Es Cap.

Sí que és important. Sabem que són aigües exteriors. A Formentera tenim una diversitat d'aigües, tant les exteriors que tenim a la part sud de La Mola com a la part sud d'Es Cap i també les que estan dins el parc natural i estan bé les que s'estan fent a Es Vedranell i a Ses Bledes perquè tot i que són l'illa d'Eivissa, Ses Bledes estan a la part nord de l'illa d'Eivissa i a la part oest hi ha la d'Es Vedranell, sí que ens fan falta també a Formentera perquè les confraries sí que són diferents.

La Confraria d'Eivissa i la de Formentera treballen a zones diferents i ja hi ha hagut aquestes qüestions.

Aquestes reserves sí que han tingut un impuls important per part de diversos governs. Aquí sí que no parlaré de qui ha estat. Sí que és cert que hi ha hagut un treball dels governs que han estat a les Illes Balears, i esperam que continuï sent així, i que aquest impuls que li demanem que es faci, sí que li demane que es faci aquest impuls per a aquestes reserves tant del Baix d'Es Ram com del Baix Fondo a Es Cap perquè és necessari que es declari per poder protegir encara més el litoral de Formentera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Té la paraula la consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ (María Asunción Jacoba Pía de la Concha i García-Mauriño):

Gracias, presidente. Pues, efectivamente, en Baleares tenemos aguas interiores que son de nuestra competencia y aguas exteriores que dependen del Gobierno central y nosotros constantemente trasladamos las demandas que se van haciendo desde Baleares, no solamente desde las Pitiusas, también desde Mallorca, desde Menorca, al ministerio en todas las reuniones que tenemos, que son muy frecuentes. Entonces, interesa que haya más reservas marinas tanto en aguas interiores como exteriores. Ya sabe que tenemos todo el empeño puesto en ello.

La verdad es que las reservas de Pitiusas están dando muy buen resultado. Creo que los pescadores están muy contentos y estamos trabajando también en otras cosas que pueden ayudar al mundo de la pesca paralelamente como, por ejemplo, el plan que hemos aprobado recientemente de gestión de pesca artesanal en Pitiusas, que les permite pescar todos los días de la semana de 15 de abril a 15 de septiembre, con lo cual se adecua con la demanda que existe en verano, y luego los meses de invierno se reduce el esfuerzo pesquero en un 40%, con lo cual también descansan las poblaciones marinas en un momento en que no hay tanta demanda...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 7645/22, presentada per la diputada Sra. Isabel Maria Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades de salut a les Illes Balears.

Vuitena pregunta, RGE núm. 7645/22, relativa a dades de salut a les Illes Balears, que formula la diputada Isabel Maria Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Bon dia, consellera. Se sent satisfeta, consellera, amb les dades actuals de la seva gestió? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM
(Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia, Sra. Diputada. Em sento orgullosa de la sanitat pública i també tenc moltíssimes raons per sentir-me orgullosa de la sanitat pública i tenc moltíssimes raons per continuar lluitant per la sanitat pública.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Moltes gràcies. En primer lloc, jo també estic orgullosa dels professionals sanitaris d'aquestes illes...

(Alguns aplaudiments)

... perquè fan una feina admirable a pesar d'aquest maltractament institucional que vostès els apliquen.

Miri, la setmana passada la presidenta del Govern a una resposta del portaveu -ja que vostè no m'ha contestat, jo contestaré el que va dir l'altre dia la presidenta- va dir que tenien moltes realitats i són unes realitats que m'agradaria un poc puntualitzar. No és real Verge del Toro. No és real Son Dureta. No és real el parc de Bons Aires. El que real és que vostès anaren i es feren moltes fotos per tirar una paret, paret que torna a estar enlaire més grossa, més alta i més gruixuda, molt més forta...

(Alguns aplaudiments)

... ara és de formigó.

No és real l'ampliació de l'Hospital de Manacor. No és real l'ampliació d'urgències. Tot això ho haurem d'acabar nosaltres a partir de l'any que ve.

(Remor de veus i algunes rialles)

El que sí és real, consellera, és que...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

... la gent va als centres de salut i espera, i molts de caps de setmanes d'aquest estiu no han tengut metge.

El que és real, consellera, és que amb més de 100.000 persones en llista d'espera per a cirurgia, per a consultes i per a proves diagnòstiques. Això sí que és real, que hi ha 100.000 persones que no tenen metge assignat. La realitat és que no hi ha ni metges ni infermeres. La realitat és que vostè ha aconseguit que tots els metges es posin d'acord i li hagin fet una carta perquè li reclamen bona gestió. L'any passat li reclamaren tots els coordinadors dels centres de salut, tots els coordinadors. No ho havia aconseguit mai cap conseller. I enguany el 85% de metges d'Atenció Primària. Aquesta és la realitat, consellera.

La realitat és que els professionals li demanen bona gestió i les persones ja no els fan cas, ja no tenen cap credibilitat. No participen en cap de les campanyes que vostès fan, no participen ni quan els demanen que vacunin els nins ni quan els demanen que facin un pla de prevenció de càncer de còlon. Vostès, amb més, fan manco. Nosaltres amb manco, farem més.

(Se sent una veu de fons que diu: "molt bé" i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM
(Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. M'agradaria que els ciutadans d'aquestes illes apuntin que farà amb manco, amb manco. Queda molt clar que vostès ja pensen en com desinvertir en la sanitat pública.

(Alguns aplaudiments)

Em sent agraïda de la feinada que es fa. Miri, Sra. Diputada, el mes d'agost, m'agradaria que vostè baixàs a l'arena també de tant en tant, anàs a veure ... Jo estic tot el dia amb els hospitals, els professionals, els ciutadans, agraïda. Agraïts estan els 1.477 ciutadans que han anat cada dia, cada dia, a les urgències d'aquesta comunitat autònoma. Demani-ho a les 260 persones que s'operen cada dia en el sistema sanitari públic o demani-ho als 1.950 pacients ingressats o als 600 pacients visitats a domicili pels professionals sanitaris. Demani als ciutadans a veure si estan o no contents amb la sanitat pública.

Podem veure el tassó mig ple o mig buit. Tenim indicadors molt bons, Sra. Diputada, en tenim d'altres molt millorables, però treballam, treballam.

Després em crida l'atenció, vostè fa referència, per cert, a la intervenció del portaveu la setmana passada, no sé si per inconsciència, insolvència o mala fe va dir que la demora mitjana de consultes eren sis mesos, són 60 dies, no sis mesos, 60 dies. Ja sé, ja dic, no sé si inconsciència, insolvència o mala fe. No els interessa que les coses vagin bé. Les demores han

millorat des de la sisena onada, totes les demores han millorat. No els interessa que la sanitat pública funcioni, que sigui el tresor que és per a aquest país i per a aquests ciutadans. No els interessa.

Avui mateix a la Comunitat de Madrid deien que havien augmentat les assegurances privades i que tothom era lliure de treure's una assegurança privada. Per què passa això? Perquè hem de millorar i hem de cuidar la sanitat pública. Parlin de les seves propostes, siguin valents. Això que vostè ha dit és una valentia, amb menys, farem; amb menys, farem. Digui vostè què farà amb menys: tancar hospitals, tancar centres de salut, acomiadar professionals, retallades laborals... això és el que faran? Digui-ho en veu alta, digui-ho i així els ciutadans sabran, una vegada més, que no poden confiar en vostès.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.9) Pregunta RGE núm. 7642/22, presentada per la diputada Sra. María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament del programa de l'IMSERSO.

Novena pregunta, RGE núm. 7642/22, relativa a desenvolupament del programa de l'IMSERSO, que formula la diputada María Salomé Cabrera i Roselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sr. Conseller. Hemos querido formularle esta pregunta aun a sabiendas de que probablemente nos remitiera a sus declaraciones de estos últimos días atrás afirmando que todo está arreglado, que le ha pedido a la ministra Belarra soluciones, o incluso que ha viajado a Menorca para pedir que estudiarían medidas de apoyo a los hoteleros, pero en realidad vemos el enésimo episodio de falta de gestión del Sr. Sánchez y de su propio govern Armengol demostrando muy poquito interés por mantener el programa de los viajes del Imserso.

Un derroche de improvisación, desde antes de la pandemia, incumplimientos de plazos de bases obsoletas sin que el programa se haya reformulado, como le pide el sector desde hace ya mucho tiempo, ni a nivel económico, que resulta insostenible, ni en cuanto a los perfiles de los usuarios, las experiencias que ofrece o la flexibilidad de la operativa. Y es que todavía los usuarios de Ibiza y de Menorca han de pagarse de su bolsillo el salto a Mallorca si quieren acceder a diferentes destinos. En definitiva, con todo este año a nivel nacional se han inscrito solo un 40% menos de hoteles, costas e islas. Por tanto, le pedimos, Sr. Conseller qué valoración hace del desarrollo del programa del Imserso.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Efectivamente, ya hemos hecho las valoraciones. Hemos señalado que el programa del Imserso es un programa importante. Es más, nace en parte en estas islas, en una propuesta del Gobierno de España, en la cual me imagino que ustedes también estarían en contra, porque eran los ochenta y, por tanto, ustedes seguro que dijeron que no en ese momento también. Pero entiendo que ahora, y así lo hemos trasladado, hay elementos que hacen que cuando se reformulen las bases del contrato se introduzcan mejoras en él.

Lo hemos señalado de forma clara, pero también hemos señalado que ahora mismo es un contrato vigente, que además fue impugnado ante el Tribunal Central y fue avalado, por tanto, no hubo temeridad en ese contrato adjudicado con los paquetes adjudicados a las distintas empresas que pujaron.

¿Que hay que mejorarlo? Sí, hay que mejorarlo, entre otras cosas para incorporar en aquellas provincias que tengan convenios provinciales mejores o de media superiores a la media nacional, pueda tener también una repercusión. Por cierto, convenios colectivos que es lo que hacen que mejoren los salarios de los trabajadores, a los que ustedes también se opusieron. No dice nada de eso, pero ustedes se opusieron claramente a la subida del convenio de hostelería y se oponen también a los convenios provinciales, que es lo que hace también cierta distorsión en esos programas. Eso también es lo que le hemos señalado, porque creemos que pagar mejor a nuestros trabajadores debe también ser un factor de mejora a la hora de licitar esos contratos, algo a los que ustedes también se oponen. Por tanto, no sé exactamente qué me quiere plantear.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Pues le quiero plantear la realidad, que estamos preocupados porque hay una pérdida del 50% de hoteles en Baleares, de momento y que sepamos. En Mallorca quedan 10, en Menorca e Ibiza, las islas con menos alternativas en temporada baja, mire, Ibiza se queda con 6 de los 11 o 12 hoteles que habían llegado a ser, y Menorca pierde un 44% de las plazas, que no un hotel de 5, el 44% de las plazas. Y eso ¿qué pasa?, que es menos empleo, menos reparto de riqueza, más estacionalidad, más debilitamiento del programa, que también cumple una importante función social, y es un tema también - se lo recuerdo- de oferta complementaria, de coches de alquiler, de guías turísticos, restauración, comercio, ...; pero para Menorca e Ibiza es un tema muy importante de conectividad aérea. Tiene que recordarlo.

Y es que, Sr. Conseller, ¿sabe qué pasa?, que es que le vemos bastante tibio a la hora de enfrentarse a la resolución de este problema. Todos los costes son mayores, lo sabe, la inflación está disparada y ¿qué pasa?, que el sector le pide ayuda, ayuda para corresponder al sacrificio que ellos sí están haciendo manteniendo sus establecimientos abiertos, manteniendo contratos laborales aún perdiendo dinero con cada estancia.

Por tanto, le pregunto muy sencillito, Sr. Conseller, ¿va a ayudar a estas personas?, ¿va a ayudar al programa?, ¿va usted a destinar una partida complementaria a los insuficientes 23 euros por estancia que paga el Estado, al igual que hace la Comunidad Valenciana, Sr. Conseller? ¿Sí o no?

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Me gustaría aclarar que los 23 euros no los paga el Estado, es un contrato licitado en unas condiciones con un precio, donde pujan dos empresas y bajan los precios inicialmente planteados, por tanto, es una empresa privada la que paga a esos hoteles. Por tanto, le tendríamos que pagar a un hotel el sobreprecio de una empresa privada, no al Estado. Por tanto, no confunda los términos porque usted los conoce.

Ha mezclado en esta frase plazas y hoteles. Las plazas están garantizadas, es lo que hemos dicho. Usted ha mezclado a su interés plazas con hoteles. Las plazas están adjudicadas y vendrán las plazas comprometidas, el cien por cien de las plazas comprometidas. Por tanto, no peligra tampoco la oferta complementaria en nuestras islas. ¿Qué hay que mejorar el contrato? Sí, lo hemos dicho.

Usted habla, además, de la importancia social del Imsero. Me sorprende enormemente que usted hable de la importancia social del Imsero, y también debería defenderlo. ¿Sabe qué es importante para que también se puedan desplazar en el Imsero? Que se les suban las pensiones, el 10% o lo que haga falta, a lo que ustedes se oponen...

(Alguns aplaudiments)

... y se han opuesto. Por tanto, no hable de programas sociales como el Imsero el partido que vota en contra de la subida de las pensiones a nuestros mayores. No hable de programas sociales.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 7644/22, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció turística.

Desena pregunta, RGE núm. 7644/22, relativa a promoció turística, que formula el diputat Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, president. Conseller de Turisme, després del que ha passat amb relació al patrocini amb el Mallorca, amb la implicació del Consell i finalment també del Govern, interessa saber d'on sortiran els doblers. ¿S'atrevirà vostè a firmar la transferència o la farà firmar a la consellera d'Hisenda tenint en compte que el concepte serà posterior a la decisió de donar els doblers i els problemes que pot dur això a la persona que ho firmi? I amb tot el que ha passat, ¿pot dir vostè que creu en la promoció turística maldament les competències ara siguin del consell?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Creo que hemos contestado de forma clara y contundente la semana pasada. A lo mejor no lo pudo escuchar, se lo puedo repetir sin ningún problema. El patrocinio lo firma únicamente una institución, que es el Consell de Mallorca, es la que firma el contrato de patrocinio sin que haya ningún otra firma en ninguna otra administración de un único contrato, y por tanto eso es algo que está perfectamente aclarado. Y lo que hace el Govern es en la financiación que se hace a los consejos, que habrá partidas este año cuando se tenga que establecer el (...) y un presupuesto probablemente superiores, pues con esa financiación podrán asumir esos patrocinios; como otros consejos pueden asumir otro tipo de medidas o mecanismos que consideren necesarios para su isla.

Por tanto, en ese caso, tampoco ningún problema. Creo que fuimos bastante claros la semana pasada, el viernes, creo que fui bastante claro ayer al señalarlo y por tanto no hay ninguna duda.

Usted me pregunta además o creo que me planteaba si creo en la promoción turística, me imagino que ahora me replicará y me dirá por qué, efectivamente las competencias las tienen los consejos, pero encantado de poder precisarle si tiene alguna duda también sobre esa consideración al respecto y le pueda contestar sin ningún problema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí, Conseller, ens hem vist obligats a plantejar-li el tema de la promoció turística arran -i vostè ho sap- del lamentable episodi que hem hagut de viure per culpa de la presidenta del consell i que vostès del Govern han hagut d'acudir al seu rescat i, per tant, també hi estan implicats.

Recapitem. Vostès varen enganyar els mallorquins, els mallorquinista, el sector turístic i també els partits polítics venent la motor d'una col·laboració entre el Mallorca i les institucions per fer promoció turística. I nosaltres en això estariem d'acord. Estam d'acord en el turisme, volem turisme i creim que s'ha de fer promoció turística, per exemple, promocionant el turisme en temporada baixa perquè vinguin turistes quan en vénen manco, promocionant el turisme cultural de congressos o gastronòmic i fent promoció i també campanyes per fer enfora qualque tipus de turisme que amb vostès encara ha anat a més i seria manco desitjable.

Curiosament -i ho hem de reconèixer- varen ser els seus socis de MÉS, que aquests sí que estan en contra del turisme i de qualsevol tipus de promoció turística, que amb la seva oposició varen descobrir el bunyol. Vostès havien volgut creure i quasi havien aconseguit fer creure a tothom, Sr. Conseller, que la Mare de Déu nom Joana i en realitat el que volien fer era un regal car a una societat anònima rica i varen vestir el sant de promoció turística.

En principi va sortir al rescat de la Sra. Cladera la Sra. Armengol, però vostè ja ahir al Consell de Govern va dir que no, que vostès ho farien a càrrec del finançament ordinari. I ja ho crec jo que ningú no s'atreuix del Govern a firmar aquest expedient i molt manco a firmar aquest traspàs de doblers, perquè ha quedat ben clar que vostès havien decidit donar uns doblers i després ja vestirem per quin concepte i per quin motiu, i aquestes coses tenen un nom.

Per tant, crec que vostè sobre això ha de donar avui mateix explicacions concretes, Sr. Conseller, no sigui com el cas Ports, que vostè va dir que no hi havia cas i el que sí hi ha és una investigació judicial sense unes explicacions darrere, i no passàs el mateix en aquest cas.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Uno puede no estar de acuerdo con algo, pero no quiere decir más que eso. Yo creo que usted está

mezclando absolutamente todo. No entiendo exactamente cuál es su finalidad. Creo que intenta elevar el tono es para intentar justificar que el Partido Popular está en contra del Mallorca, que está en contra del Baleares...

(Algunes rialles)

... que está en contra de apoyar a clubes deportivos de estas islas en unas cantidades que son importantes para ellos, que creo que está intentando justificar aquí precisamente que ahora mismo tiene un problema en ese sentido.

(Remor de veus)

Pero en todo caso, lo que sí le puedo decir es que tanto el Govern, cuando hemos tenido las competencias, como los consejos, claro que hacen promoción específica, claro que se está haciendo una promoción destinada fundamentalmente, entre otras cosas, a un turismo o a actividades como pueden ser los congresos, gracias a que se finalizaron obras que ustedes no fueron capaces de hacer; gracias a que se está intentando desestacionalizar en los...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

... meses de invierno; gracias a que se apoyan decididamente eventos deportivos en temporada baja, cosa que no se hacía antes porque no había ese tipo de eventos en temporada baja, y que todo eso junto está ayudando a abrir más meses al año nuestras islas, todas y cada una de ellas, con actuaciones específicas en ese sentido, ya que los meses centrales del verano hace tiempo que no se promocionan, como usted sabe. Y es la política decidida de este gobierno que permite tener más temporada baja de la que hemos tenido nunca, y lo verá también una vez más este invierno gracias...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 7647/22, presentada per la diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones que han quedat enrere en educació.

Onzena pregunta, RGE núm. 7647/22, relativa a persones que han quedat enrere en educació, que formula la diputada Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputades. Aquest inici de curs escolar ha arrencat amb la implantació de la LOMLOE, amb crítiques dels sindicats de docents, un inici de curs marcat per la tornada a l'escola més cara de la història per a aquells que sí que han pogut tornar, amb un anunci de gratuïtat 0-3 que s'ha quedat en quatre hores i deu mesos, sense llibertat per a les famílies i sense complir el Pla de conciliació.

Sr. Conseller, considera que no han deixat ningú enrere amb la seva política educativa?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Sra. Marí, la Sra. Borrás ha dit una frase que m'ha encantat: "amb manco farem més". Què vol dir? Més mal? Més retallades? Menys educació? Menys professorat?...

(Alguns aplaudiments)

... Ràtios més altes? És això què volen dir?

Sra. Marí, hem començat un curs escolar amb el nombre de docents més alt de la història de les Illes Balears, més alt de la història de les Balears...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

... amb unes ràtios més baixes, amb un increment important de les infraestructures educatives.

Sra. Marí, jo em quedaria..., a vegades m'espanta que vostès siguin capaços de dir si nosaltres deixam algú enrera. Escolti, hi ha més de 170.000 alumnes. És veritat que no a tots tal vegada els hem donat la resposta necessària, tot això ho reconec, però és evident que retallant professorat, retallant recursos, no es dona resposta.

A Eivissa mateix, ho dic perquè vostè realment, a vegades és important donar dades concretes, miri, enguany a Eivissa hi ha 70 docents més, 70, dels quals hi ha 2.091 docents, que és la xifra més alta en tota la història. Professors especialistes en

atenció a la diversitat n'hi ha 25, que vol dir que gairebé un 25% de tot el personal d'atenció a la diversitat ha anat a Eivissa. Hem incrementat el nombre d'ATE des de 2016. Enguany hi ha hagut 547 alumnes que han fet el programa PAE. Hem incrementat el nombre d'orientació, d'atenció primerenca, de PTSC, ... Tot ho hem incrementat, Sra. Marí. Li vull dir més, aquest govern, juntament amb el consistori de Sant Josep, va dur a terme la creació del primer centre d'educació especial a Eivissa el qual en aquests moments escolaritza 27 al·lots, i realment el vàrem fer nosaltres perquè ningú no ho havia fet, i eren al·lots que eren aquí, a Mallorca, escolaritzats, i també a la península. I nosaltres vàrem fer un acte, que de vegades no va tenir el suport de les associacions que haurien de tenir. Per tant, sabem que hi ha problemes, sabem que hi ha problemes en educació, però sabem que els hem d'abordar des del punt de vista del rigor. Vostès l'única forma de rigor és la que diu la Sra. Borrás, amb menys farem més mal a l'educació, i això és una realitat que el Sr. Bauzá ha demostrat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, president. Sr. Conseller, el seu govern no dona resposta en educació, no dona resposta en sanitat i no dona resposta en serveis socials, i aquest és el resultat de la seva gestió amb més recursos que mai.

No és que no hagi deixat ningú enrere aquest inici de curs, és que a molts els ha deixat fora del sistema educatiu.

(Remor de veus i se sent de fons el Sr. Conseller d'Educació i Formació Professional que diu: "Sí, no sap ni el que diu!")

Tenim testimonis com els dels familiars d'una nena de Mallorca amb necessitats especials que denunciaren que la seva filla no podia anar a l'escola, perquè el seu govern ha retallat dues hores setmanals la seva mestra de suport.

(Remor de veus)

Testimonis que posen la pell de gallina. Compta amb més recursos econòmics, però la seva gestió en educació inclusiva és insuficient.

Testimonis també com el de Luca, que va denunciar fa uns dies la Sra. Monsalve, periodista, un nen d'Eivissa, de set anys i amb autisme, a qui han deixat sense Auxiliar Tècnic Educatiu i l'han deixat sense el seu suport. Aquesta família es pregunta: quin tipus de persona ha pres aquesta decisió? Qui ha estat capaç de deixar el seu fill sol, sense auxiliar, amb els perills que comporta per a l'infant i per al centre? Aquests pares, com molts altres pares de Balears, pateixen i tenen por que el seu fill surti de classe sense que ningú l'acompanyi, sense que s'escapi

i ningú no li expliqui que ha d'entrar, que el calmi, que l'acompanyi i que li demostrï que tot anirà bé.

Sr. Conseller, aquestes famílies inicien un curs esgotats, encara i així no deixaran de lluitar perquè s'acompleixi la llei i es respectin els drets dels seus fills. Oferir una educació inclusiva real és a les seves mans i és la seva obligació, la inclusió s'ha de practicar i no predicar. Des de l'associació Ibiza In promulguen que aquests nens tenen la humanitat que ens falta, per això només podem agrair-los que ens la despertin...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Sra. Marí, vostè el que fa és llegir totes les coses que té. Li diré moltes coses, podríem analitzar cas per cas, cas per cas i mirar quina solució hi ha, tendran aquests infants, sí, Sra. Marí, vostès agafen casos que en aquests moments tractam per cercar quin tipus de resposta podem donar...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 7648/22, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones que han quedat enrere en política d'habitatge.

Dotzena pregunta, RGE núm. 7648/22, relativa a persones que han quedat enrere en política d'habitatge, que formula el diputat José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. CAMPS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Conseller, considera que la seva gestió és eficient en matèria d'habitatge, amb més recursos que mai?

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Senyor Camps, crec que li ha quedat clar al Partit Popular amb aquesta estratègia de qui queda

enrere, que si queden enrere, són els del Partit Popular, ni en educació, ni en serveis socials, ni en habitatge tampoc no quedam enrere i estam satisfets de la nostra eficiència en aquesta àrea.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies, Sr. President. L'últim estudi oficial de l'INE, d'abril del 2021, a Balears, té un total de 27.900 habitatges on viuen més d'un nucli familiar, es tracta de famílies completes que es veuen obligades a compartir pis, perquè per si soles no poden accedir a lloguer. Sap quantes n'hi havia el 2014, quan governava el Partit Popular? 7.900, Sr. Conseller.

Sr. Conseller, des del juny del 2015 al juny del 2022, el preu de venda de l'habitatge a Balears ha pujat en 1.031 euros el metre quadrat; el preu del lloguer ha pujat aquest any a Balears un 14,5%.

Les seves polítiques, any rere any, demostren el fracàs, la seva incapacitat de gestió intenten camuflar-la en injectar més i més diners i no s'adonen que, per molts diners que hi posin, és el model que vostès tenen fracassat. La darrera resolució de les ajudes del 2020, segons la seva pàgina oficial, de 13 d'agost, a dia 25 d'agost, un total de 79 famílies a Balears encara esperaven cobrar les ajudes de l'any 2020, dos anys més tard, Sr. Conseller.

Cada any va pitjor, i vostès, que han realitzat cinc pagaments a favor de 4.575 famílies l'any passat, per aquestes alçades de l'any en què ens trobam, aquest any, amb quatre empleats més, només han fet tres pagaments a 3.357 beneficiaris, pel que tenen a l'espera 1.218 beneficiaris en comparació al 2021, i tenen quatre persones més en el departament.

Per açò, Sr. Conseller, tenir més diners no vol dir gestionar millor, i vostès ho demostren amb les xifres.

I què dir del seu producte estrella, les expropiacions forçoses? Ens van vendre que tenien una bossa de mil habitatges el desembre del 2020. Vostè, a la seva estrena apoteòsica, el mes de març, va dir que n'entrarien 56, el desembre van passar a 16. A dia d'avui, dia 27 de setembre del 2022, no n'han entregat ni un. Açò és vergonyós, Sr. Conseller!

(Alguns aplaudiments)

I què més ens han de contar dels 99 pisos que han entregat aquest anys, 73 amb deficiències. Vostè va anar a entregar les claus de 19 pisos a Eivissa i no hi cabien ni els electrodomèstics. Els 54 pisos entregats a Inca, cauen les finestres, Sr. Conseller, és que vostès es dediquen a dissenyar

els habitatges per fer fotos, però vostès al que s'han de dedicar...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT.

Gràcies, Sr. Camps.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Sap què passa, Sr. Camps? Jo volia contrastar la política d'habitatge que feia el Partit Popular amb la que fèiem nosaltres i a la nostra columna m'ha faltat lloc per escriure les coses, i la seva columna, de totes les parts, m'ha quedat quasi quasi la fulla en blanc. Vostès paralitzaven les inversions, venien els solars, paràlisi total i manca de tots els projectes.

Nosaltres hem posat l'IBAVI al màxim funcionament, hem fet una peça clau de la política d'habitatge en construir més de mil habitatges nous, un 72% més quan acabi aquesta legislatura. Un parc públic, per cert, sempre públic i sempre de lloguer, amb un preu raonable, amb un preu adaptat a les rendes de la gent.

Ajudes. El Sr. Bauzá, a l'any 2014 no va signar el Pla estatal d'habitatge i vàrem perdre milions per a aquesta comunitat, i el 2015, 1,5 milions a 785 beneficiaris.

Avui gestionam quasi 11,5 milions d'euros, un 26% més que a l'any 21, 17,5 vegades més que el 2015, amb 5.500 beneficiaris.

I les ajudes del 2020 de les quals vostè parlava són aquelles que varen fer reclamacions i que varen ser acceptades pels nostres serveis jurídics, i que vàrem pagar una mica més tard, com es correspon. Les ajudes del 2021, aquest mes d'octubre hi haurà el 93% de les ajudes pagades, i les del 2022 les traurem dins el mes d'octubre, per primera vegada.

I, efectivament, serveis...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

... Vostès tancaren les oficines de Menorca i d'Eivissa, nosaltres les hem obertes a Eivissa i a Menorca, hem obert a Manacor, estam a punt d'obrir una oficina a Ciutadella, ha millorat l'atenció ciutadana i fem de la crisi que tenim una oportunitat per fer més serveis. Vostès feren servir la crisi per llevar ajudes a la gent, aquesta és la realitat.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.13) Pregunta RGE núm. 7649/22, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a petites i mitjanes empreses que es queden enrere.

Tretzena pregunta, RGE núm. 7649/22, relativa a petites i mitjanes empreses que es queden enrere, que formula la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. Sra. Sánchez, tenemos por delante un invierno muy complicado, con muchas dificultades, y hoy le queríamos preguntar por las pequeñas y medianas empresas de esta tierra. ¿Cree usted que no están dejando atrás, teniendo en cuenta las dificultades que tienen para levantar la persiana, una persiana que cada día pesa más entre impuestos, nóminas y facturas?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sr. President. Sra. Riera, com bé sap, hem viscut la situació més dura per a l'economia d'Espanya i per a l'economia d'aquesta comunitat autònoma després de la COVID, amb una caiguda del producte interior brut superior al 20%. Ara estam en una situació de creixement del producte interior brut, pràcticament l'hem recuperat, amb una situació de plena ocupació. Si vostè pensa que la gran majoria de les empreses d'aquesta comunitat autònoma tenen menys de cinquanta treballadors li dóna una imatge de quina és la situació de les empreses d'aquesta comunitat autònoma. I sí, tenim una situació internacional complicada, la invasió de Rússia a Ucraïna i una pujada de preus que afecta el dia a dia de les empreses i de les famílies.

Arribam a aquests moments amb el mateix nombre d'empreses que teníem el 2019, pràcticament, amb una morositat la més baixa de la sèrie temporal, un 1,4, amb una morositat que és la més baixa d'Espanya, i gràcies a què?, a l'esforç col·lectiu i a polítiques expansives de despesa, tant en serveis públics fonamentals, més de 7.000 milions d'euros aquesta comunitat autònoma com a ajudes a empreses, més de 2.000 milions d'euros només el 2021.

Amb els ERTO i amb els crèdits ICO hem aconseguit donar suport a les empreses i a les famílies, i ara amb la inflació feim el mateix, amb el paquet del Govern d'Espanya de més de

30.000 milions d'euros, amb mesures aquí, en aquesta comunitat autònoma, amb baixades d'impostos selectives, amb ajudes a famílies, amb ajudes a empreses, amb ajudes a autònoms, i així ho continuarem fent.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, lo que sabemos es que detrás de las excusas y las cifras, sí se está quedando mucha gente atrás. Lo ha reconocido nada menos que la consellera de Asuntos Sociales, Fina Santiago, hace un rato.

Mire la prensa de esta semana. *Diario de Mallorca*: "aumentan los comercios de Palma que planean cerrar este invierno porque no son rentables". *Mallorcadiario*: "40% de comercios cerrarán este invierno", lo que se suma al 20% que ya han decidido no abrir en septiembre porque no hay ventas. La gente no tiene alegría para gastar. *Círculo de Economía*: "la actividad entra en fase de desaceleración y hay un goteo continuo de empresas insolventes que se quedan atrás".

¿Y qué están haciendo ustedes?, ¿están ayudando a la gente? No, están haciéndose fotos y titulares. Ayer, fotos en la mesa de diálogo social, mientras por detrás los empresarios critican la poca agilidad de los fondos. ¿Y los acuerdos? Los acuerdos los guardan para que se luzca la Sra. Armengol cuando más le convenga, seguramente la semana que viene, el 4 de octubre en el debate de la comunidad.

Pero mientras les es igual si los pequeños empresarios siguen ocho días más sufriendo para levantar la persiana de sus negocios. Y mientras tanto también siguen agachando la cabeza ante el Sr. Pedro Sánchez y su decreto energético, ese decreto sin consenso que obliga por igual a grandes y a pequeños empresarios a invertir ahora en puertas automáticas, a bajar la calefacción, a apagar la luz de los escaparates por las noches, que van a dejar las calles de Palma que van a dar pena este invierno.

¿Por qué no buscan medidas alternativas, Sra. Sánchez?, ¿por qué no copia el bono energético que les ofrece el Sr. Feijóo con descuentos de hasta un 40% para los que ahorren luz y gas?, ¿por qué no aprueban una cuota cero para los autónomos los dos primeros años, como le propone Marga Prohens?, ¿por qué no propone rebajas en el IBI, como le dicen en el PP de Palma? Yo les diré por qué, porque están ustedes más preocupados en que no haya ricos en nuestro país que preocupados en que no haya pobres. Ésa es la verdad...

(Se sent una veu de fons que diu: "muy bien, muy bien", i alguns aplaudiments)

... salgan del Consolat, dense una vuelta por los barrios de Palma y verán que la gente está harta de fotos y de eslóganes,

si no sigan preparando su operación salida que nosotros prepararemos la operación llegada del cambio.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera, Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sr. President. Sra. Riera, la darrera crisi la varen pilotar vostès amb una caiguda del producte interior brut del 6%, vàrem perdre...

(Remor de veus)

... el 10% del teixit productiu, la morositat...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

... va pujar a l'11% i varen acomiadar 5.000 empleats públics, 3.000 vostè mateixa.

(Alguns aplaudiments)

Vostès cerquen un discurs catastrofista que els permeti baixar els tributs als rics i s'estimen més baixar els tributs..., els importen els rics que pujar les pensions, que ajudar les empreses, que ajudar els autònoms, que ajudar les famílies. Les comunitats autònomes que governen no s'han gastat els doblers que els ha enviat l'Estat per ajudar les empreses, ni Madrid, ni Múrcia, que ha tornat el 50%...

(Remor de veus)

... ni Castella i Lleó que ha tornat el 40%...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

... la Galícia de Feijóo ha tornat una quarta part, i mentre continuen fent feina per preservar els privilegis dels rics. Nosaltres continuarem fent feina pels drets de la majoria.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 7641/22, presentada pel diputat Sra. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a justificació de la subvenció de 500.000 euros al Reial Mallorca.

EL SR. PRESIDENT.

Catorzena pregunta, RGE núm. 7641/22, relativa a justificació de la subvenció de 500.000 euros al Reial Mallorca, que formula el diputat Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Presidenta. En tota aquesta qüestió desafortunada del finançament del Mallorca, MÉS per Menorca no hi va entrar, no va dir res, en totes les setmanes que ha durat això, durant tot l'estiu nosaltres no vàrem dir res, per què?, perquè era una qüestió que vèiem circumscrita al Consell de Mallorca i nosaltres tenim molt clar el principi de no-ingerència. Quan entre MÉS per Menorca en això? Quan el portaveu del seu govern diu que part d'aquest patrocini es pagarà amb fons de la Conselleria d'Hisenda. A partir d'aquest moment sí que ens afecta i nosaltres hem volgut entrar en aquesta qüestió, evidentment, per criticar-la, perquè no la veiem justificada i, evidentment, per demanar l'oportuna justificació.

Avui no puc fer més que expressar la meva satisfacció perquè aquesta tasca de control que fem al Govern hagi donat efecte i vostès hagin vist que aquesta acció era injustificable i que, per tant, s'havia de reconsiderar.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells. Ja que no em fa pregunta, aprofitaré per defensar la política de suport a l'esport que fa el Govern de les Illes Balears.

Nosaltres creim fermament que el món de l'esport necessita sens dubte del suport públic perquè té una funció social fonamental, perquè és gent que ens ajuda, tots els clubs esportius i també les societats anònimes que tenen aquesta funció social, com pot ser el Mallorca o com pot ser el Balears o com pot ser la UD Ibiza, ajuden sens dubte molts de joves a practicar l'esport, per tant a tenir un comportament de disciplina, d'ajuda en salut, de tantes i tantes coses que tots normalment posam en valor i que per tant nosaltres en som conscients i som conscients també de la caiguda que han tengut, de les dificultats que han tengut en l'època de la COVID. Vull agrair una vegada més al món de l'esport el comportament excel·lent que ha tengut durant aquest temps.

Nosaltres tenim una política de patrocinis del Govern de les Illes Balears que, entre patrocinis i subvencions, són 4,5 milions d'euros. Demà mateix signam amb el Club Voleibol de Ciutadella un patrocini de 55.000 euros. Per tant, nosaltres no som contraris ni als patrocinis ni a l'ajuda al món de l'esport i, per tant, entenem perfectament el suport que dona el Consell de Mallorca a tot el teixit esportiu de l'illa de Mallorca i els patrocinis que signarà amb el Mallorca i amb el Balears. Creim que són de justícia, creim que estan ben fets i que tenen una funció social fonamental tots aquests clubs esportius que rebran, com sempre ha succeït, ajudes de les institucions públiques.

El finançament, com que vendrà del Govern de les Illes Balears, ja ha estat explicat per part del conseller Negueruela i no m'estendré més en aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres dels patrocinis als clubs esportius, Sra. Presidenta, no hi tenim res en contra. El que tenim en contra és que es transmeti una idea a la ciutadania que s'estan gestionant els doblers de forma capriciosa i que primer es decideix finançar segons qui i després es busca la manera de fer-ho; que malauradament és la imatge que hem transmès amb tots aquest episodis.

Llavors -jo insistesc-, la nostra tasca, com a partit que col·labora lleialment en la governabilitat d'aquestes illes, és quan el Govern fa coses que són incompatibles amb el nostre ideari, evidentment alçar la veu, dir-ho, denunciar-ho i demanar justificacions.

Crec, Sra. Presidenta, que vostè, que governa en coalició amb altres forces i que també rep el suport puntualment d'alguna força com la que jo representa aquí, que -com dic- ens agrada col·laborar lleialment amb la governabilitat d'aquestes illes, crec que vostès han de ser conscients que segons quin tipus d'actuació no es poden adoptar amb determinades dosis d'unilateralitat o fins i tot d'una certa prepotència, ignorant els punts de vista d'altres partits que estem compromesos amb la governabilitat d'aquestes illes. Pens que si fossin més conscients d'aquests condicionants, ens estalviariem alguns episodis lamentables i algunes llenegades com és en aquest cas.

Per tant, Sra. Presidenta, crec que aquest tema s'ha resolt bé, no es dedicarà ni un euro de les arques de la comunitat autònoma a aquesta actuació, que malauradament ja va néixer mal plantejada, i, per tant, congratular-me'n un cop més i estendre, evidentment, la mà per continuar col·laborant en tot el que sigui per tirar endavant el nostre programa comú de govern.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells. Miri, jo tenc la responsabilitat que tenc i sóc una persona que entenc molt bé que en aquests moments, més que mai, hem de ser capaços de la unitat del pacte i de prendre les decisions de forma conjunta. Només li donaré un consell, Sr. Castells, informi's bé de les qüestions abans d'opinar públicament...

(Remor de veus)

... i no facem seguidisme de la dreta, perquè normalment no du per bon camí. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 7630/22, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a transferència de competències en matèria de costes i litoral.

Quinze pregunta, RGE núm. 7630/22...

(Remor de veus)

... -senyors diputats, per favor-, relativa a transferència de competències en matèria de costes i litoral, que formula el diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sra. Presidenta, El Pi és un partit que defensa les màximes quotes d'autogovern i de decisió per a les Illes Balears i, per això, consideram que és imprescindible que s'acompleixi l'Estatut d'Autonomia com a norma institucional bàsica i com a llei orgànica de l'Estat, un Estatut d'Autonomia que diu que les Illes Balears han de tenir poder de decisió en costes i litoral, en seguretat ciutadana, en justícia, en aeroports, en ports d'interès general, i fa, des del 2007, que esperam que s'acompleixi aquesta llei orgànica.

Observam amb, astorament, que hi ha determinades comunitats autònomes que amb moltes dificultats aconsegueixen qualque avanç, en matèria penitenciari, el 2021 per a Euskadi, transparència de l'Estat; o ara, molt recentment, s'ha publicat la transferència a Canàries en matèria de gestió del litoral.

Li demanam si no considera que hauríem de tenir una actuació més contundent per part de les Illes Balears per avançar en aquest procés.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Melià. N'hem parlat en moltes ocasions amb vostè, durant aquests plenaris, sobre la necessitat de la transferència de diferents competències del Govern d'Espanya cap a les Illes Balears. Jo sempre he refermat aquesta convicció federalista, soc plenament conscient de que és molt més objectiu i molt més rigorós la gestió d'una competència pública des de la institució més propera a la ciutadania, per això nosaltres hem fet un plantejament de descentralització de competències cap als consells insulars, i defensam la transferència de competències de l'Estat cap a les Illes Balears.

És veritat que quan hem tengut al front un govern a Espanya de caire de dretes, mai no hi ha hagut la possibilitat ni tan sols d'asseure'ns a una taula per parlar d'una negociació. I vostè sap perfectament que durant aquests set anys de govern progressista a les Illes Balears hem coincidit una època llarga amb el Govern de Mariano Rajoy, en què no vàrem tenir ni la capacitat ni la possibilitat d'asseure'ns a una taula a plantejar cap tipus de negociació.

Dit això, passem a la competència de costes, que és la que negociam en aquests moments i que vostè ha demanat en diferents ocasions, i nosaltres compartim, evidentment, aquest plantejament que es gestioni des de les Illes Balears. Vull dir-li que avançam a bon ritme, vostè sap que la ministra d'Administracions Públiques i Política Territorial fa uns mesos va venir aquí i va dir que estaria transferida a finals d'any, creiem que podrem complir aquest calendari sense cap tipus de problema. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sra. Presidenta, vostès són federalistes, en parlen, en bravegen, però ho practiquen molt poc, o almanco a nivell de l'Estat, li he de dir la veritat, perquè des del 2014, si vostè mira la pàgina web del ministeri, zero transferències a les Illes Balears. Vostès fa ja un parell d'anys, un parell mallorquí, que són al Govern de l'Estat, per tant, algun avanç s'hauria de produir si creguessin de bon de veres en això del federalisme.

Però resulta que els missatges que arriben del seu govern no són de federalisme, ni d'increment de quotes d'autogovern, són d'harmonització en relació, per exemple, amb l'impost de

patrimoni. Ja em dirà si això és el camí del federalisme o és absolutament el contrari!

Quantes comissions bilaterals per transferir en matèria de costes i litoral s'han produït? Quines reunions té? Per què no ens publicita i ens diu en quin moment ens trobam, més enllà del compromís que ja tenien des de fa mesos que, efectivament, abans de final d'any les Illes Balears tendriem la competència de costes i litoral. El que veiem és que no avançam; Canàries ha avançat, a nosaltres ens agradaria que, com a mínim, ens donàs coses certes i reunions fetes i acords adoptats per part del Govern de l'Estat, per acomplir una llei orgànica, que és l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Melià. Efectivament, nosaltres som federalistes i ho practicam, de fet, el que ha executat aquest govern és transferències als consells insulars, que són prou públiques i notòries, i demandes al Govern d'Espanya sobre reunions per a possibles transferències de diferents competències cap a les Illes Balears.

És veritat que duim uns anys governant a Espanya, vostè deia el Partit Socialista amb Unides Podem, un govern progressista, però dels quatre anys que du governant, tres hi ha hagut una pandèmia sanitària a nivell internacional que ha fet el que ha fet i ha prioritzat el que ha prioritzat, crec que també això és prou raonable.

Dit això, la competència de costes, jo li ho repetesc, hem fet tota la feina interna de negociacions internes, perquè sempre s'ha de fer una prèvia, vostè ho sap perfectament bé perquè du molts d'anys en això, per poder arribar a les ponències o a les comissions, per poder fer factible la transferència de la competència. Ahir hi va haver la primera ponència tècnica, hi va haver una gran capacitat d'acord entre els dos governs, perquè ja s'ha fet molta feina abans. Esperam tenir la comissió en molt poques setmanes i que abans de final d'any puguem tenir assumida aquesta transferència de la competència de costes a les Illes Balears, tal i com ens vàrem comprometre. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.16) Pregunta RGE núm. 7637/22, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a mobilitat a Balears.

Setzena pregunta, RGE núm. 7637/22, relativa a mobilitat a Balears, que formula el diputat Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Muchas gracias, Sr. Presidente. *Buongiorno, signora Armengol*, Ninguno de los objetivos incluidos en su llamado Plan Integral de Movilidad, presentado hace cuatro años, se han cumplido. De hecho, vistos los resultados, se podrían cambiar el nombre y llamarlo plan integral de atascos.

Las competencias en movilidad las tienen troceadas entre el Gobierno balear y los consejos insulares, y ustedes son absolutamente incapaces de coordinarse, por no hablar de los 230 millones del convenio de carreteras, que siguen sin reclamar al Gobierno Sánchez.

Mire, ningún gobierno insular ha sido capaz de solucionar, por ejemplo, los problemas de Menorca, incapaces de desdoblarse la única carretera general que existe; ni los de Ibiza, donde se siguen incrementando los atascos; ni los de Mallorca, donde, por ejemplo, Palmas se encuentra entre las 150 ciudades con más atascos del mundo y a la cabeza de España, junto a Barcelona.

Mire, Sra. Armengol, con todos estos datos ¿considera que la mayoría de los ciudadanos valoran positivamente esa movilidad de la que hablan ustedes, moderna, ecologista, resiliente, inclusiva y con perspectiva de género?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Campos. Veig que el seu sentit de la mobilitat només és en transport privat i per carretera. Jo li contestaré del que tenim competència el Govern de les Illes Balears, que és en transport públic, en transport terrestre a l'illa de Mallorca, i en transport en termes més amplis entre les illes.

En aquestes dues legislatures hem aconseguit una fita important, primer de tot, garantir l'equitat en la mobilitat dels ciutadans de les Illes Balears entre les illes i la península, amb un descompte de residents del 75% per a tots els trajectes, que ja està garantit a la Llei de règim especial per a les Illes Balears, això és important per a la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma.

Hem fet una autèntica revolució en el transport terrestre col·lectiu a l'illa de Mallorca, en el que són competents des del Govern de les Illes Balears. I hem millorat la transferència de transport terrestre als consells insulars de Menorca, Eivissa i Formentera, que són competents en transport terrestre.

Nosaltres som persones que garantim les competències i que, a més, som rigorosos en l'exercici de les nostres, de fet, hem augmentat moltíssim el nombre d'usuaris en transport públic a l'illa de Mallorca, perquè les coses s'han fet bé, malgrat vostès. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

A ver, Sra. Armengol, es que el transporte público sigue siendo insuficiente; todo eso que dice usted no se refleja.

Mire, la realidad es la siguiente, y es que nuestras carreteras son deficientes. En Mallorca, que es donde más se sufren los atascos, ustedes, los socialistas, con los presupuestos públicos más elevados de la historia, han sido incapaces de acabar el segundo cinturón de palma; seguimos teniendo un transporte, como le digo, un transporte público que no es suficiente; no han ampliado el metro, eso no lo dice usted; no ha mejorado los accesos; o incluso han tenido la ocurrencia de limitar la velocidad a 80 kilómetros hora, realmente no hubiera hecho falta porque vamos a 20 o estamos parados.

Supongo que usted estará de acuerdo, además, que el Consell de Mallorca haya abandonado los 26 desdoblamientos que tenía previstos para carreteras. Yo supongo que sí, que estará usted de acuerdo, porque frente a nuestras propuestas de mejora de carreteras y autovías, que hay que adecuarlas al parque automovilístico, de mejorar los accesos, de mejorar el transporte público, usted ¿qué hace?, usted está con Podemos y MÉS y su *somera i es carro*, o incluso utiliza los atascos para culpar a los turistas como si no estuviéramos atascados todo el año.

Mire, en lo que no se atascan ustedes es en freirnos a impuestos. Oiga, en eso hay una fluidez pasmosa. Esperemos que también fluya en la salida de su gobierno.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARNS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Havia sentit que no es duia bé amb els seus companys de Palma, veig que ara tampoc amb els del Consell de Mallorca, i ve a fer la feina aquí que haurien de fer en el Consell Insular de Mallorca, jo li explicaré el que li explicava, que és on és competent el Govern de les Illes Balears.

Miri, teníem una xarxa de tren que anava en diesel, està tota electricificada. Hem fet unes millores en nombre d'usuaris del tren i del metro, que són absolutament exponencials, Sr. Campos, molt més usuaris que mai a la xarxa de transport públic de l'illa de Mallorca. Hem canviat tota la xarxa de transport terrestre. Vostè havia anat mai en autobús abans que fessin les noves concessions, per exemple, de Manacor a

Palma? Ah que no?, bé idò, la diferència és abismal, Sr. Campos, la diferència és abismal.

Tenim autobusos que van en gas, que van elèctrics, amb moltes més freqüències, amb molta més garantia, també d'adaptats per a les persones que tenen capacitats diferents i amb molta més capacitat per poder traslladar, transportar molts més usuaris del transport públic. De forma que els hem augmentat de forma exponencial, aquests darrers mesos estam augmentant més d'un 40% respecte de 2019, perquè hem fet una altra qüestió important, que és garantir que la gent que vol anar en transport públic hi pugui anar. I per això, des de fa tres setmanes o quatre, estam donant el transport públic a l'illa de Mallorca, en metro i en tren gratuït, precisament per acomodar-nos a la circumstància difícil que estan passant moltíssimes famílies i subvencionat fins al 70%. De fet, les Illes Balears som els que tenim el transport públic més subvencionat de tot Espanya, gràcies també a l'entesa entre el Govern de les Illes Balears, consells insulars i Govern d'Espanya, a la qual cosa vostè han votat en contra. Expliqui-ho als usuaris del transport públic.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.17) Pregunta RGE núm. 7639/22, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a exigència als socis de govern en relació amb la pujada de l'impost de turisme sostenible.

Dissetena pregunta, RGE núm. 7639/22, relativa a exigència als socis de govern en relació amb la pujada de l'impost de turisme sostenible, que formula la diputada Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Mire, ahora que acaba la temporada turística y empieza la temporada electoral, van sus socios, los de MÉS y Podemos, y nos salen con la propuesta oportunista de aumentar otra vez y aún más, la ecotasa; y encima cuando surge la duda de los proyectos a los que se destina la recaudación de la ecotasa.

Presidenta, ¿es consciente de que el objetivo real de sus socios es abrir de forma equivocada el debate sobre la saturación?, y aún así, su portavoz, el Sr. Negueruela, reconoció hace unos días que están abiertos a estudiar la propuesta y anima a Podemos y a MÉS a que lo lleven a las reuniones que mantienen para elaborar los presupuestos.

Mi pregunta hoy es muy sencilla: ¿se va a plegar, como nos tiene acostumbrados, a las exigencias de sus socios y va a subir aún más el impuesto de turismo sostenible? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gracias, Sr. President. Gracias, Sra. Guasp, per la seva pregunta que em permet fer una sèrie de reflexions. Primer de tot, ho he dit en moltíssimes ocasions, aquest és un govern sòlid, format per tres formacions polítiques que tenim un full de ruta política molt clara, que ja vàrem fer, vàrem planificar amb els Acords pel canvi a la primera legislatura, a la segona, amb els Acords de Bellver, nosaltres no ens tractam en base a exigències, ens tractam en base a debat, a propostes i a negociacions, que és el que crec que toca fer en una democràcia madura com la nostra.

Hem demostrat que governam i que sabem governar per a l'interès general d'aquesta ciutadania. I, de fet, hem aprovat set pressuposts, un darrere l'altre, de forma continuada, de forma tranquil·la i amb una aportació clara a les millores que necessitava la ciutadania d'aquestes illes. D'aquí a pocs mesos aprovarem el proper pressupost, el vuitè, que, evidentment, estam treballant i estam negociant amb totes les formacions polítiques del Govern i les donen suport al Govern.

Dit això, l'impost de turisme sostenible -benvinguda sigui a aquest debat- és una de les fites que feren possible aquells acords pel canvi. Nosaltres explicàrem des de fa molt de temps que creim que és necessari que el turisme porti a aquesta comunitat autònoma intentar fer inversions per eliminar aquelles externalitats negatives que té el turisme. Hem recaptat des de l'any 2016 409 milions d'euros més els 100 que vàrem invertir en termes de COVID, ara fa poquet hem plantejat la nova convocatòria de 130 milions d'euros i s'han presentat tota una sèrie de projectes que ens permeten, sens dubte, treballar per l'interès general d'aquestes illes. L'impost de turisme sostenible no és un impost perquè venguin menys turistes i s'ha demostrat exactament això, que és el que dèiem nosaltres en contra del que deia és la dreta i en contra del que deien alguns sectors econòmics, posar l'impost de turisme sostenible per a res no ha fet que venguin menys turistes, sinó que hem aportat qualitat i capacitat d'inversió a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Desde luego, yo le reconozco que usted es una maestra en eso de sacar balones fuera, lo hace realmente bien, porque no me ha contestado a mi pregunta. Mire, lo peor es lo que hay detrás de esta medida, y sí, lo que tratan es de disuadir la llegada de turistas a golpe del "turistazo" o, lo que es lo mismo, del doble sablazo a los turistas y a los visitantes. Y todo porque saben que su ocurrencia de limitar el número de llegada de turistas que nos visitan, además de ser una aberración, es completamente ilegal.

A toda esta polémica de subir la ecotaxa hay que sumar la arbitrariedad, el oscurantismo, la opacidad en la elección de los proyectos que se financian con el ITS. Y no me lo puede usted negar, yo ayer mismo intenté encontrarlos en la página web de la CAIB y lleva sin actualizarse desde el 2019. Y tampoco puede negar que cada vez el medio ambiente va bajando, va bajando en el porcentaje de los proyectos a financiar con la ecotasa. Y mi partido somos los únicos que siempre hemos dicho que estamos en contra de esta ecotasa, lo hemos dicho hoy, ayer y mañana, y sobre todo estamos en contra, porque no es ni eco, cada vez menos, ni es tasa, es finalista ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Además se ha pervertido, y lo dicen sus socios en los últimos tiempos. Mire, estamos en desacuerdo en que el "turistazo" sirva para cuadrar sus cuentas, tapar la ineficacia de sus políticas y que encima no se destine a lo que realmente era la esencia de este ITS. Y todos estos espacios que deja usted a sus socios para sus ocurrencias y sus mensajes contra el turismo son fruto del fracaso de sus políticas para gestionar los flujos, para gestionar ...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Guasp. A veure no és una taxa, és un impost, impost de turisme sostenible. La seva essència, que vostè diu, són els seus objectius, la seva finalitat està marcada per una llei aprovada pel Parlament de les Illes Balears, que marca clarament on s'han de destinar els recursos obtinguts pel turisme.

Vostè no està d'acord que haguem recaptat 410 milions d'euros del turisme més 100 que hem dedicat a l'època de la COVID que ens permeten, entre d'altres coses, moltes millores en temes mediambientals, millores en temes de patrimoni, millores en temes d'innovació, millores en temes de formació i ocupació, millores en temes d'accés a l'habitatge, que són externalitats negatives que ens du una massificació turística important que tenim a la nostra comunitat autònoma. Idò, nosaltres hi estam d'acord i creim que és molt important. Em diu que no està actualitzat des de 2019, és que el 2019 es va decidir invertir l'ITS en la prioritat, que era el sistema sanitari. Jo la convid que replantegi aquests posicionaments que té. Jo vaig sentir a la dreta dir que això no servia per millorar l'economia i ...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.18) Pregunta RGE núm. 8381/22, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a baixada d'imposts per ajudar les famílies com fan altres comunitats autònomes.

Divuitena pregunta, RGE núm. 8381/22, presentada en substitució de la RGE núm. 7650/22, relativa a baixada d'imposts per ajudar les famílies com fan altres comunitats autònomes, que formula el diputat Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bon dia. Sra. Armengol, des del Partit Popular fa mesos que venim defensant que ara que tot puja és el moment de baixar els impostos a la ciutadania de les Illes Balears. Creiem que és una mesura que seria molt beneficiosa per als ciutadans i les empreses de les Illes Balears.

Doncs bé, vostè no només ha votat en contra absolutament de totes les propostes que han fet des del Partit Popular, sinó que ara, a més, es dedica a atacar les comunitats autònomes que decideixen, dins la seva autonomia tributària, baixar els impostos als seus ciutadans. És més, vostè es dedica a dia d'avui a atacar l'autonomia tributària de la resta de les comunitats autònomes i a apostar fermament per la recentralització de les competències normatives en matèria tributària de les comunitats autònomes. Per cert, vostè està molt en contra que Madrid, Múrcia, Andalusia, etc., baixin els impostos, però res no ens diu respecte d'Euskadi, deu ser perquè vostès allà es baixen impostos i governen vostès. Sra. Armengol, ens resulta realment inexplicable que vostè no abaixi els impostos als ciutadans de les Illes Balears, per això avui li preguntam directament: per què no abaixa els impostos als ciutadans de les Illes Balears?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Costa, veig que ha canviat la pregunta, ara ja no li interessa si ha qualcú enrere en aquesta comunitat autònoma, i li diré les dues coses,...

(Remor de veus)

... perquè a mi sí que em sembla important, i nosaltres...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... hem treballat i treballam intensament perquè tothom tenguí igualtat d'oportunitats, i la política fiscal és una eina absolutament necessària per a això, per garantir equitat, per garantir igualtat d'oportunitats i per garantir una cosa que és important, que és la redistribució de la riquesa.

Tal i com marca la Constitució Espanyola a l'article 31, nosaltres hem aplicat una política fiscal progressiva i justa, Sr. Costa, no hem pujat ni un sol impost a la classe mitjana i treballadora d'aquesta comunitat autònoma, hem pujat...

(Alguns aplaudiments)

... els impostos, sí, alguns, als qui més tenen, perquè nosaltres creiem que qui més té més paga. I això ha fet possible, junt amb una bona negociació amb el Govern d'Espanya, tenir recursos per haver assolit els mil milions d'euros dedicats a educació.

Vostè em diu, si em diu que hem d'abaixar els impostos a tothom, digui'm quants dels 5.000 metges i infermers i professionals sanitaris contractats hem d'acomiarar; digui'm si hem de llevar la RESOGA; digui'm si hem de llevar la gratuïtat al transport públic; digui'm si hem de llevar la política d'habitatge públic i deixar de fer habitatges de promoció oficial, perquè per a això serveixen els impostos.

Deixin de fer demagògia, deixin d'enganar, deixin de mentir, perquè, Sr. Costa, vostè els va apujar a tothom, a la classe mitjana i treballadora d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Sra. Armengol, és impropri d'una presidenta que es qualifica de federalista, ho ha fet avui mateix, atacar l'autonomia tributària de la resta de comunitats autònomes i apostar per la recentralització.

(Alguns aplaudiments)

Sap perfectament que quan una comunitat autònoma baixa els impostos no rep ni un euro més del sistema de finançament autòmic, i ho sap perquè vostès varen fer el sistema de finançament actual.

Sra. Armengol, Balears va tancar amb superàvit de 340 milions d'euros el 2021, ens han dit, o així és el que diuen, que també tancaran amb superàvit el 2022, i tenen 670 milions d'euros més de cara al 2023, gràcies, en part o en gran part, a la inflació. Però, tot i així, vostès segueixen posant damunt la

taula excuses per no abaixar els impostos als ciutadans de les Illes Balears.

Sra. Armengol, ens trobam davant una crisi de preus i energètica que impactarà directament sobre el poder adquisitiu de les famílies i arruïnarà les PIME i els autònoms.

Sra. Armengol, abaixi els impostos, especialment a les rendes mitjanes i baixes; reforci les prestacions per als més vulnerables; doni suport a les PIME i als autònoms; posi un bo d'estalvi energètic per a famílies i empreses; garanteixi els fons europeus, que arribin, o garanteixi que els fons europeus arribin a les empreses; ajudi'ns d'una vegada a desbloquejar el règim fiscal.

Sra. Armengol, han deixat molta gent enrere, és hora d'actuar. Gràcies

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Jo m'alegr molt que aquesta demagògia i aquesta carrera electoral els ha posat nerviosos i els ha llevat la careta i, a la fi, s'expliquen, i es veu molt clar amb la seva política fiscal que defensen.

Miri, acaben de votar en contra de posar un impost a les energètiques i als bancs que s'enriqueixen amb aquesta crisi que vostè diu de la ciutadania, vostès hi han votat en contra.

Han votat, què faran amb l'impost de les grans fortunes, hi votaran en contra o hi votaran a favor?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

No, escolti, Sr. Costa, perquè això és important. Han votat en contra per a camins i recursos públics, voten en contra de revalorar les pensions en base a l'IPC, això és el que fan, voten en contra de què hi hagi un salari mínim interprofessional que pugui; voten en contra de la gratuïtat del transport públic.

I el que ja és un escàndol, el que volen fer amb l'impost de patrimoni o el que fan a les comunitats on governen, vostè defensa que el 0,2% de la població, que guanya més d'1 milió d'euros, amb un patrimoni de més de 700.000 euros, a aquest li bonifiquin l'impost, a canvi que el 98,2% de la població pagui als rics. Això és el que volen fer aquí, a les Illes Balears, Sr. Costa, això és el que defensa vostè per a les Illes Balears? Que és el que va fer vostè!

(Alguns aplaudiments)

I el que ja és inaudit, una comunitat que és aportadora nata com nosaltres ha de pagar als rics d'Andalusia, això és el que pensa que ha de fer la classe mitjana de Balears? No, Sr. Costa, no...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 7307/22, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a política general del Govern en matèria d'habitatge.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon a la Interpel·lació RGE núm. 7307/22, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a política general del Govern en matèria d'habitatge. I, per això donam la paraula, en primer lloc, al Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gracias, president, Sr. Conseller, buenos días. Hace dos años que presentamos una interpelación sobre política de vivienda del Govern, hoy justamente se cumplen dos años de aquella interpelación, en aquella época, que parece que ha pasado mucho tiempo, pero es relativamente corta, había otro conseller, estaba el Sr. Marc Pons, al que le deseamos éxito en su periplo en Madrid, y de aquella interpelación y de la moción, derivada de aquella interpelación, pues presentamos varios puntos sobre colaboración público-privada en construcción de vivienda asequible y otros puntos, que muchos de ellos fueron aprobados, fue una moción que tuvo bastante aprobación, y quedó algún punto que no se aprobó, curiosamente, que ahora haría sonreír a alguno de los diputados, que lástima que no esté el Sr. Melià, nos quedó por aprobar que "el Parlamento instará al Govern a profundizar sobre los cambios de uso de los edificios turísticos obsoletos para vivienda social y/o asequible", este es un detalle que ahora ya se ha profundizado y ya está en condiciones de poder tirar adelante.

Aunque luego hablaré de este tema, porque, total, no ha tenido tanta repercusión como pensábamos que tendría.

Bien, usted hace ya casi dos años, inicia el mandato en la conselleria y a las pocas semanas ya empieza con una noticia bomba, anuncian desde el Govern la expropiación de 56 viviendas, que, en teoría, estaban desocupadas. Luego tuvieron que aclarar que no era una expropiación, que era una expropiación temporal, bueno, era una cesión de uso temporal, pero desde su conselleria ya habían engranado la máquina del marketing y ya esta noticia tenía repercusión a nivel nacional.

De las 56 viviendas que tenían que tener una cesión temporal obligatoria, han ido rebajándose, según pasaban los meses, y la última noticia es que estábamos por las 15, 16. Luego nos informará de la situación en que nos encontramos ahora, pero, bueno, al final es probable que acabemos en

ninguna, pero el marketing, que es lo que querían con esta noticia, ya lo consiguieron y, desde luego, hizo mucho daño a nuestra industria inmobiliaria.

Como también hizo mucho daño que a principio de legislatura se anunciara que había miles de viviendas desocupadas y que el Govern, gracias a la Ley de vivienda, las pondría a disposición de la población; una Ley de la vivienda valiente y pionera, según el Govern, pero que luego la realidad ha demostrado que ha sido nefasta, tal como demuestran los datos. Desde que se implantó la ley, el incremento de precios ha sido notable, año tras año, la demanda ha aumentado porque no hay oferta, se construye mucho menos de lo que se podría absorber en nuestra comunidad, aparte de un crecimiento demográfico que ustedes deberían haber previsto y que ahora se están encontrando con que los planeamientos urbanísticos tampoco están acordes con la situación demográfica de nuestras islas.

Pero, sobre todo, y lo que nos preocupa a nuestro grupo parlamentario, es el tema de la emancipación de los jóvenes, la emancipación de los jóvenes cada año es más difícil y desde que se implantó esta ley no ha sido más que incrementar esa dificultad, lo que al final genera... pues es difícil de definir lo que pasa en las Islas Baleares, pero se podría decir que estamos ante un colapso inmobiliario. Los jóvenes no pueden emanciparse, las familias no pueden mejorar la calidad de vida adquiriendo o viviendo en otra vivienda, y la situación se enquistaba porque nadie ve solución a los problemas actuales en vivienda.

Finalmente -como decía- no han llegado las viviendas de ocupación temporal, y, evidentemente era falso que hubiera tantas viviendas vacías de grandes tenedores, pero como dicen los gurús, que la realidad no te fastidie un buen titular, y la política del Govern en materia de vivienda, como sabemos, únicamente se nutre de titulares.

Además la culpa, la culpa siempre es de los demás, que si los bancos, que si los promotores, que si las viviendas vacías, que si los propietarios que no quieren alquilar su vivienda, que si la herencia recibida y ahora, y ahora nos plantean otro mantra que luego debatiremos, que es el tema del tope en los precios de alquiler o tope de precios de venta o lo que quieran tocar, porque ya puestos a legislar sobre las libertades de la economía de nuestras islas, sobre las libertades individuales, en eso sí que se ponen de acuerdo y lo presentan como la gran salvación a las políticas inmobiliarias, cuando realmente todos sabemos que son políticas fracasadas que para lo único que sirven es para hacer un titular, un marketing, que es a lo que nos tiene acostumbrado su gobierno.

Y es una lástima, porque en los puntos de la moción anterior, de hace dos años que se aprobaron, hablábamos de la colaboración público-privada y ha sido prácticamente nula. Luego me comentara y le agradezco la situación que se planteó en Calvià, de intentar buscar una colaboración, pero ya nos informará de cómo está esta situación actualmente y que únicamente se ha dado en ese caso. Cuando nosotros pedíamos que se hicieran convenios de colaboración, de forma que se permitiera a los promotores o a la obra social incrementar, edificabilidad o incrementar el índice de intensidad urbanística

para que se pudieran hacer más viviendas en el mismo terreno y a cambio que los precios de venta fueran asequibles para los jóvenes o las personas que necesitan o que están en la lista buscando vivienda social del IBAVI, unas listas que siempre estamos con el debate de si son reales o están duplicadas y que ustedes quieren purgar para definir exactamente el número de personas que están en la lista, una lista que está mirando en la web de la conselleria, y me sorprende que estén todos los DNI de las personas. Atención con la protección de datos, porque es complicado.

Bueno, se hizo un anuncio -más marketing- a bombo y platillo, anuncio a bombo y platillo, porque hemos llegado a un acuerdo con los promotores modificando el valor de máximo legal para promociones de VPO privadas. Parecía, y se dijo en esa rueda de prensa que eso permitiría la construcción de miles de viviendas de VPO privadas; ¿la realidad?, la realidad es que acabara la legislatura y ninguna de esas posibles promociones, ni siquiera tendrá licencia de obras. Y eso es debido a una situación paradójica que se da, y es que para tener acceso a ser vivienda de protección oficial privada, primero tienes que tener licencia de obra y como en las Islas Baleares ustedes han conseguido, gracias a su nefasta Ley de Urbanismo, gracias a su nefasta ley de vivienda, que los trámites para la concesión de una licencia de obra sea de años, un año y medio, dos años, yo sé casos de nueve años para conseguir una licencia de obras, claro, si primero los promotores tienen que conseguir la licencia de obra y luego pasarse a VPO privada, pues ya me dirá qué interés pueden tener de entrar en esta vía. Esto será -luego lo debatiremos- pero seguramente será uno de los puntos de la moción que hagamos derivada de esta interpelación.

Luego tenemos otro problema grave, y es que la escasez de vivienda es una barrera para que venga talento a nuestras islas, y la solución que plantean, que se va a debatir de aquí unas horas, de limitar los precios de alquiler, esto ya es la estocada definitiva, la estocada definitiva para la emancipación, para que venga talento, para cualquier posibilidad de que los jóvenes puedan tener un proyecto de vida vinculado a las Islas Baleares porque, evidentemente, si se limitan los precios, todo el mundo sabe y ustedes también, se reduce la oferta de vivienda de alquiler y al reducirse la oferta de alquiler, la propiedad, que normalmente son pequeños propietarios porque en Baleares las propiedades forman parte de pequeños propietarios, no de grandes tenedores, van a poder escoger qué inquilino quieren en su vivienda y ¿van a escoger a unos jóvenes que no saben, que ni siquiera tienen contrato indefinido o a una persona que viene de fuera?, no, van a escoger a personas, seguramente seniors, que ya tengan contratos indefinidos y que ya tengan posibilidades de poder retornar y de poder pagar mensualmente el alquiler.

Por tanto, la dificultad se hace más grande -y me he quedado sin tiempo. Hay otro tema del que hablaré ya en la réplica -ya se lo anticipo- sobre el tema de Son Busquets y de las viviendas que las gracias al impuesto de turismo sostenible, pues van a poder ayudarle a redefinir el déficit de vivienda pública que se está construyendo.

Gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pérez-Ribas, diputats i diputades. En realitat agraeixo comparèixer aquí, al Parlament, a iniciativa del Grup Ciudadanos per explicar la política en matèria d'habitatge. És una oportunitat que tenc per parlar de les coses d'habitatge. El que passa és que havia preparat una intervenció bastant llarga que parla de moltes coses que vostè diu i al final tenim un temps una mica limitat i potser és més important que una mica ..., en fi, que li contesti a les interpel·lacions que vostè ha fet, encara que sigui una mica desordenadament, perquè ha parlat de moltes coses distintes i m'agradaria resoldre i parlar tot el que jo havia parlat.

La nostra comunitat és una comunitat que ningú no nega que està tensionada per una sèrie de raons importants al mercat de l'habitatge. Primer, perquè hi ha una falta evident de sòl per construir; llavors, també hi ha una gran demanda de gent que ve de fora per treballar, uns, uns altres per gaudir de la nostra terra, gent que s'instal·la aquí. I hi ha tot un sector que pressiona damunt els preus de l'habitatge i fa tot això que deia de l'augment de preus i tal. El que passa és que jo pensava que un partit liberal i, en fi, de dretes, com és el partit Ciudadanos, estava d'acord que el mercat fos el que regulàs això, el que passa és que dóna la impressió que justament el mercat de l'habitatge, el mercat no ho arregla, i és necessari que governs com el nostre, que governs progressistes equilibrin aquesta oferta. Per això estam construint habitatge, per fer possible que aquest mercat no se'n vagi tot al sector privat i deixi fora a molta gent que li fa falta.

Entrant una mica en el que vostè em deia, diu que va presentar una interpel·lació fa dos anys, jo fa dos anys no hi era, però seguia una mica a distància, encara que fos també amb un altre càrrec polític a un ajuntament, aquests problemes que vivim a tota la comunitat. Clar, i diu que a un moment donat, quan jo vaig arribar, vaig treure una notícia bomba que significava aquest tema de l'expropiació d'ús i va sortir i tal. Escolti, jo no em vaig inventar cap notícia bomba, era exactament l'aplicació d'una llei aprovada per aquest parlament, aprovada per tothom, bé, per tothom, no, per la majoria de gent, que no va tenir cap recurs d'inconstitucionalitat, que s'ha declarat legal i que, en aplicació d'això, una part d'aquesta llei era l'expropiació o l'ocupació temporal d'aquells pisos que estaven buits. I vull aclarir una mica més, pisos que estaven buits registrats en el registre creat pel mateix Govern balear, que són de grans tenidors i que estan buits perquè es demostra que fa més de dos anys que estan desocupats. Per tant, vostè ve aquí a fer-nos un discurs sobre la por d'aquests propietaris particulars, que de vegades tenen una casa i això, no estan inscrits en els registres de pisos buits

aquells que són de particulars i que no en tenen més de deu i que no estan més de dos anys buits.

Per tant, permeti'm que el rectifiqui, en part, aquesta qüestió.

I que això va fer molt de mal al mercat, diu vostè; el vull contradir, jo no crec que el mercat es ves en absolut ressentit per aquesta notícia d'una ocupació temporal que, efectivament, va començar amb 56 habitatges, i que, després de molts recursos que els nostres propis tècnics van acceptar, ha quedat en 16 habitatges; per cert, alguns dels quals encara no hem pogut ocupar perquè molts tenen problemes també grossos d'acabats o de legalitat, perquè a alguns els falta cèdula d'habilitat i hem hagut de fer una sèrie de feines en això.

Per tant, és clar, llavors, què és el que feim nosaltres per pal·liar això? Construir més habitatge que mai, també per part nostra; nosaltres en aquests moments hem entregat 143 habitatges, però en construïm -ho tenc per aquí, però com que he dit que no faria el discurs massa enllaunat-, li volia explicar això, bé, en construïm en aquests moments 600 i busques en construcció, 200 i busques més en projectes, 125 més que són ja projectes redactats i a punt de començar. Per tant, una xifra total, pensam acabar aquest mandat amb un 1.273 habitatges més en diferents actuacions, per tant, això suposa un augment d'un 72% respecte de l'any 2019; 1.273 habitatges que hem de sumar a aquest parc d'habitatges en forma de lloguer sempre, i amb una renda adaptada que no paguen més d'un 30% dels seus ingressos.

També he de dir que els projectes que feim nosaltres són molt eficients energèticament, els nous, i els que no són nous, ho podrem aconseguir amb aquests plans de reforma, també d'eficiència energètica que es tramiten i que contestava fa una estona a una pregunta sobre fons europeus, per millorar l'eficiència energètica, perquè la part també del consum energètic és molt important, i ho feim gràcies a aquests projectes d'arquitectura sostenible i amb una eficiència molt més grossa, més qualitat i més eficiència energètica.

Em parlava d'una cosa també que m'ha paregut important, diu que vostè no està d'acord amb topar els preus amb la Llei d'habitatge estatal, nosaltres ja hem dit que des d'aquí no ho podíem fer perquè no teníem empara per fer-ho, ho va fer Catalunya, emparats en una normativa que llavors també va ser declarada inconstitucional, però que ho feia en base a una part del seu dret propi, que tenien un tema de lloguers legislat i varen poder-s-hi emparat, però nosaltres no ho havíem de fer, i, per tant, esperàvem la llei estatal. Nosaltres som fermes defensors que el preu de lloguer hauria d'estar regula. A una zona tensionada com la nostra i en base a diferents paràmetres que s'haurien d'analitzar, efectivament, s'haurien de poder topar aquests preus. No tenim cap dubte a reconèixer-ho, vostès no hi estan d'acord, perquè són d'un altra manera de pensar, però nosaltres creiem que sí que és bo.

I llavors, que això que es retregui al lloguer, que no surti al lloguer, això és una apreciació seva, però jo crec que, efectivament, no té perquè ser així, tot i que els preus estiguin topats per dalt, l'únic que es farà és posar un topall de lloguer, tota la resta de garanties de cobrament crec que es poden

garantir, per altra banda. I, per tant, vostè sembla que anuncia un caos si es topen els del lloguer.

Una altra qüestió que m'ha tocat aquí i de la qual jo n'estic molt orgullós i molt content, i crec que és una gran passa que ha fet la nostra conselleria i aquest govern, és ser capaços de revisar els preus dels HPO -entre cometes- privats, però que són classificats com HPO. Per tant, aquests habitatges que se'n van al mercat en forma de venda, però se'n van en forma de venda a un preu assequible per a la gent, i si topam uns preus raonables per metre quadrat, pisos de 60, 70 metres, són molt assequibles per a un determinat segment de gent que hi pot arribar a comprar. I què és el que passava? Doncs, que, des del 2008, aquests preus no es revisaven, i nosaltres hem estat capaços de revisar-ho, i aquesta és la principal col·laboració pública, perquè marcem els preus des de la cosa pública, privada, perquè la fan els operadors privats, per cert, sobre sòl que ja tenen classificat com a HPO en els seus planejaments municipals, i, en tot cas, l'única cosa que li he de reconèixer que hauríem de gestionar amb els ajuntaments, que són els responsables de donar les llicències d'obra perquè facin via amb això.

Els ajuntaments, la majoria dels ajuntaments amb què he parlat i alcaldes que he parlat a través de la FELIB, als projectes d'habitatges d'HPO els donen absoluta prioritat, si no, en podem parlar, però els projectes d'HPO tenen absoluta prioritat, els públics per suposat, però els privats també. I només falta que aquests empresaris, que han compromès 14.000 habitatges, perquè vàrem parlar molt amb ells, ens hem posat d'acord amb el preu i estan contents amb els preus als qual s'ha arribat. També és ver que hi ha una gamma de preus en funció de l'eficiència energètica que són capaços de posar, i poden cobrar més per una eficiència energètica A o B, que per una C o D o F, que és la mínima que s'ha de poder tenir.

I això també és un avanç que hem fet per fer possible que aquesta eficiència que fa una mica més car l'edifici, llavors segurament ho recuperes. I estam molt contents d'haver fet això. A Calvià hi ha una... em parlava d'aquest tema concret a Calvià, que diu que és l'única col·laboració, jo crec que no és l'única, però en aquest cas que vostè reflecteix si, el que s'ha fet és posar a disposició un solar que és públic a través d'un operador que volgués fer-ho, a canvi d'una cessió d'uns determinats nombre de metres. Això ni és tan especial, ni es tan estrany que s'hagi fet, tant de bo ho poguéssim repetir més, però el que hem fet és que, des de la cosa pública, com que no se'n construïa, des de la cosa pública els solars que els ajuntaments ens han posat a disposició hem estat nosaltres que els hem construït.

Per tant, jo estic molt content d'aquesta política d'habitatge, d'aquesta política que hem estat capaços de desplegar.

I, com que també se m'acaba el temps i supòs que em cridaran l'atenció, a la segona intervenció li parlaré dels projectes de Son Busquets i de Can Escandell, que és un projecte interessantíssim.

Acab amb una darrera cosa que vostè ha esmentat sobre els joves, hi coincidim totalment, que crec que les polítiques dirigides que els joves puguin emancipar-se, com més aviat

millor, i tenir ajudes per a habitatge, és un element que compartim, nosaltres hi estam absolutament d'acord, i no només ho hem fet amb les ajudes al lloguer amb el bo jove, que ja tenim, ja distribuïm en aquests moments, ho hem fet també en aplicar el 15% de tota la construcció nova als joves; el 50% de totes les adquirides en dret de tempteig i retracte, per cert, més de 100 adquirides amb tempteig i retracte, que és una altra part de la llei, també el 50% se'n va als joves.

I si tengués temps li explicaria una sèrie de qüestions de caràcter fiscal que aquesta comunitat també ha desplegat al llarg d'aquests anys de govern per beneficiar la compra d'habitatges per a joves i que també li puc assegurar que es així.

Per tant, crec que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, tiene que acabar, por favor.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

... -ja, ja- esper haver-li donat resposta a la majoria de les coses que m'ha plantejat i, en tot cas, si no, quedam per d'aquí una estoneta.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muy bien, muchas gracias, Sr. Conseller. El Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gracias, vicepresidenta, gracias Sr. Conseller por su intervención, que realmente ha contestado a los temas que hemos ido planteando, y le agradezco mucho que no haya sido una intervención académica, digo de números, sino de respuesta a las inquietudes que le planteábamos.

Primero comentarle que nosotros somos un partido liberal que, evidentemente, como liberales, consideramos que la regulación es importante, no lo damos todo al libre mercado. De hecho, en las propuestas en materia de vivienda que más incidimos es en la colaboración público-privada, de forma que no sea solo la administración la que construya vivienda social, que también debe hacerlo y que también apoyamos, y que si son 143 viviendas, como dice, pues, enhorabuena, le felicitamos, y sabe que siempre le he felicitado por la construcción de obra pública. Pero como no es suficiente y como todos sabemos que en nuestras islas no es suficiente la construcción de vivienda a través del IBAVI, pues por eso pretendemos que la colaboración público-privada incida en mejorar las ratios que tenemos de vivienda asequible.

Por tanto, ser un partido de ideología liberal no significa que estemos por el libre mercado, sino que, evidentemente, el

mercado inmobiliario es de los más regulados que hay de todos los mercados de economía de nuestro país.

Sobre que no influyó la decisión de anunciar la expropiación, bueno me acaban de pasar noticias de que ese anuncio generó en su momento inseguridad jurídica y muchos grupos financieros y de inversores se lo pensaron dos veces antes de invertir en las Illes Balears.

De los temas que me han quedado pendientes de mi intervención anterior, ya lo hemos manifestado, nuestro partido no ve con buenos ojos que con el impuesto de turismo sostenible se plantee la construcción de vivienda social, o sea, pongamos un poco de orden en toda la gestión de la administración, porque esto es utilizar un dinero que teóricamente está para externalidades negativas de turismo y otra cosa son los problemas demográficos que tenemos en las islas, a los que no se da solución con las políticas que se están haciendo actualmente.

Usted ahora ha tenido, habla de Son Busquets, que realmente es un balón de oxígeno a unas políticas a las que no estaban dando respuesta, un balón de oxígeno que le ha venido del cielo gracias a este convenio entre ministerios y que el Ministerio de Transporte haya dicho que tirará adelante, pero a través de empresas públicas. No sé, si luego me puede explicar en qué intervendrá el Govern en esta operación, porque, evidentemente, es un tema nacional en el que el Govern poco o nada tiene que decir.

Finalmente, me gustaría acabar, las presentaremos en la moción derivada de la interpelación, pero bueno, para ya anticipar, diez medidas que la semana pasada nuestra portavoz, la Sra. Guasp, ya presentó en materia de vivienda, como pueden ser buscar mecanismos de colaboración entre administración y el sector privado para construir vivienda social asequible y para alquiler, aumentar el parque de viviendas en alquiler, reservar para los jóvenes el 60% de la vivienda social y las VPO, impulsar cambios normativos para elevar la densidad permitida en las viviendas, agilizar la tramitación de licencias, simplificación administrativa para cambio de uso, impulso del préstamo joven, reducir el impuesto de transmisiones patrimoniales, incentivar el alquiler con opción a compra o venta directa de viviendas entre grandes tenedores y jóvenes de hasta 35 años, aumentar las garantías para los arrendatarios y los incentivos fiscales para la desgravación del alquiler de larga duración, y otras medidas que ya incorporaremos en la moción que nos han venido derivadas de reuniones que hemos tenido con los colegios profesionales, como, por ejemplo, intentar mejorar el índice de intensidad residencial, incluso el decreto de *habitatge*, para permitir viviendas de otro tipo, más actualizadas, más adaptadas a las nuevas familias con las que nos encontramos hoy en día y que pueden ser una solución al problema de la vivienda que padecen, principalmente, los jóvenes de nuestras islas.

Muchas gracias, vicepresidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Pérez-Ribas. El Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. Pérez-Ribas, en tot cas és molt ... al final un espera d'aquests debats una mica més de brega, i amb vostè m'és molt difícil enfadar-me, perquè realment fa un plantejament, més enllà de la distància que podem tenir ideologia, un plantejament molt correcte i molt formal, i a mi m'agrada molt poder parlar d'habitatge en aquests termes, més enllà que en algunes coses no estem d'acord, i tenc molt de gust a explicar-li les coses que hi ha.

Ha parlat bàsicament de Son Busquets, i també està en la mateixa postura Can Escandell, en el terme municipal d'Eivissa, a l'illa d'Eivissa, on conec una mica més i explicar-li que aquest protocol que s'ha arribat a firmar, aquest acord el que fa és, d'una manera que crec que és molt important, perquè duia molt de temps treballant això, si vostè parla amb alcaldes de l'Ajuntament de Palma des de fa molts d'anys, ja parlen dels famosos quarters de Son Busquets; jo quan vaig arribar aquí no ho coneixia massa, però ara sí que ja quasi m'ho sé de memòria, tot això. Son Busquets és un terreny que és propietat del Ministeri de Defensa i que estava a la venda per anar-se'n a l'especulació pura i dura, qualsevol operador ho hagués pogut comprar i construir, construir el que volgués, habitatges de luxe o, en tot cas, el que li deixàs el pla general, amb la mateixa intensitat que marcàs el pla general per a aquella parcel·la. L'ajuntament va estar interessat que això no passàs, i el Govern, aquest govern, es va posar a treballar d'una manera ferma -em consta, no jo, jo també, però abans de jo, d'una manera molt forta- per poder evitar això, que Defensa no ho vengués a un operador i que ho vengués a través de l'empresa pública SEPES.

Nosaltres, Sr. Pérez-Ribas, creim en la cosa pública, la cosa pública no és dolenta, la cosa pública fa bo, la cosa pública és bona, ...

(Alguns aplaudiments)

... la cosa pública gestiona bé i se'n va a la gent que ho necessita. I la cosa pública, els dos ministeris s'ho ha quedat el Ministeri d'Habitatge dins el pla aquest 20.000 que té el Govern de l'Estat, juntament amb Can Escandell. SEPES serà el titular d'aquests terrenys, ja ho és, ja és propietat del SEPES. Per tant, ara desenvolupar el pla urbanístic d'acord amb el que estigui previst a l'Ajuntament de Palma, amb una zonificació de zones verdes -em consta- molt important, amb una cessió importantíssima de terrenys també e l'Ajuntament de Palma, terrenys que l'Ajuntament de Palma, un percentatge, si vol pot cedir alguna parcel·la a l'IBAVI per construir l'IBAVI també habitatges com feim amb altres solars, però, en tot cas, tots els habitatges de Son Busquets, tots, tots estaran classificats com d'HPO, alguns, si els fa l'IBAVI seran públics, seran del Govern i serà en forma de lloguer, i els altres seran tal vegada alguns seran per llogar també i alguns seran per vendre o el que sigui, perquè els 800 habitatges donen per una mica més del que som capaços de fer nosaltres, a la nostra marxa, com vostè reconeixia, que no és a prou.

I a Can Escandell passa una mica el mateix, a Can Escandell està més definit perquè el pla urbanístic ja està

pràcticament aprovat i, per tant, són 500 habitatges, però també li he de dir que és a una zona que representa molt manco que una quarta part de tots els terrenys de Can Escandell i que més de la meitat dels terrenys de Can Escandell és un parc públic i que hi ha una zona d'equipaments, amb un institut nou que s'està projectant i un camp de futbol nou, per tant, són equipaments per a la ciutat. I això és possible, perquè des de la cosa pública ho hem gestionat.

Jo crec que això és bo, jo crec que això és positiu, i crec que això està bé per a la ciutadania. Per tant, jo pens que és bo que hàgim gestionat això bé, això de Son Busquets i els terrenys de Can Escandell. Els ajuntaments estan contents, tant el de Vila com el de Palma, coincideixen amb aquest govern en la necessitat de posar habitatge a disposició de la gent en la forma que sigui, classificat com d'HPO o bé a preu assequible per ala compra o bé a preu de lloguer en la forma que tenim nosaltres, i que vagin tots ells en base també a criteris ... perquè puguin anar cap als joves, els joves que tenen l'atenció d'aquest govern d'una forma molt clara, com li he explicat abans, que tenen, en el cas de compra, determinats incentius fiscals quan a l'ITP i quant a determinats temes d'ajudes també, perquè es puguin desgravar determinades ajudes -no tenc temps d'explicar-ho tant-, però sí que ho feim en aquesta línia, perquè els joves tinguin l'atenció d'aquest govern.

I amb tots aquests habitatges, juntament amb el que li he explicat dels habitatges de promoció privada, però amb preu públic, amb preu taxat més tots els que construïm nosaltres, podem dir que hi ha una autèntica política d'habitatge, que se suma a les ajudes que són capaços de donar a la gent a qui li fa falta pel tema del lloguer i, per tant, avui estam parlant en aquest parlament d'una política d'habitatge, cosa que li puc assegurar que abans que hi hagués aquest govern, crec que no es discutia sobre política d'habitatge en aquest parlament, perquè senzillament no n'hi havia.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 7548/22, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del nou curs escolar 2022-2023 i la implantació de la LOMLOE, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6980/22.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i la votació de la Moció RGE núm. 7548/22, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici del nou curs escolar 2022-2023 i la implantació de la LOMLOE, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6980/22.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular i donam la paraula a la Sra. Durán.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Bon dia, diputades i diputats. Bon dia, Sr. Conseller, com ho hem fet cada vegada que hem defensat una proposta sobre la implantació de la LOMLOE, vull començar i donar el suport del Partit Popular als professors, que, després de dos anys de situació COVID, amb tot el que els ha passat als docents, enguany han començat el curs estressats i angoixats per la urgència de la implantació de la LOMLOE i confosos per la falta d'informació i de formació. Com també donam suport a les famílies que afronten un nou curs amb molta incertesa davant la nul·la informació per part de la conselleria.

Ens trobam davant d'un començament de curs caòtic i esperpèntic com mai abans havia passat; després que el Ministeri d'Educació va aprovar la LOMLOE, vàrem estar un any i mig a tenir el reials decrets aprovats per l'Estat, i la Conselleria d'Educació del Govern d'Armengol, amb urgència, improvisació i sense tenir en compte la comunitat educativa ni les famílies, ha volgut implantar la llei amb presses, sí o sí, i volia ser dels primers de la classe, volia ser de les primeres comunitats autònomes a fer-ho, i ha donat als docents uns terminis impossibles d'acomplir per dur a terme una quantitat immensa de feina burocràtica i, a més, sense tenir les eines adequades prèviament, com, per exemple, la formació necessària i els nous criteris d'avaluació.

Volem recordar avui aquí que els currículums dels cursos d'infantil, primària i secundària i batxillerat LOMLOE es varen aprovar el mes d'agost, just un mes abans de començar el curs. Els criteris d'avaluació del curs LOMLOE es varen aprovar així com es va posar en marxa l'eina del GESTIB, dos dies abans de començar el curs. Els docents no han tengut cap tipus de formació sobre la implantació de la LOMLOE, just, segons paraules del conseller, ha tengut dret a tenir aquesta informació un 20% de tot el professorat que enguany haurà d'impartir els cursos LOMLOE.

Però si parlam de formació sobre criteris d'avaluació, zero formació específica sobre criteris d'avaluació.

Els docents tampoc no han tengut cap tipus de formació de les noves assignatures, com treball de recerca i ni tan sols han pogut comptar amb les mostres dels llibres de text que després haurien de posar en marxa aquest curs. Molts d'alumnes, Sr. Conseller, encara a dia d'avui, a les aules no tenen llibres de text, ni a primer, ni a tercer de secundària, ni dels cursos senars de primària, ni, per suposat, a primer de batxillerat. I mentre les famílies no han tengut encara cap tipus d'informació per part de la conselleria.

El Partit Popular, una vegada i una altra, després de moltes reunions amb la comunitat educativa, hem fet propostes per alleujar la càrrega de feina i per a una implantació de la LOMLOE, que, encara que no ens agradi la llei, i ho hem dit i, a més, la vàrem recórrer als tribunals, no s'ha fet ni en temps ni en condicions, sense formació als docents i sense informació als pares.

El passat 14 de juny vàrem presentar una moció amb 10 punts, amb 10 punts de manera responsable i amb caràcter positiu, i els partits d'esquerres, tots els partits d'esquerres que

avui presenten esmenes, tots i cadascun d'ells varen votar en contra. Com, per exemple, varen votar en contra, i avui s'ha de recordar, PSOE, Podemos i MÉS, varen votar en contra d'instar la conselleria que es flexibilitzi molt més el grau d'implantació dels diferents currículums i altres preceptes de la LOMLOE per tal de beneficiar la nostra comunitat educativa davant dels diferents canvis que s'han d'emprendre, atès que encara no contenien la informació ni la formació convenient per a la planificació i organització adequada del pròxim curs.

Sí, tots vostès hi varen votar en contra, els mateixos que ara s'omplen la boca de voler ajudar la comunitat educativa, ara, el setembre, quan ja no hi ha res a fer.

Per tant, ens resulta molt curiós, per no dir una altra cosa, que els mateixos partits d'esquerres que acotaven el cap i deien: sí, *bwana*, al Govern del PSOE, i sí, *bwana*, a la Conselleria d'Educació, ara, el setembre, i davant l'enuig de tots els sindicats, la convocatòria de mobilitzacions i la votació en contra per molts d'instituts de la proposta pedagògica de la LOMLOE -sí, Sr. Conseller, vostè ho sap, i si vol després jo li dic tots els instituts- exigim ara, una altra vegada, a la conselleria, amb aquesta proposta, que ara sí vostès tots vulguin i flexibilitzin tot el que nosaltres demanàvem fa tres mesos, quan sí hi havia temps.

No sobraria que avui els partits d'esquerres que fa tres mesos consideraven que no era bona una flexibilització i trobàvem que sí que s'havien d'implantar, ara entonassin un poquet el *mea culpa*, Sra. Santiago, estaria bé, estaria bé.

Primer de tot, nosaltres demanam que, a part de flexibilitzar i de modificar la resolució de la LOMLOE, dels criteris d'avaluació, demanam que dins secundària es continuï amb el butlletí de notes cada tres mesos, perquè no pot ser que a secundària les famílies no tinguin un butlletí de notes cada trimestre per conèixer l'aprenentatge dels seus fills. I que, en canvi, reben, no sabem quan, perquè encara no han dit quan rebran aquesta informació, una valoració de progrés, és a dir: "progressa completament", "progressa majoritàriament", "progressa suficient", "progressa poc" o "progressa gens". I això què és? Vostès creuen que d'aquesta manera, "progressa gens", un pare pot saber quina és la nota del seu fill. Què és "progressa gens"? Zero, per exemple?

Perquè després sabem que, com que vostès no volen notes numèriques, insuficient és de 0 a 4,5, sent igual tenir un 0 que tenir un 4,5. I 4,51 és un aprovat, és clar que sí, no sigui cosa que s'haguessin d'esforçar massa, un 4,51 ara, amb vostès, és un aprovat.

A part de totes aquestes qüestions, hem presentat moltes qüestions que ens agradaria que hi votassin a favor, perquè són qüestions que, una vegada més, ens han tornat traslladar famílies, docents i sindicats, qüestions que encara estan per resoldre...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, acabi, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... com hem parlat avui, abans, dels ATE, com hem parlat abans del transport educatiu i moltes altres qüestions.

I, després, que ja no tenc més temps, parlarem de les seves esmenes. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Començam amb les intervencions dels grups parlamentaris que han presentat esmenes, pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, per defensar l'esmena [RGE núm. 8350/22](#), té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, usted sabe que siempre somos muy claros y se nos entiende todo, creo que eso es una ventaja, sobre todo cuando uno se dedica a la política y cuando los ciudadanos nos tienen que entender, se lo voy a decir, ya le digo, en palabras claras, textuales: cualquier retraso en la aplicación de la LOMLOE será beneficiosa para el alumnado de Baleares, porque es una ley mala, es una mala ley educativa. Usted lo sabe, usted lo sabe porque usted de educación entiende, otra cosa es que se quiera hacer el sueco, pero entiende de educación, y usted sabe lo malísima que es esta ley, cómo va en contra de la cultura del esfuerzo, cómo va a igualarnos por abajo, cómo destruye esa escalera social fundamental que es que las personas de familias más humildes, a través de una buena educación y de una buena evaluación de esa educación, que se valore, pueden ir ascendiendo en la escala social, en la escala económica, ascendiendo, en definitiva, a las mayores aspiraciones que puedan lograr.

Nosotros, por supuesto que estamos de acuerdo en la mayoría de puntos que presenta esta proposición del Partido Popular, especialmente en aquellos que tienen que ver con el tema, por ejemplo, del acoso escolar, es fundamental, es fundamental trabajar en contra del acoso escolar; y es fundamental trabajar en la prevención de los suicidios y de los problemas de salud mental que, por desgracia, se han incrementado de una manera exponencial a raíz de esa semipresencialidad o no presencialidad que impuso la COVID, y que ustedes, de una manera creo que irresponsable, irresponsable, actuaron separando a los alumnos de las aulas, de sus compañeros, y que tenemos ahí clarísimamente el ejemplo de cuáles han sido las consecuencias, por desgracia muy negativas.

Y, Sr. Conseller, nosotros presentamos una enmienda para que se valore un tema que es fundamental en el tema de la educación, que es el tema de la lengua, del que ya hemos tenido oportunidad de hablar, nosotros, simplemente queremos instar al Parlamento de las Islas Baleares y a la Consejería de Educación a garantizar que el español sea lengua vehicular de la enseñanza en todas las etapas educativas, si así lo eligen los padres, 10, 5, 14 o 5.000, el número da lo mismo cuando se trata de derechos. Porque hoy, en una especie de ejercicio... es que solo lo han reclamado diez padres, bueno, diez padres

heroicos, porque para reclamar según qué derechos en esta comunidad hay que ser heroicos, porque vemos lo que ha sucedido con el padre que lo ha reclamado en Cataluña, que se ha visto asediado, apedreado, perseguido, entre las palmas de felicidad de algunos de ustedes o de algún grupo que participa en su gobierno, el asedio al que ha sido sometido ese padre, esa familia y esos niños. Evidentemente, el día que exista absoluta libertad le puedo garantizar que ese número 10 tendrá varios ceros detrás, el día que se garantice la libertad, que, de momento, por desgracia, no está garantizada.

Y leyendo atentamente las enmiendas que han propuesto los grupos de la izquierda, se da cuenta uno de que en cierta manera quieren venir a dar la razón a la propuesta que ahora nos ocupa, sin acabar de dársela. Tenían que presentar alguna enmienda, que en el fondo muchas dicen prácticamente lo mismo que dice el texto original, pero tenían que hacer ver que intervenían, ¿Y saben por qué han presentado ustedes enmiendas? ¿Saben por qué en muchas de estas cuestiones ustedes dan la razón a este texto? Yo se lo voy a decir muy claramente, porque el STEI ha enseñado el diente, y cuando el STEI enseña el diente, el Sr. Conseller de Educación, tiembla, tiembla. Y como el STEI ha dicho que estaba de acuerdo con introducir ciertas rebajas en el tema de la aplicación de la LOMLOE, dar más tiempo a los centros para hacerlo, a los profesores y a los docentes para adaptarse, entonces ustedes han entrado en modo pánico y han empezado a decir tenemos que hacer algo, porque es que si no, se nos demandan las huestes, esas huestes de docentes a las que ustedes les tienen tan tremendo cariño y de las que siempre alardea. Pues sí, como los suyos esta vez les han enseñado un poquito el colmillo, ustedes han corrido a dar la razón a quienes pedíamos retrasos, tiempo para poderse adaptar, medios para poderse adaptar, medios para que las familias pudieran entender el boletín de sus hijos. Esa es la razón última de que ustedes hoy presenten estas serie de enmiendas, que en el fondo dan la razón al escrito que estamos debatiendo. No es otra, el miedo que le tienen a los suyos.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari Mixt, per defensar l'esmena [RGE núm. 8397/22](#), té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Durán, miri, aniré al gra del punt tercer, el punt vuitè, votarem a favor de les seves propostes, ens semblen totes, tal vegada en algun tema de redactat diferiríem en algun aspecte, però en línies generals estem d'acord amb tot.

Hem afegit simplement una esmena o hem proposat una esmena -que m'imagín que a vostè li semblarà bé, però, bé, ja m'ho dirà- en el punt cinquè, sobre la col·laboració amb la Conselleria de Salut, perquè precisament nosaltres vam introduir o vàrem presentar una esmena a la tramitació de la

Llei d'educació, que es va aprovar, en la qual demanàvem que hi hagués una xarxa integrada d'assistència dins els centres educatius en què hi hagués personal de salut i també personal dels serveis socials dels ajuntaments i les altres administracions. Per tant, dintre, com que això està previst a la llei, ens va semblar que era bo recordar al Govern que el que estam demanant aquí està previst a la llei i que, per tant, aquesta xarxa s'hauria de posar en marxa el més aviat possible.

Dit això, i anant als punts més polèmics, en els punts 1 i 2, nosaltres, Sra. Durán, no hi estam d'acord, i no hi estam d'acord, perquè, tot i que és evident que aquesta implementació s'està fent amb presses, nosaltres creiem que en aquests moments fer marxa enrere crearia més confusió que altra cosa, perquè nosaltres creiem que s'ha de superar el tema de les qualificacions numèriques. Sra. Durán, el tema de les qualificacions numèriques -deixi'm dir-li-ho en confiança-, això està molt antequat ja, i l'avaluació de les competències fa molt temps que els centres educatius estan acostumats a treballar-hi, amb la valoració per competències. Per tant, el que han de fer és una passa més i donar als pares, a les famílies, unes qualificacions molt més qualitatives, molt més ajustades al nivell assoliment dels seus fills, dividint l'avaluació de cada matèria en tota una sèrie de competències que el centre ha d'explicar als pares si els seus fills estan assolint o no estan assolit. Que això segurament es podria haver fet més bé, s'hauria d'haver fet amb més temps, amb temps perquè els professors es formessin? Correcte, però nosaltres no creiem que la solució sigui ara fer marxa enrere, encara crearia més confusió i crec que en aquest sentit, Sra. Durán, estaria bé que vostès actuessin amb responsabilitat i se n'adonessin.

Curiosament -dic curiosament- una esmena que em sembla molt adequada és la que ha presentat Ciudadanos, i aquí es nota la mà del Sr. Gómez Gordiola que sempre ... no?, perdoni, està signada pel Sr. Gordiola, ah, bé, és com a portaveu adjunt. Molt bé, Sra. Guasp, es nota la seva mà, perquè ho han expressat de la forma, és a dir, jo, tal com està el text, hi votaria en contra, però vostès realment aquí demostren que tenen un coneixement del que està passant als centres educatius, perquè en aquests moments la problemàtica està en la flexibilització dels criteris d'avaluació, del pes que té cada criteri en la conformació de l'avaluació final. Per tant, em sembla molt més adequada aquesta esmena, que no fins i tot les que presenten els grups del Govern, que estan parlant d'una revisió, d'una flexibilització, donar autonomia als centres, que jo crec que també crearia més confusió que altra cosa. Jo crec que en aquests moments el problema se centra en el que vostès han assenyalat. I, per tant, jo no sé si la Sra. Durán els acceptarà l'esmena -em temo que no, malauradament-, però si l'acceptés hi votaria a favor.

I -com deia- les esmenes del Govern, crec que haurien d'haver estat més ferm defensant la postura de la conselleria, és a dir, que s'han fet coses que s'han fet massa de veres, que no s'ha donat temps als professors per formar-se?, potser sí, però estam en un procés, en un procés de canvi, un procés de canvi educatiu que fa molt temps que estam esperant, i jo crec que, excepte alguns petits detalls, com aquest que comentem de la flexibilització dels criteris, jo crec que en aquest sentit em sento més còmode defensant que amb els petits retocs que facin falta es continuï aquesta implementació que no obrir la caixa dels

trons d'una revisió de no sabem amb quina extensió i d'una delegació als centres per definir com acabaran fent les coses, la qual cosa pot crear dins els centres conflictes i encara més confusió.

Per tant, com que estic gairebé convençut que la Sra. Durán no acceptarà les seves esmenes, no em vull allargar més en aquest tema, però he de dir que m'ha sobtat, m'ha sobtat que crec que les esmenes dels grups del Govern han estat una mica massa influïdes per les condicions ambientals. Ara, i ja veu, Sr. Rodríguez, que per por a les (...) de res, perquè potser en aquest sentit el qui més hauria de tenir por sóc jo i ja veu que votaré en contra d'aquests punts, perquè precisament -fins i tot, encara que s'acceptessin les esmenes-, perquè jo crec que en aquests moments aturar el desplegament d'aquesta llei, encara crearia més confusió, més problemes i més confusió per part de les famílies.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos per defensar l'esmena [RGE núm. 8398/22](#), té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Esta proposición no de ley tiene muchos puntos muy interesantes, no sólo los correspondientes a los puntos 1 y 2 sobre la LOMLOE. Yo, Sra. Durán, debo reconocer que me ha decepcionado su intervención porque solamente ha focalizado toda su intervención en los puntos 1 y 2, cuando usted integra los puntos 4 y 5, justo la PNL que mi grupo parlamentario el día 7 de septiembre registró en esta cámara y es por nuestra preocupación en cuanto al acoso escolar y a los casos de suicidio que existen en estas islas. Y me alegra que usted, que no habló tampoco en la interpelación, en ningún momento, de acoso escolar, de suicidio, de climatización, hoy lo integre aquí, aunque fuera una propuesta de Ciudadanos. Pero no ha hecho mención en su intervención inicial.

Por supuesto que votaremos a favor de todos esos puntos, si bien al primer punto no votaremos a favor. Nosotros hemos incluido una enmienda que nos parece clave para centrar el debate, lo ha dicho el portavoz del Grupo Mixto, el Sr. Castells, considero que después de lo que anunció el conseller hace unos días, la clave está en que lo que debemos pedir es una revisión y una flexibilización inmediata de los criterios de evaluación establecidos en la LOMLOE, para el conocimiento adecuado del progreso del aprendizaje del alumnado ante el desconcierto, no solo de los docentes y de los centros, sino también del desconcierto de las familias.

Esa es la clave. Yo ahora aquí podría hacer otro debate, por supuesto que no estamos a favor de como en el Congreso de los Diputados ... la falta esa de consenso y se aprobó de forma exprés esta reforma, la octava ley educativa de Baleares. El otro día, contaré mi experiencia personal, fui a la reunión del colegio de mis hijos, los docentes estaban contentos con muchas cosas que se introduce en esta LOMLOE con las que

yo personalmente estoy de acuerdo. Justamente en una de ellas, yo les voy a hacer una confesión hoy, es que a mí no me gustan para nada las calificaciones numéricas -hoy hago esta confesión desde esta tribuna-, no soy para nada partidaria de las calificaciones numéricas, con un número, y me gusta esto de la LOMLOE, que hable de progreso, de si se está progresando, por tanto esa es la intención de nuestra enmienda. Hablar de de flexibilizar los criterios de evaluación, pero me parece demasiado *agosarat* por su parte decir que, como ustedes lo ponen en el primer punto, que las calificaciones numéricas y entregar el boletín de notas cada tres meses, es la única forma adecuada para que las familias sepan si sus hijos están aprendiendo o no. Yo prefiero dejarlo a los expertos educativos, en manos de los expertos esos.

Considero que la conselleria ha sido y ha tardado mucho en reconocer que debería haber flexibilizado mucho antes la entrada en vigor de estos criterios, de flexibilizar ya en el mes de abril, cuando se lo solicitaron los sindicatos de los docentes y no esperar el mes de septiembre, una semana después de iniciar el curso escolar.

Sobre el punto tercero, el plan de climatización, yo misma hice una pregunta a la conselleria que todavía estoy esperando desde el mes de agosto que me contesten, creemos que todos los padres que estamos aquí hemos tenido que comprar esos ventiladores personales, yo a mis hijos, sí, esos ventiladores porque es que se morían de calor, y en invierno ir con la bufanda y el gorro a clase, y todos los que somos padres y los que no, sabemos que esa es la realidad de los centros educativos de nuestras islas, tanto de los concertados como de los públicos y que se tiene que poner en marcha un plan de climatización sostenible en los centros educativos.

El cuarto y el quinto ya se lo he dicho, son exactamente los puntos, básicamente la proposición no de ley que Ciudadanos registró el 7 de septiembre, que estoy esperando que podamos discutir en la Comisión de Educación, el acoso escolar es algo que me aterra, no es que me preocupe, es que me aterra personalmente y a nuestro grupo parlamentario; hemos traído muchísimas iniciativas también en salud, en cuanto a la salud mental, yo tengo mi amiga Lidia que es profesora en un colegio público, y me ha advertido que hay dos alertas de suicidio en su colegio, dos, y son aterrantísimas estas cifras. Creo que es dónde tenemos que poner el foco, al menos mi grupo parlamentario lo va a hacer, en mejorar los protocolos de detección temprana de casos de acoso escolar i conductas suicidas escolares.

En cuanto a los puntos séptimo y octavo, totalmente a favor, de hecho todas las enmiendas a la ley educativa de mi grupo parlamentario y todos los años en las enmiendas a los presupuestos de la CAIB, van encaminadas a aumentar la partida para aumentar las personas que deben detectar todas... las conductas de nuestros niños y nuestras niñas, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Guasp, ha d'anar acabant.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... y por supuesto que votaremos a favor de esta proposición no de ley. Pido que nuestra enmienda se acepte, si no, no podremos votar a favor del primer punto.

Gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp, pel Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. 8407 a 8409, 8412 i 8417/22, té la paraula el Sr. Bona.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Què ens pareixeria a tots si ara vengués qualcú aquí i digués, jo a aquesta moció li pos un 3,5, i partís tan ample.

(Alguns aplaudiments)

Més enllà de qüestionar que hi pugui haver o no una avaluació, si n'hi ha, com a mínim, voldríem saber per què aquesta nota, no? Reduir-ho tot a un número pareix un poc absurd, no serveix de res, i menys encara en aquesta casa de la paraula, que és el Parlament. A més a més d'un número, volem saber com millorar, per això serveix una avaluació, forma part del propi procés d'aprenentatge, i ens ha de poder indicar si l'alumne ha progressat o no, i en què i què ha de fer per poder avançar, perquè l'escola, família i infant avancen plegats.

Això és precisament el que pretén fer la LOMLOE amb l'avaluació, que sigui una oportunitat de millora de l'aprenentatge, que vostès se sumin a una campanya interessada de crear por a les famílies sota la consigna que no hi ha notes, ho trobam, com a mínim, reprovable. La realitat és que ara les famílies podran fer seguiment de l'evolució de l'alumne a través del portal de las familias del GESTIB, i podran veure els criteris d'avaluació que ja han estat valorats per part dels docents de cada matèria i els que queden per valorar, així com el grau de assoliment d'aquests criteris. I els centres han de traslladar informació almanco tres vegades l'any com fins ara.

Presentam esmenes als dos primers punts, per flexibilitzar-ne la implementació, perquè ens posam en el lloc dels professors, mestres i equips directius que implanten la LOMLOE, entenem que tots els canvis duen el seu temps d'adaptació, però el que volen vostès, que és tornar a la LOMCE, saltant-se a la torera una llei orgànica de consens, aprovada per PSOE, Unidas Podemos, Esquerra Republicana, PNV, Más País, (...) i Compromís, això no.

A més, diuen que les notes suposen el coneixement adequat del progrés d'aprenentatge de l'alumnat, quan és tot el contrari. I fan declaracions parlant de currículums aprovats a l'estiu, cosa que saben que és mentida, perquè ens varen passar tot el curs polític anterior parlam de currículums i el seu *sancta sanctorum* de la regla de tres, denostada pel professorat de matemàtiques, per la seva capacitat de mutilar la capacitat de

pensar de l'alumnat. Si vol, li record, Sra. Durán, quantes vegades va defensar vostè aquí, al Parlament, la va defensar, a la regla de tres, molt abans de l'estiu.

I aprofiten per -ja que hi som- parlar un poc de tot a la moció. Parlen d'un pla de climatització que ja s'està fent en col·laboració amb el ministeri i els presentam una esmena en aquest sentit. El darrer mes s'han invertit 210.000 a més de 50 centres per ventilació. Parlen de *bullying*, segons les dades de Convivèxit, de 380 protocols oberts a les Illes el curs 20-21, 87 han estat valorats com a situació de *bullying* i un 70% resolts favorablement, gràcies que els centres educatius tenen un protocol que els permet prevenir i detectar l'assetjament. Els presentam una esmena per garantir que el protocol es compleixi i seguir potenciant els plans de convivència i Convivèxit que compta aquest curs amb tres persones, una per illa. De fet, aquesta persona adicional fa feina en el Pla de salut mental, amb el protocol d'actuació de risc autolític i guia de prevenció contra aquestes conductes que ja existeix des de 2021 amb la Conselleria de Salut. En aquest sentit, donariem suport a l'esmena de MÉS per Menorca, si l'accepta.

Parlen de monitors de suport de transport escolar per a nins i nines amb necessitats especials i discapacitat, que ja reben formació actualment, un pic contractats. Parlen d'auxiliars tècnics educatius, personal d'atenció a la diversitat i pedagogia terapèutica, que són personal que s'ha incrementat més que mai i que s'assigna segons criteris objectius. En tot cas, si vol parlar de seguir incrementant segons quins criteris objectius li votariem a favor i si no, no. S'ha incrementat el personal dels equips, assessorament i orientació psicopedagògica, els EAPS i es fa una dotació econòmica per a alumnat amb necessitats educatives especials i alumnat amb necessitats educatives especials greument afectat des de fa dos cursos per l'educació 0-3. De fet, la feina de la conselleria és exemple en aquest sentit, ha participat en una ponència titulada "Detecció precoç i atenció primerenca a l'àmbit educatiu", el curs de formació de docents organitzats pel ministeri, en total a Balears hi ha 87 professionals distribuïts entre els nou equips d'assessorament i orientació psicopedagògica de les quatre illes.

Des del Govern es potencia el personal d'atenció a la diversitat i, a més, a la trobada amb les comunitats, el ministeri va avançar, entre altres qüestions, que a través dels fons de cooperació territorial es preveuen dotacions específiques per a la salut mental, l'atenció a la diversitat i formació professional. Amb aquest fons es finança, per exemple, el programa PROA que el PP va eliminar en el seu moment, i és que precisament la LOMLOE fa de l'educació inclusiva un principi fonamental, i vostès el que volen és tornar a la LOMCE, que probablement és la llei d'educació més segregadora que ha tengut mai aquest país.

Jo no sé quina és la credibilitat que creuen que pot tenir el Partit Popular quan parla de diversitat o d'educació en general, fan un discurs a l'oposició, i quan governen el que fan és retallar sempre dels més febles, perquè quan, per exemple, van deixar la partida de 0a 3 a zero, el pressupost d'educació l'havien augmentat. Per tant, és una qüestió de voluntat política real. Per tant, els deman que si realment aquesta moció té un mínim de voluntat política, acceptin les nostres esmenes per poder arribar a un acord. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bona. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, per defensar les esmenes RGE núm. 8407 a 8409, 8412 i 8417/22, té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Buenos días, muchas gracias, diputados, diputadas. Nosotras hemos presentado algunas enmiendas, tenemos poco tiempo, por lo tanto, vamos a centrarnos solamente en las que nos parecen más relevantes, y votaremos a favor de su moción, si usted nos las aprueba, Sra. Durán.

En primer lugar, en el tema de la flexibilización de los currículums y de la implantación de las calificaciones, hemos presentado varias enmiendas porque estamos de acuerdo en que tiene que hacerse más fácil la vida al profesorado. Lo sé en buena medida, porque en mi casa, precisamente, mi familia más cercana, hay una maestra y un maestro, y van muy agobiados, evidentemente, tienen toda la razón. Pero lo importante es el acuerdo al que se tiene que llegar el jueves, cuando el conseller se reúna con la comunidad educativa, y de ese acuerdo tiene que salir la flexibilización, la autonomía de los centros, prácticamente lo que estamos pidiendo en esta enmienda, pero tiene que acordarse con la comunidad educativa.

Creo que va a ser así, creo que va a ser así, porque justamente el jueves se cumplen 9 años de una fecha muy señalada para la comunidad educativa, el día que salieron en masa a sacaros del Govern por el tema del TIL. Entonces, creo que sería un buen gesto que el conseller se ponga de acuerdo esta vez, y flexibilice como corresponde, el tema de la implantación de los currículum.

Respecto al tema del Plan de aislamiento, hay una cuestión que es bastante curiosa, el día 13 de septiembre, una servidora plantea aquí que es necesario que las escuelas de las Islas Baleares tengan un plan de aislamiento, un plan de climatización de las aulas, perdón. En esos momentos había una ola de calor terrible, y ya comenté que los profesores y profesoras tenían que acudir con ventiladores a clase. Lo dije aquí; se lo pedí al conseller, y esa misma tarde, sobre la mesa de la ejecutiva de Podemos había una propuesta detallada de un plan de climatización de las aulas para el siguiente curso. Esa propuesta no sé si le ha llegado, pero va a llegar, va a llegar a la negociación de presupuestos para que en el próximo curso haya un plan de climatización de las aproximadamente 6.800 aulas que tienen las Islas Baleares.

Y así se lo digo, Sr. Conseller, estaremos dispuestas a negociar, a sentarnos a hablar de todo este tema, porque, si bien es cierto que es el ministerio el que da buena parte del dinero, también es cierto que no puede ocurrir, como suele ocurrir muchas veces, y es que, al final, de esos 122 millones que ha planteado el ministerio que va a dar para el Plan de climatización en todo el Estado, al final a Baleares viene un “milloncete”; no puede ser, tenemos que asegurar que el próximo curso los niños y las niñas tengan una buena climatización, como un edificio público que es una escuela.

Respecto al acoso escolar, hemos hecho una propuesta porque es interesante y es muy importante que haya protocolos, después de lo que ocurrió en Lloseta no podemos dejar esta cuestión al aire, tienen que intensificarse las medidas contra el *bullying*, pero para esto hemos propuesto que sea Inspección Educativa la que vaya, escuela por escuela, aula por aula, detectando, interviniendo en los casos de *bullying*, no solamente en los niños que lo sufren, sino también en los niños que lo cometen, y en los testigos que les ríen las gracias a quien comete *bullying*, es importante cambiar el marco.

Voy a citar tres casos: el niño de Lloseta, todo el mundo lo vio, estaba grabado, le decían, le llamaban “gordo”; la niña que saltó de Zaragoza por una ventana, la llamaban “sudaca”; en mi clase, en una de las escuelas en las que estuve había un caso de *bullying*, no paraban de repetir al niño una palabra, un insulto, le llamaban “marica”. La intervención contra el *bullying* no es solo revisar los protocolos y quedarse allí, no es sólo eso, intervención en contra el *bullying* es educación en valores; intervención contra el *bullying* es también educación en identidad y en diversidad sexual; es educación en igualdad entre hombres y mujeres; es educación en inclusión social; no solamente los protocolos, que también, son importantes; contra el *bullying* también es que en tu casa no se escuche meterse con el cuerpo de una persona, que en tu casa los niños y las niñas no escuchen meterse, insultar a la comunidad LGTBI, y que en tu casa tampoco se diga, se ría, se insulte a quienes vienen de otros países o que se diga que el feminismo no vale para nada.

Todo eso es actuar contra el *bullying* en las escuelas, con los niños, Inspección Educativa, pero también en los padres en las casas.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per defensar les esmenes de la RGE núm. 8407 a la 8409/22, la 8412 i la 8417/22, té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president, diputades, diputats. Jo crec que el primer que hem de fer, en aprofitar que parlam de la cosa és donar l'enhonorabona i les gràcies a tots els docents que han treballat aquests darrers mesos, que han patit la deixadesa del Govern de l'Estat i que han elaborat els currículums que es varen publicar dia primer d'agost; una feina intensa, una feina complexa, una feina que hem d'agrair i els hem de donar això, les gràcies i l'enhonorabona.

I també als centres el que duim de curs han treballat també intensament per adaptar els currículums, els criteris d'avaluació, perquè al cap i a la fi aquí podem dir el que vulguem, podem fer els discursos que vulguem, poden ser vehements tant com vulguem, però qui pateix i que treballa dia a dia amb l'alumnat són els docents als centres, i és gràcies a aquells que avança l'educació i que avança l'ensenyament.

Si hi ha una qüestió amb la qual tota la comunitat educativa, o pràcticament tota la comunitat educativa està d'acord, és que necessitàvem fer una llei diferent de la que hi havia, amb això la major part de la comunitat educativa estam d'acord, perquè aquella llei la va aprovar el Partit Popular en contra de la resta de l'arc parlamentari i en contra de la majoria de la comunitat educativa; aquella llei, entre moltes altres coses, reduïa a la mínima expressió l'autonomia dels centres i la participació de la comunitat educativa en el dia a dia dels centres. És a dir, allò que ha fet sempre la dreta quan ha posat la mà sobre l'educació, control polític sobre els docents.

Ara bé, quan es planteja aquesta nova llei, la LOMLOE, la comunitat educativa va tenir una certa il·lusió, la llei va ser aprovada per set grups parlamentaris. Què vull dir amb això? Que la LOMLOE és una llei absolutament legitimada per la voluntat popular, això és indubtable, i no és just que hi hagi dubtes sobre això. Però quin és el problema de la LOMLOE? Perquè hi ha tant de trull i renou amb la implantació?

Pel calendari, la deixadesa i la manca de finançament del Govern de l'Estat. La LOMLOE és una llei orgànica, per tant, d'obligat compliment, i això crec que és important a l'hora de fer qualsevol plantejament sobre el tema, i és estatal, per tant, és l'Estat qui marca el calendari, però no és qui fa la feina d'implantació als centres, és l'Estat qui fa la meitat del currículum, però no és qui fa la seva publicació i gestió definitiva.

I per acabar, és l'Estat qui fa la llei, però no qui posa els recursos necessaris per implementar-la. Tornam ser al de sempre, la sobirania, la poca sobirania que tenim en el nostre país i que la voldríem, i jo diria més, i la necessitam. Almanco, si no és així, que l'Estat posi els recursos necessaris.

I per això l'esmena que li hem presentat d'addició, el punt en què som, i tal i com estan les coses, és necessari que l'Estat surti dels despatxos, que l'Estat deixi de trepitjar moqueta i ha de valorar tot allò que ha plantejat la comunitat docent i posar els recursos per tal que es puguin reduir les ràtios, a fi que la implementació de la llei no sigui sobre els papers, només sobre els papers, sinó de forma real.

Quant a les esmenes que li hem presentat als seus dos primers punts, esper que les acceptin, són esmenes que van en la línia del sentir general de la comunitat educativa, de l'autonomia dels centres, és a dir, autonomia de centres, flexibilitat, complicitat i recursos. Ja sabem que el PP no treballa gaire aquestes qüestions quan governa, més aviat el contrari, però, vaja, esperam que aquesta vegada sí que ens accepti aquestes esmenes.

També esperam que ens accepti la resta d'esmenes. La del tercer punt, que és la que es treballa el pla a mitges amb l'Estat, sobretot per una qüestió de finançament. I en el punt quart perquè creim que és important la implicació d'inspecció educativa i, sobretot, la coordinació entre Convivèxit i inspecció educativa. I els recursos, les coses com són, de cada vegada són més els que es dediquen a aquesta qüestió.

Pel que fa a la resta d'esmenes, quant a la del Grup Mixt si l'accepta li votarem a favor; a les altres dues, la de Ciudadanos

la votarem en contra encara que l'accepti; la de l'extrema dreta també. Si aquesta és l'única aportació que és capaç de fer l'extrema dreta quan es parla d'educació, que per ara és l'única perquè és de l'únic que han parlat d'ençà que són en aquest parlament, la veritat, aquesta aportació ja la feren els anys quaranta del segle XX i tot va acabar malament i no vàrem avançar ni una passa en educació. Per tant, ja ho poden deixar anar.

I per acabar, allò que no posam en dubte -ja ho hem dit- és la necessitat d'una nova llei educativa que doni resposta als reptes del moment, una llei educativa que faci fer un bot qualitatiu a l'educació. Les receptes del PP en educació no són les que necessitam, i no ho deim nosaltres, ho diu la major part de la comunitat educativa, tant a l'Estat com al nostre país. Per això, és important posar en valor i agrair la crítica responsable a la implantació de la LOMLOE feta per part del col·lectiu docent, que ha provocat un replantejament i una flexibilització...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mas, acabi, per favor.

EL SR. MAS I TUGORES:

... -vaig acabant, president-, per part de la conselleria, acció que és de lloar.

Ho hem dit moltes vegades, posem l'alumne al centre, reivindiquem els recursos necessaris. Invertir en educació pública és invertir en igualtat d'oportunitats i en futur.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputades. Senyors del Partit Popular, en general, aquesta moció que avui ens presenten, Sra. Durán, ens pareix assenyada i pràcticament estam d'acord amb tots els punts. Hem de dir que, a més a més, recull algunes de les peticions i les perseverances -com avui se'ns ha dit- d'idees i reivindicacions d'aquest grup parlamentari. Per tant, com deia, a la immensa majoria nosaltres votarem que sí.

També per la preocupació que se'ns ha traslladat per part dels docents, que també, com ha fet avui el Sr. Mas, nosaltres volem reiterar aquest reconeixement a la comunitat educativa, a aquests docents que han adaptat els currículums, a aquests docents que ara mateix es veuen amb una nova llei educativa, la 3542, si em permeten la hipèrbole, a aquest estat espanyol i la seva adaptació al final ha d'anar amb ells. Ho deim perquè no és només que des del mes d'agost hagin hagut d'adaptar-se, és

que han hagut de bregar amb una pandèmia històrica en aquesta comunitat, en aquest país, en aquest món al que vivim. Així que el nostre reconeixement per a ells.

Nosaltres creim que hi ha hagut improvisació a l'hora d'aquesta adaptació. És veritat que una llei educativa s'ha de posar en marxa a qualque moment, però creim que s'ha precipitat molt aquesta posada en marxa de la llei. Què passarà amb ella? El futur ho dirà.

Està clar que el full de ruta de l'educació ha d'estar clar, consensuat pel bé d'allò que tenim més preuat, que són els nostres infants, que són el futur de la nostra societat per tal de poder assumir les competències educatives. Els professionals i els alumnes, educació és tot, és la base -com dèiem- de la societat, allà on se sustenta aquesta societat adulta.

Per això -i anam ja a la moció que avui presenta el Partit Popular- li direm que demanariem votació separada al primer punt. És veritat que entenem el que vostès demanen i hi podem estar d'acord, però tal vegada han acotat massa amb uns termes que són aquests, però podrien ser els altres, així que alguna de les esmenes que avui es presenten podrien ser més encertades que el text original d'aquesta moció.

En el segon punt hi votarem a favor, tot i que hi ha el compromís per part del Govern de les Illes Balears, com ha dit aquesta setmana, d'una flexibilització.

Al tercer estam absolutament d'acord que els nins no tenen per què patir aquesta falta de climatització, un tema que ja és recurrent també en aquesta cambra autonòmica.

Pel que fa a protocols de prevenció, detecció i intervenció de l'assetjament escolar de les Illes Balears forma part també del tarannà del Grup Parlamentari El Pi, són moltes les iniciatives que nosaltres hem presentat en aquest sentit i, al final, és veritat que aquí podem ser vehements, com s'ha dit, podem parlar, però ha de ser tota la societat que s'hi impliqui. Els papàs i les mamàs a casa seva, tolerància zero davant segons quins comportaments; el més sobrat no és el millor, qui treu les millors notes no és el millor alumne sinó que pensam que el millor alumne és aquell que treu bones notes, però que també sap ser un bon company i té valors. Creim que, a més a més, això s'ha de puntuar també.

Estam d'acord, per altra banda, amb el punt cinquè, amb el punt sisè, i amb els punts setè i vuitè estam especialment d'acord perquè són aquests infants amb necessitats especials. També són moltes les iniciatives que ha presentat aquest grup parlamentari.

I aprofitaré per recordar, ja que el conseller encara és aquí, que hi ha un tema pendent que és el transport gratuït a alumnes d'estudis postobligatoris, que sé que es posarà fil a l'agulla perquè aviat puguem tenir una bona notícia d'aquest decret que preparen i que esperam que sigui una realitat molt aviat, tot i que, com sap, nosaltres demanarem que sigui un projecte de llei.

Pel que fa a les esmenes, a algunes hi votarem a favor si s'accepten. Ens fan una mica de gràcia quan vénen signades per

MÉS, PSIB-PSOE i Unidas Podemos que insten el Govern de l'Estat. És obvi el que pensam i la reflexió que volem fer: facin-ho idò, agafin els atapins, vagin a Madrid i aconseguixin que ho facin; no a través d'aquesta cambra autonòmica, perquè això és difícil. No, ja sé que vostès no, ja sé que vostès no MÉS al Congrés, però al Senat bé que donen canya quan volen.

Per altra banda, aquesta esmena que ha presentat, la 8350, els "melonis" locals, i no és una falta de respecte, Sr. President, no estic faltant al decòrum, estan encantats que els diguem així segurament, nosaltres direm que no, perquè vostès en aquest discurs a la tribuna sí que diuen assetjament escolar, prevenció del suïcidi, salut mental, educació, formació, *escalera social*, però a l'hora de la veritat allò que escriuen a una esmena sempre té a veure amb una llengua que mai no és l'autòctona d'aquesta comunitat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Ara donam la paraula al grup proponent. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Vull començar per aquells punts on cap grup parlamentari no ha fet cap tipus d'esmena i jo abans no he tengut temps de parlar.

Vull parlar del punt 6, que és on nosaltres demanam instar la Conselleria d'Educació a un transport escolar adaptat a nins amb necessitats especials. I li ho dic, Sr. Conseller, aquest punt ve d'una mare que em va cridar fa dues setmanes i em va dir que les rutes que partien..., el seu fill..., viuen a Cala d'Or, dia sí i dia també les rutes tarden més d'una hora i mitja. Els monitors no han rebut la formació adequada. Deixen sempre rutes penjades. Just la setmana passada, el dijous, en varen deixar una. I l'únic que li demanam, Sr. Conseller, si li importa, és que millori tot aquest transport adaptat. Està molt bé que després vulguem transport de batxillerat, però el transport adaptat ha de ser amb aquestes condicions: rutes de menys d'una hora, que vagin a totes les rutes, que hi hagi una formació i que, evidentment, els autobusos tinguin aire condicionat, perquè no tenen aire condicionat.

El setè és que el Parlament de les Illes Balears insta la Conselleria a posar més ATE. Vostè sap perfectament i no em tornarà dir que no, que ha retallat els AT perquè enguany ha llevat tots els ATE que havien posat de reforç per la pandèmia, i els nins que tenien 20 hores ...

(Algunes aplaudiments)

... els han passat a 2. I vostè sap que això és mentida, nins que tenien l'any passat 20 hores d'ATE setmanals, ara en tenen 2. I això és cert.

I al vuitè punt, que també és important, ha vengut també de reivindicacions, tant de la FAPA com d'altres col·lectius, com també de mares que demanen incrementar i reforçar la detecció precoç a la 0-3.

Ara entraré ja a les esmenes, perquè en algunesem vull estendre una miqueta. L'esmena de VOX, nosaltres no hem presentat cap tipus de punt que tenguí a veure amb la llengua, perquè sí ho varen fer a la moció que vàrem presentar dia 14 de juny, i aquí jo propòs a VOX que amb el mateix text que nosaltres vàrem posar al punt 3 de la moció que vàrem presentar dia 14 de juny -"el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a garantir de manera eficaç per al curs 2022-2023, els drets de tots els alumnes de Balears, la utilització del castellà, llengua oficial de l'Estat i vehicular dins el sistema educatiu, amb un percentatge d'hores lectives que no podrà ser inferior al 25%, tal com estableixen les darreres decisions judicials". Això ho vàrem posar una moció. Vostès, els partits d'esquerres, hi varen votar en contra. No tenc cap problema de fer aquesta transacció amb vostès.

L'esmena del Sr. Josep Castells, de MÉS per Menorca, nosaltres, Sr. Castells, estam d'acord amb aquesta esmena. Ens pareix bé, sap que vàrem fer molta feina en aquesta llei educativa, i ens pareix bé que es faci a través d'aquí. Sí he de dir que vostè diu una cosa que no em pareix bé i, a més, no és encertada. I si vostès parlen amb la comunitat educativa i molts de sindicats li ho diran, flexibilitzar més la implantació de la LOMLOE no crea confusió, tot el contrari. El que hi ha ara és confusió i molta, ningú no sap com, ni quan, ni de quina manera s'han d'aplicar. No, no ho saben, i no tenen temps. Vostè sap que la resolució els deia que havien de posar tots els criteris dins el GESTIB abans de dia 30 de setembre. No hi ha temps, és impossible. Començant per aquí no crearà més confusió. I sí, és ver que havien fet feina en competències als professors, però d'aquesta manera, i no havien de posar un professor de Biologia 19 ítems de criteris d'avaluació perquè després es computin en competències, però és que no ha tengut temps, és que no hi ha hagut temps material, arribarà el dia, però no ha tengut temps.

Sra. Guasp, sinceramente, yo hace mucho tiempo que ya no voy al colegio, que usted me diga, "Sra. Durán, usted me ha decepcionado, porque ustedes me han copiado la propuesta que yo presenté".

(Petit aldarull)

Mire, mire, que Ciudadanos nos acuse de copiar propuestas, oiga, es que es hilarante, es hilarante, y además, créame, cuando yo he puesto todos los puntos aquí que además muchos de ellos están en la ponencia social del Congreso del PP de Baleares -imagínese si le he copiado-, no he leído su propuesta y si su propuesta es buena y va en ese sentido, no se preocupe, que la vamos a votar a favor. Es que además me parece como muy infantil "¿por qué me han copiado?" Pues no, Sra. Guasp, no le hemos copiado, tranquila.

Respecte del PSOE, el primer punt veim que és un reconeixement tàcit a la Conselleria del Sr. Martí March, és un reconeixement a la seva incapacitat, és un reconeixement a no haver acceptat el juny, quan tocava, aquesta major flexibilització, és a dir, ara, que no tenim temps, que hi ha una mobilització posada per a dia 29 a la Plaça d'Espanya de docents, una altra mobilització a Eivissa, quan els docents han dit ... s'han plantat, quan molts d'instituts han votat en contra de tots els programes de la LOMLOE que ha presentat la

conselleria, ara vostès diuen que cada institut faci el que vulgui, és a dir, al primer punt vostès diuen que cada centre faci el que vulgui, No, aquest primer punt no l'acceptarem, no ens pareix. Si vostès ens proposen un altre tipus de transacció, que tenguin més marge, així com al segon punt -després l'explicaré- que sí que acceptaré, en aquest punt, autonomia dels centres, per què?, perquè un pare que tenguí fills a dos centres educatius, que això passa, a un centre educatiu ho facin d'una manera i l'altre no?, això és feina de la conselleria, flexibilitzin, donin més temps, però no diguin que cada centre faci el que vulgui.

Al segon punt sí acceptarem l'esmena, el que passa és que els demanaríem que allà on posa "per flexibilitzar", posi "per flexibilitzar i revisar", que és el que li demana la comunitat educativa. Supòs que no hi haurà cap tipus de problema. Nosaltres acceptaríem l'esmena al segon punt, però allà on posa "que es modifiqui la resolució aprovada per flexibilitzar i revisar".

Al tercer punt no l'acceptam. És a dir, nosaltres deim que volem un pla de climatització i que ho faci la conselleria i ho doti de recursos. Si vostès han de reclamar al ministeri un pla de climatització del Ministeri, reclamin-lo, i clar -com deia la Sra. Santiago-, que no vengui 1 milió, que venguin 2, que en venguin 4, però s'ha de fer, i si ho han de fer, vostès, que tenen doblers, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, acabi.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sí, ja acab. Sra. Gloria Santiago, salieron a la calle ¿y ahora no han salido a calle para ayudar a los profesoras y a los docentes y demás?, ¿y ahora no salen a la calle?, y el 14 de junio no le parecía bien flexibilizar, y ahora sí, ahora sí, cuando ya van a salir a la calle ellos, los docentes, por sí solos, el día 29.

Mire, educación en valores ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, acabi, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sí, acab. Le aceptaremos la enmienda, Sra. Santiago, le aceptamos la enmienda.

Ja acab, a més, ens pareix bé l'esmena que ha presentat MÉS. Sí que és ver que nosaltres si hem de demanar doblers al ministeri, no tenim cap tipus de problema, però llevaríem "per la implantació de la LOMLOE", vull dir que duguin més doblers a la conferència sectorial amb l'objectiu de baixar ràtios ...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... perquè no només és la LOMLOE, falten moltes més coses. Per tant, demanam, però no per la implantació de la LOMLOE, per qualsevol motiu.

Un altre pic, gràcies per tot el que han dit i la veritat, l'únic que trob que ha faltat ha estat ...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán.

(Alguns aplaudiments)

Com que diversos grups han demanat votació separada, votarem separatament.

Passam a votar el punt número 1 amb la redacció que té la moció. Votam.

17 sí, 35 no, 3 abstencions.

Ara passam a votar el punt número 2, però he de demanar si de l'esmena 8408 a la qual s'ha presentat una transacció, si ningú no s'oposa a aquesta transacció.

EL SR. BONA I CASAS:

Sí, nosaltres ens oposam a la transacció, deixam l'esmena tal i com està. No és la nostra?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sr. President, nosaltres votarem a favor de l'esmena encara que no es transaccioni, l'esmena al punt 2.

EL SR. PRESIDENT:

Idò votam el punt número 2, amb l'esmena 8408 incorporada. Votam.

52 sí, cap no i 2 abstencions.

Ara passam a votar el punt número 3. Votam.

27 sí, 28 no i cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 4, amb l'esmena 8412 incorporada. Votam.

55 sí, cap no, cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 5, amb l'esmena 8397 incorporada. Votam.

55 sí, cap no, cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 6. Votam.

26 sí, 29 no, cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 7. Votam.

26 sí, 29 no, cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 8. Votam.

26 sí, 29 no, cap abstenció.

En el punt número 9, l'esmena 8350 té una transacció i he de demanar si cap grup s'hi oposa. Cap grup no s'hi oposa. Doncs, passam a votar. Votam.

21 sí, 33 no, cap abstenció.

En el punt número 10, l'esmena 8417 té una transacció i he de demanar si ningú no s'hi oposa. Doncs si ningú no s'hi oposa el votam. Votam.

55 sí, cap no, cap abstenció.

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial de la Proposició de llei RGE núm. 7380/21, de modificació de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial de la Proposició de llei RGE núm. 7380/21, de modificació de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, les RGE núm. 5487 i 5488/22, i posicionar-se respecte de les de la resta de grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies president, senyores i senyors diputats, bon dia. Bé, ja hem fet, crec, diversos debats en relació amb el tema que ens ocupa amb aquesta proposició de llei i, des d'El Pi, pensam que el plantejament que té aquesta iniciativa no assolirà l'objectiu que vol aconseguir, que és minvar el preu dels lloguers dels habitatges de la nostra comunitat, ans el contrari, el que farà, pensam, serà que hi hagi manco habitatges de lloguer i, per tant, els preus tendeixin a pujar.

S'ha analitzat i s'ha analitzat a altres llocs on s'ha posat en marxa aquesta mesura o mesures molt similars i ha passat això, que a la zona allà on s'apliqui o a la zona propera de la seva aplicació, els preus pugen perquè hi ha més demanda d'habitatges i tornam començar la ronda, per tant, pensam que els darrers anys ja s'han encarat els preus, i això suposaria un encariment més gros.

Des d'El Pi consideram que s'han de potenciar les polítiques d'habitatge i que hauriem d'aconseguir que hi hagués més habitatges en el mercat de lloguer, però això pensam que s'hauria de fer a través d'unes reformes; reformes, com podrien ser la dels procediments judicials per recuperar l'immoble en

cas d'impagament, si volem que la gent llogui li hem de donar una seguretat jurídica i hi ha d'haver, així, més oferta pública. Perdó, hem de donar una seguretat jurídica i, per això, s'han de condemnar i aquests procediments judicials han de fer que aquests immobles tornin a la propietat el més aviat possible.

Per tot això, també, com dic, hi ha d'haver més oferta pública. Aquesta iniciativa, per a nosaltres, vol suplir una mica la feina que no ha fet el Govern de la nostra comunitat, que és la construcció d'habitatge de protecció oficial. La Constitució parla del dret a l'habitatge, a tenir un habitatge, i pensam que és el Govern, és l'administració que ha de donar aquesta disposició d'habitatges als ciutadans i, per tant, ha d'oferir a la ciutadania aquesta possibilitat de poder entrar a un lloguer.

Desgraciadament, les polítiques d'habitatge de la nostra comunitat durant molts d'anys no han estat les millors possibles, per no dir que han estat nefastes i, com veiem, tenim molt poc habitatge que es pugui posar a disposició de la ciutadania.

Des d'El Pi hem posat diverses idees, i ara, per ventura, no és el moment de posar-les damunt la taula, però hem parlat de preu màxim, hem parlat de canvi d'ús, que des del Govern se'ns va acceptar la Llei de turisme, i hem parlat d'iniciatives que ajudarien a incrementar el parc d'habitatge de lloguer, i pensam que aquesta és la manera que hi hagi més disposició de d'habitatges per a la gent d'aquí.

També ho vàrem parlar el dia de la presa en consideració, uns dels efectes de la sobrepoblació podria ser aquest, que s'incrementen els lloguers d'habitatge, però nosaltres hem manifestat en diferents ocasions que seria necessari fer estudis per saber la situació real, estudis tant de capacitat de càrrega que suporten aquestes illes, amb els recursos que tenim, com estudis de la limitació de compres exteriors; pensam que en tenir tota aquesta informació podríem prendre les decisions objectives necessàries per poder oferir a la ciutadania habitatges dignes.

Per altra banda, l'administració hauria de posar mesures fiscals per donar avantatges i beneficis interessants i incentivar els propietaris a posar els seus habitatges dins el mercat de lloguer. Altres vegades els hem advertit que la prohibició no és la solució, i quan hi va haver la prohibició del lloguer turístic a plurifamiliars, ja els vàrem dir que el que faria seria pujar els preus del lloguer, que el que no faria seria, i podem llegir totes les intervencions que hi va haver en aquell moment, que hi hagués més disponibilitat d'habitatge als ciutadans.

Els darrers anys, i ho poden comprovar l'habitatge, ha pujat de manera exponencial. Ara passarà el mateix si s'aprova aquesta proposició de llei, aquesta llei, l'efecte desitjat serà el contrari i hi haurà manco habitatges, més cars i els límits dels territoris tensionats encara seran pitjor, però, com alguns portaveus d'aquesta comunitat diuen, es considera mercat residencial tensionat totes les Illes Balears, per tant, el problema crec que el magnificaríem.

Per concretar les dues esmenes que presentam des d'El Pi, ja ho hem avançat, van en el sentit de modificar la Llei d'enjudiciament judicial, perquè els judicis de desnonament guanyin agilitat i rapidesa per poder donar més seguretat al

propietari a l'hora de recuperar l'habitatge, i així es pugui tornar a posar al mercat de lloguer i augmenti l'oferta.

Respecte de les esmenes que han presentat la resta de grups parlamentaris, nosaltres farem el mateix vot que vàrem fer a comissió. I respecte de la proposició o de llei, així com queda, com saben vostès, no hi estam d'acord.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos, les RGE núm. 5552, 5559 i 5560/22, i posicionar-se respecte de les de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gracias, *president*. Bien, como ya manifestamos en la puesta en consideración el inicio de este proceso para la tramitación de este dictamen que hoy finaliza la votación, ya dijimos que no veíamos la necesidad de modificar la Ley de arrendamientos urbanos en este aspecto, porque consideramos que el interés final de esta modificación de la Ley de arrendamientos urbanos, que es, evidentemente, topar el precio de los alquileres, no se ajusta para nada a las necesidades o a las posibles salidas que tiene el grave problema de la vivienda en nuestras islas.

Está claro que topar o pretender topar los precios de los alquileres lo único que va a conseguir es disminuir la oferta de viviendas en alquiler, porque va a significar una inseguridad jurídica que, sobre todo, los pequeños propietarios no van ser capaces de asumir.

Durante el proceso en comisión y en ponencia de la tramitación de esta propuesta de ley lo hemos ido diciendo y da la sensación que, incluso los grupos parlamentarios que dan apoyo a esta iniciativa, consideran que no va a solucionar, pero la ponen como "esto es una iniciativa más de todas las que hacemos, pero esta es una más"; sí, pero es una más que perjudica a todo el resto de las iniciativas que se pueden hacer para que el mercado de la vivienda sea asequible a nuestros ciudadanos y principalmente a los jóvenes.

Porque, además, lo que requiere nuestra población son soluciones y no crear más situaciones de tensión, en zonas tensionadas que, bueno, que, según han ido evolucionando los puntos de esta propuesta de ley, pues definir que todas las islas sean tensionadas por el hecho de ser islas, bueno, al final, en nuestro caso, hace que todas las Illes Balears sean tensionadas, con lo cual realmente tampoco ni zonificamos el problema ni mejoramos la situación que tenemos ahora, porque si no vamos a hacer actuaciones puntuales en diferentes sitios y va a ser una respuesta general de topar los alquileres, no vamos a poder distribuir la población en diferentes zonas, para mejorar las zonas que están más saturadas en beneficio de otras que están menos saturadas. Es que no vamos a poder hacer iniciativas de este tipo porque todo va a ser un único paquete que, al final, lo que va a conseguir es generar más dificultades para que los jóvenes puedan emanciparse; más dificultades para que el

talento venga a nuestras islas; y más dificultades para que nuestras familias, todo tipo de familias, puedan acceder a unas viviendas dignas y que pueda mejorar su proyecto de vida.

Además, la población ya está harta de que se busquen constantemente culpables a una situación que no es culpa de otro organismo que el propio govern, por no tener viviendas de protección oficial al servicio de los ciudadanos, o sea, se ha culpado a las entidades financieras, a los promotores, a los grandes tenedores, a los propietarios que tienen viviendas vacías, a la herencia recibida de anteriores gobiernos; vamos, que todo es posible para justificar que en los últimos 20 años, prácticamente, no se haya construido vivienda social, que es realmente lo que hace tensionar el mercado y es realmente lo que evita que los jóvenes puedan emanciparse.

Y tampoco nos engañemos, Baleares tiene el problema añadido no únicamente de la territorialidad, de ser islas y con un territorio limitado, y que queremos preservar de todas las maneras posibles, el problema que tenemos aquí es que la mayor parte de las promociones privadas -y esto lo hemos debatido en muchas ocasiones- al promotor le sale más rentable construirlas orientadas a un comprador extranjero que a un comprador de nuestras islas, que podría pagar un precio asequible.

Y esto, por mucho tope que se ponga, esto va a seguir siendo así. Si un propietario quiere alquilar a un extranjero, independientemente del tope que pongamos, va a alquilar a un extranjero; entonces lo único que vamos a conseguir es que las Islas Baleares sean una zona de alquiler barato para extranjeros, lo cual es totalmente contraproducente para las necesidades que tienen nuestros ciudadanos.

Es por eso que nosotros insistimos, y esta mañana, en la interpelación, también se lo he dicho al conseller, que agradezco que esté aquí en esta intervención, que la fórmula difícilmente se escapa de una colaboración público-privada para que las nuevas obras de construcción de promociones estén orientadas a ciudadanos de nuestras islas, a ciudadanos que puedan pagar un precio de la vivienda asequible. Y para que esto pase, a no ser que se llegue a un acuerdo con el promotor, el promotor hará viviendas para un cliente extranjero.

Entonces, estos convenios de colaboración son básicos para que, pactando determinados beneficios para el promotor, puedan fijarse los precios. Esto no sería una fijación de precios por ser tensionada, sería una fijación de precios caso por caso, de manera singular entre promotor y administración, para construir viviendas que pudieran ser asequibles para nuestros ciudadanos.

Evidentemente, bueno, manifestar que votaremos a favor de las otras enmiendas que también piden la supresión de estos puntos. Y, en el caso de las enmiendas de El Pi, nos abstendremos, porque consideramos que sí que es verdad que se tiene que trabajar para que la ocupación sea legislada de manera que de seguridad jurídica a los propietarios; es verdad que también debería ir acompañada de medidas sociales para facilitar que las personas vulnerables, que las personas que no pueden acceder a ningún tipo de vivienda, pues tengan acceso

a vivienda pública, y esto pues no está contemplado en estos puntos.

Gracias, *president*.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, les RGE núm. [5554](#), [5555](#), [5556](#), [5557](#) i [5558/22](#), i posicionar-se respecte de les de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta proposició de llei que ens presenta MÉS per Menorca, una proposició de llei fruit de l'estrepitós fracàs del que havia de ser la prioritat d'aquesta legislatura dels governs d'esquerra, amb el suport incondicional en molts d'aquests casos de MÉS per Menorca, ha estat el gran fracàs d'aquesta legislatura.

Perquè dels anuncis els ciutadans, desgraciadament, aquest dret que tenen de poder disposar d'un habitatge en condicions, a l'esquerra no li serveis, perquè la Sra. Armengol el febrer de 2018 afirmava que si la Sra. Prohens "*se verán efectos de la Ley de vivienda, si su gobierno no la impugna*", ja veiem els efectes que té aquesta llei que vostès varen aprovar. Dia 26 de juny del 2019, la presidenta Armengol va prometre que els propers mesos aprovarien mesures extraordinàries destinades a afavorir l'accés a l'habitatge amb un observatori que permetria radiografiar el mercat immobiliari, barri a barri, poble a poble. Ja va ser el febrer de 2020 quan el Govern va anunciar que gastaria 200.000 euros per analitzar aquesta problemàtica. Un dia més tard, els seus socis, els de Podem, varen dir que consideraven que era *poner el lobo a vigilar las gallinas*. També hem vist l'efectivitat que han tingut els decrets llei 3 i 4, amb mesures urgents en matèria d'habitatge, després també els anuncis interminables del Sr. Pons i algun també ja del Sr. Marí, "Balears té 859 habitatges buits per destinar a lloguer social", m'agradaria que ens diguessin on els tenen guardats. I també el que és cert, dia 27 de setembre del 2022, ja no sabem res de l'observatori, ni dels estudis, ni dels pisos expropiats, clarament un fracàs estrepitós en matèria d'habitatge del govern d'esquerra.

Què provocarà aquesta iniciativa que des de MÉS per Menorca proposen?, idè el que tothom ja sap i se'ls està dient per activa i per passiva: es reduirà l'oferta. Ho hem vist a Catalunya des que van tirar endavant aquesta iniciativa, el mercat, la demanda ha crescut, però l'oferta no hi surt, hi ha una inseguretat jurídica més que manifesta. L'INE, què ens diu a Balears?, que el ritme de pujada dels preus de l'habitatge amb aquestes polítiques que vostès defensen a capa i espasa, que veiem que són un fracàs darrere l'altre, diuen que 33 alçades trimestrals en el preu de l'habitatge. Els empresaris no troben treballadors en aquesta temporada d'estiu que vulguin venir a fer feina a les Balears per la problemàtica de l'habitatge. Els funcionaris públics de l'administració central tampoc no vénen a fer feina a les Illes Balears perquè no tenen habitatge. Per tant, senyors de l'esquerra, què estan fent amb aquestes polítiques d'habitatge que havien de ser el seu gran objectiu d'aquesta legislatura?

Estan creant inseguretats jurídica, cada vegada més els propietaris que disposen d'habitatge, i vostès també solen confondre l'opinió pública, perquè dels grans tenidors rallam d'un 5% d'habitatges, la resta d'habitatges són dels petits ciutadans que en disposen d'alguns, que ajuden aquests habitatges a tirar endavant les seves necessitats familiars, que els seus fills puguin sortir a estudiar, que puguin tenir una millor qualitat de vida, etc., en canvi vostès amb aquests aspectes no hi cauen.

Hi ha hagut també els efectes intervencionistes d'aquests governs o comunitats autònomes, aquí a dia d'avui, ja veim el que està transformant els ciutadans d'aquesta terra.

Per tant, també veim que a dia d'avui el Govern de Catalunya, l'efecte de l'ocupació irregular, cosa que a vostès els irrita, per a l'ocupació irregular ja estan fent una llei, se'ls ha anat de les mans. I aquí, si vostès, els governs d'esquerres, no són capaços de veure que hi ha un gran problema en aquesta comunitat autònoma, també amb el tema d'ocupació, que també indirectament afecta que els ciutadans que disposen d'un habitatge no el vulguin treure en el lloguer per la inseguretats jurídica que vostès estan aplicant... Tampoc no ha cal anar gaire més enfora, la ministra Calviño avisava a la ministra Raquel Sánchez que regular els preus no és la solució, hi va insistir en diferents declaracions, fins i tot la presidenta Armengol va dir que el mercat és lliure, per tant, deim una cosa, però fem l'altra.

Aquestes polítiques en què vostès, a través d'aquest decret llei, volen insistir deterioren l'habitatge, perquè amb aquesta inseguretats jurídica que estan creant impulsen que els propietaris no vulguin llogar perquè hi ha seguretats de poder cobrar, hi ha la inseguretats que els puguin destruir l'habitatge, estan generant guetos, etc. Per tant, també incentiven amb aquestes mesures que vostès ens aporten avui, que el mercat negre creixi, perquè, clar, si vostès volen topar un preu, el que fan serà que per la porta de darrere la gent s'hagi d'espavilar.

En canvi, vostès no són capaços de posar en marxa incentius, com està proposant el Partit Popular: de forma immediata el sistema d'aval de compra jove, crear una nova deducció autonòmica a arrendadors d'habitatge permanent a l'IRPF i posar l'impost sobre transmissions patrimonials per la compra del primer habitatge fins a 200.000 euros als menors de 30 anys, seguretats jurídica, eficiència i simplificació administrativa perquè els propietaris puguin posar en circulació l'habitatge que tots necessitam i volem, ... Per tant vostès segueixen amb aquestes polítiques d'intervencionisme, prohibicionisme, inseguretats jurídica, et.

També veim el resultat en la matèria de l'habitatge que fa el Govern, habitatges en males condicions, se cedeixen a persones que tenen un grau de dependència i que no poden accedir-hi, com va passar a Sant Lluís, a Menorca; com passa a Inca on les finestres amenacen i està tot acordonat; com passa a Eivissa, que els electrodomèstics ni tan sols cabien al forat. Per tant, les solucions que ens aporta l'esquerra són un problema que ens du ...

(Remor de veus)

... Pedro Sánchez i Armengol vostè... El Sr. Conseller, sap perfectament que no hi caben perquè hi va anar amb el metro a amidar i va veure que no hi cabien. Per tant, també polítiques que vostès han intentat aquí posar damunt la taula. El que sí que va fer el Partit Popular -i va ser un èxit- va ser aquesta reconversió per donar qualitat en els hotels. Vostès varen tirar una iniciativa per poder reconèixer l'ús als hotels, va ser un fracàs estrepitos, zero hotels es varen acollir a aquesta mesura.

Quantes promocions privades d'HPO tenen començades a dia d'avui, Sr. Conseller?, quantes promocions privades fien que començaran d'aquí a finals de legislatura?, avui, sense anar més enfora, surt una notícia que hi ha més de 50 obres privades i públiques, per cert, cinc que condicionen i afecten directament l'IBAVI, que han quedat desertes. Açò és la política, açò són les polítiques

(Remor de veus)

... idè els digui, Sr. Conseller, els digui a l'Associació de constructors que no n'hi ha cap d'aturada, Sr. Conseller.

Per tant, aquestes polítiques de fracàs de l'esquerra demostren la seva incapacitat de donar una resposta real i urgent als ciutadans d'aquestes Illes Balears. Per tant, el Partit Popular va presentar aquestes cinc esmenes de supressió, perquè estam completament oposats a les seves receptes que sembla mentida que vostès, a camí de 8 anys, vegin que estan fracassant i cada vegada està creixent la necessitat. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps, per defensar l'esmena del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, la RGE núm. 5566/22 i posicionar-se respecte de les d'altres grups parlamentaris, té la paraula la senyora Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Hoy este Parlamento va dar un paso más en su empeño por restringir los derechos de los ciudadanos, esta vez no sólo de Baleares, sino de toda España.

Todos estos que nos dicen que las libertades y los derechos de la gente están en peligro cuando no gobiernan ellos, esa izquierda rancia que estructura su discurso sobre la base del miedo, la mentira, la manipulación, son los mismos que revientan los derechos de los ciudadanos a golpe de el boletín oficial, mientras nos intentan vender sus proclamas de apariencia bondadosa.

Esta vez, el acceso universal a una vivienda digna se convierte en el pretexto perfecto para atacar a los ciudadanos que disponen de una vivienda, a quienes pretenden expropiar su poder de disponer de ella, una de las facultades inherentes al derecho de propiedad, un derecho que ha regido en nuestra sociedad y nuestra cultura desde épocas ancestrales, un derecho sin el cual la libertad simplemente no existe, porque si un ciudadano no puede gestionar sus propias cosas, entonces es preso de aquel que se las gestiona. Y si son los gobiernos

quienes deciden el valor de las cosas y no sus legítimos propietarios, entonces los derechos de los propietarios pasan a estar en manos de los gobiernos. Y éste, y no otro, es el verdadero peligro que sufre hoy nuestra libertad, las políticas de izquierda liberticidas disfrazadas del buenismo progre mientras quienes las aplican son incapaces de resolver los problemas de la gente sin pisotear los derechos de los ciudadanos.

Este gobierno autonómico cuenta con 6.000 millones de euros, extraídos de los bolsillos de todos los ciudadanos, para gestionar las competencias que tiene atribuidas y, a pesar de contar con el presupuesto más alto de la historia, es incapaz de dar soluciones a los problemas de falta de vivienda para las personas que no pueden acceder a una, porque prefieren gastar el dinero en cualquier ocurrencia estúpida, en solucionar problemas inexistentes o en ofrecer servicios públicos innecesarios: televisión autonómica para el autobombo de los políticos que gobiernan en cada momento; empresas públicas y organismos innecesarios para los ciudadanos y muy necesarios para los enchufados que se colocan en ellos; exposiciones criminalizando a los jueces y a todos los varones del universo de las agresiones que sufren algunas mujeres a manos de delincuentes desalmados; subvenciones a asociaciones y chiringuitos que luchan por derechos de supuestos colectivos sobre los que se arrojan representación sin que nadie se la haya otorgado, derechos que hace décadas que alcanzaron, por cierto; actuaciones que exceden sus competencias como dirigentes de una comunidad autónoma para satisfacer sus deseos de grandeza y de ser algo más que una región de España, cuando precisamente en eso consiste la grandeza de estas islas; cualquier cosa antes que crear vivienda pública accesible para todos los que la necesiten. Porque ustedes no buscan el bienestar de la gente, buscan su empobrecimiento. Y no engañan a nadie, ustedes no atacan solo a las grandes fortunas, como dicen siempre, en realidad sus políticas ruinosas impregnan a toda la sociedad.

En términos absolutos, y según las últimas estadísticas, 266.000 personas se encuentran hoy en riesgo de exclusión social en Baleares, 90.000 más que el año anterior. Y la sangría de ruina y miseria no deja de aumentar mientras ustedes continúan con su despilfarro autonómico, sus ocurrencias ideológicas para tratar de justificar la existencia misma de la opción política que representan.

Nosotros huimos de todas esas falacias y engaños de la izquierda. Huimos del despilfarro de los recursos públicos por honestidad y porque es un atropello derrochar el dinero de todos los ciudadanos, y más en los tiempos que corren, en actuaciones absurdas mientras siguen estrujando cada día más a la población y se ríen en su cara restringiéndoles sus derechos y sus libertades y negando el acceso a una vivienda pública a quienes la necesitan, por su incompetencia, su inoperancia y su falta de voluntad política para construirlas o adquirirlas sin arrebatárselas injustamente a sus legítimos propietarios.

En su propuesta pretenden que la ley que rige para todos los españoles se modifique, de forma que las comunidades autónomas puedan decidir, nada más y nada menos, que los precios de los alquileres de las viviendas de la gente. Que

ustedes decidan los precios de los alquileres de las viviendas públicas -si es que las hubiese- me parecería bien, pero ¿las viviendas de los demás? No, señores liberticidas de la izquierda que nos gobierna, nosotros decidimos que no y decimos no a limitar los derechos de los ciudadanos. No es la solución. Es una ingerencia inaceptable en la autonomía de la voluntad consagrada en el Código Civil desde el año 1889 y recogida de la tradición jurídica que nos ha construido como civilización desde los tiempos del derecho romano.

Con esta iniciativa ustedes pretenden decidir lo que tiene que cobrar un propietario en todas las Baleares, porque ustedes hablan en su propuesta de declarar un mercado residencial tensionado en aquellos lugares donde existe un especial riesgo de oferta insuficiente de vivienda para la población, todo muy subjetivo, pero a continuación dicen que, en el caso de Baleares o en el caso de los territorios insulares serán todas las islas, aunque solo concurra en una parte del territorio ese requisito que ustedes se sacan de la manga y que es absolutamente subjetivo, para ser declarado zona de mercado residencial tensionado. O sea, que ni siquiera su propia justificación respetan ustedes mismos para no ingerir en esta autonomía de la voluntad que, como explicaba antes, lleva siglos reinando en nuestro derecho civil, en nuestra forma de relacionarnos y en nuestra cultura en general.

Por tanto, votaremos en contra de esta iniciativa, como ya hicimos en la Comisión de Medio Ambiente y Ordenación del Territorio, donde también votamos en contra de las enmiendas de los grupos que apoyan al Gobierno balear, y que finalmente fueron incorporadas al texto hasta obtener esta aberración jurídica y esta ingerencia inaceptable, como decía, en el derecho a la propiedad, que forma parte de un derecho mucho más amplio, más grande y más importante, que es la libertad.

Los ciudadanos no merecen un gobierno inoperante que carga sobre las espaldas de la gente el fracaso de su gestión en materia de vivienda. Votaremos en cambio a favor de las enmiendas que pretenden eliminar esta iniciativa, que son las nuestras propias, las de VOX, las del Partido Popular y las de Ciudadanos, porque van en la misma línea que nosotros, son enmiendas de supresión para que esta iniciativa no siga adelante. Y nos abstendremos finalmente en las enmiendas de El Pi que pretende dar una solución distinta al problema de acceso a la vivienda, pero para ello pretende modificar normativa estatal, que no afectaría solo a los ciudadanos de Baleares sino que afectaría a todos los españoles, por lo que entendemos que el foro adecuado para su debate y votación deben ser las Cortes Generales y no esté ni ningún otro parlamento autonómico, donde podemos asumir que se debatan propuestas para modificar medidas que afectan solo a Baleares o que se soliciten medidas que afectan solo a Baleares, pero no a toda la nación, porque para eso estamos representados en el Congreso de los Diputados y en el Senado de España.

Y valga este argumento para aplicarlo también al conjunto de la iniciativa que estamos tratando, una iniciativa que ni respeta la libertad, ni respeta los derechos, ni respeta la representación democrática que los españoles hemos atribuido a los órganos legitimados para ello.

Gracias, presidente.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, per posicionar-se respecte de les esmenes d'altres grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Buenos días. El antiguo ministro socialista José Luis Ábalos, responsable en su momento en materia de vivienda, dijo aquello de que la vivienda es un derecho, pero también es un bien de mercado que genera actividad económica.

Si aceptamos esta premisa, debemos entender que hay que buscar un equilibrio para que ambas finalidades o ambas funciones puedan desarrollarse a la par sin que una de las dos cause perjuicios a la otra. Pero esto no sucede tal como lo estoy planteando, no hay más que echar un vistazo a la enorme lista de desahucios, en torno a los 750.000, producida desde el 2008 para entender que la función de la vivienda como negocio en este estado supera con creces al derecho recogido como tal en la Constitución.

La crisis del acceso a la vivienda viene de muy lejos, caracterizada sobre todo por el ínfimo parque de vivienda pública existente destinada a vivienda social, recordemos que solo en torno al 1% del total. Éste es uno de los más graves problemas de la vivienda no solo en nuestra comunidad sino en el conjunto del Estado, algo que lastra la respuesta de las administraciones públicas frente a la agresividad especulativa de los mercados inmobiliarios. Pero la situación se agrava cuando es la propia administración que toma partido por los especuladores, y esto fue lo que sucedió entre 2012 y 2013, cuando Rajoy intervino el mercado para facilitar la absorción de los llamados activos tóxicos de los bancos y evitar así una quiebra -según ellos- del sistema financiero que pusiera en peligro el propio euro, activos tóxicos que nosotros, desde luego, llamamos casas, lugar donde vivir y desarrollar tu proyecto vital. Bueno, pero esto a los especuladores poco les importa y, claro está, esta intervención del mercado se hizo desde el Estado, una práctica de la que reniega el PP con frecuencia, pero que utiliza sin dudar si ve que el sistema socioeconómico que defiende peligra. Es el momento en el que se inventa la SAREB, esta entidad que, según el PP, no iba a costar un euro a la ciudadanía y que ha servido para desviar fondos públicos a la banca, más de 60.000 millones. No está nada mal esta apropiación de recursos públicos en un país con el 21,7 de población en riesgo de pobreza, según datos de 2021 de la Red europea de lucha contra la pobreza y la exclusión social del Estado español, lo de siempre, socializar las pérdidas, privatizar los beneficios.

O, dicho de otra manera, rescatar a los poderosos y abandonar a los buitres vulnerables a su suerte. Esto por no hablar de que las pérdidas de la SAREB, desde hace más de un año, computan como déficit, ya que la Unión Europea ha dejado de apoyar la idea de que el banco malo no es algo público, como sostenía el ministro De Guindos, ahora debemos más dinero a la Unión Europea, gracias a estas operaciones

financieras, desde luego no pensadas para que la gente tuviera casa.

Esta apropiación indebida de recursos públicos por el ámbito privado, sumados a la reformar laboral del PP y a la política de la austeridad, impuesta en perfecta unión con las directrices de la Unión Europea, fueron los elementos clave de la reestructuración político-financiera realizada en España como respuesta a la crisis del 2008. Y detrás de esa estrategia existía un objetivo claro: relanzar el mercado inmobiliario.

Ya sabemos que es la política habitual en este país, apoyo al sector inmobiliario y apoyo al sector turístico, nada nuevo que no sepamos, y más aún en una comunidad como la de Baleares. Y así fue, el Banco Central Europeo bajo los tipos de interés a mínimos históricos, lo que permitió una mayor liquidez en los mercados y que el capital con necesidades de inversión se dirigiera hacia el sabroso sector inmobiliario español. A partir de ese momento, ya sabemos qué sucedió, teniendo en cuenta que ese capital era claramente especulativo, se dispararon los alquileres y empezó a subir el precio de vivienda.

Una vez más, tal como reseñaba un periódico nacional: el ladrillo se convertía, de nuevo, en el motor de la economía española. Esto sí, habría que añadir, y esto ya es cosecha propia, sin importar las víctimas sociales que dejaba por el camino con su actividad, insisto, especulativa.

Hay que revertir, por tanto, esta situación, cambiar el orden de la ecuación: el beneficio privado jamás puede estar por encima del bien común, de la población más desfavorecida e indefensa. Es necesario, para garantizar el derecho efectivo a una vivienda digna, poner límites a la función económica de la vivienda, cuando esta es puramente especulativa, como es el caso ahora, algo que a los especuladores, a quienes defienden, obviamente no les gusta, y no solo no les gusta sino que hacen lo imposible por dinamitar cualquier avance en esta materia que reduzca sus incontables beneficios.

Afortunadamente, desde hace años van creciendo las voces contra ese atropello social, a través de plataformas específicas de vivienda, algunos sindicatos y algunos partidos. Hay que poner freno a esta situación y dotar a las administraciones públicas de mecanismos legales de control de la actividad económica en torno a la vivienda. Por eso, esta proposición de ley, presentada por MÉS per Menorca, cuenta con nuestro apoyo, porque creemos que es necesario dejar claro que las comunidades autónomas pueden regular el régimen de contención o moderación de rentas de alquiler de viviendas, dado que resulta de cierta anomalía tener competencias en vivienda, pero no poder disponer medidas que supervisen el precio de acceso a las mismas.

Es una paradoja que se da entre la competencia exclusiva en materia de vivienda de la que disponen las comunidades autónomas y las dudas que se establecen sobre las posibilidades de que estas mismas comunidades autónomas puedan establecer medidas de contención de precios de alquileres, dado que la Constitución, en un artículo tal, determina reserva de Estado las competencias sobre las bases de las obligaciones contractuales que se explicitan en la Ley de arrendamientos urbanos.

La interpretació de esa paradoja es que lleva a que algunas iniciativas legislativas de algunas comunidades que puedan producirse o ya se hayan producido, puedan considerarse inconstitucionales. En el Congreso de los Diputados se está trabajando, negociando desde hace meses, una ley de vivienda estatal, en la que hemos planteado enmiendas que tengan como objeto el paralizar cualquier desahucio sin alternativa habitacional, o impedir los cortes de suministros básicos por impago, o abordar los gastos y comisiones injustificados o abusivos que las inmobiliarias cobran por formalizar operaciones de compraventa o alquiler; o, y tiene mucho que ver con una iniciativa presentada hoy, enmiendas en relación con las zonas turísticas tensionadas, con objeto de evitar la expulsión de vecindarios más vulnerables por un exceso de la oferta de alojamiento turístico, que hay que regular y limitar.

Nuestro grupo parlamentario ha trabajado también en este parlamento, en este mismo sentido, expresado en los párrafos anteriores; creemos que la conselleria ha hecho en esta legislatura avances importantes en la mejora de la situación de la vivienda de Balears, mediante la construcción de vivienda pública. Y nos congratulamos de la noticia reciente de la próxima construcción de más de 800 viviendas de alquiler en Son Busquets. Y también con el inicio del proceso de poner en el mercado las viviendas vacías de los grandes propietarios, mediante fórmulas contempladas en la propia Ley de vivienda balear.

Pero creemos, y lo hemos dicho unas cuantas veces, que habría que ser mucho más incisivos, más ambiciosos en estas políticas de viviendas, como, por ejemplo, citando solo algunos ejemplos, controlando el alquiler turístico ilegal, limitando al máximo el planificado, reduciendo en la medida de lo posible y declarando el conjunto de las islas como zonas tensionadas; asimismo, exigiendo a la SAREB y al Gobierno central la movilización de este parque de viviendas cuya gestión se quiere privatizar, entregando a cada comunidad los activos disponibles.

(Remor de veus)

(Pausa per indisposició del diputat intervinent)

EL SR. PRESIDENT:

Suspenem un moment el plenari.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Señoras y señores diputados, retomamos la sesión. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta, esperem que el Sr. Jiménez es recuperi aviat i pugui participar de la segona intervenció d'aquest debat.

Senyores i senyors diputats, durant dècades les polítiques d'habitatge de les distintes institucions no han encertat en la diana o almanco no han pogut evitar que arribem a dia d'avui immersos en una emergència d'habitatge, un problema greu que no ha sortit com un bolet els darrers anys, és un problema arrelat, enquistat, que s'ha agreujat progressivament fins que ha fet un bot exponencial aquests darrers anys.

La Llei del sòl dels anys noranta, la crisi de l'any 2007, l'enduriment de les condicions bancàries per concedir hipoteques, l'habitatge com a valor segur d'inversió, s'increment de la demanda per l'augment de la població, l'augment d'estades turístiques i el lloguer turístic i l'empobriment de la ciutadania, el seu poder adquisitiu cada vegada més baix, són totes elles, probablement, causes que provoquen que l'habitatge es trobi en la situació que es troba a dia d'avui.

I això ha generat molts problemes, problemes que persones que han viscut gran part de la seva vida a un barri o a un poble, en el seu entorn, doncs no les quedi més remei que partir, és a dir, s'han perdut o es perden a marxar forçades les opcions que té una persona per mantenir aquest arrelament a un lloc, sigui a un barri, sigui a un poble, i tots nosaltres jo supòs que en som conscients, perquè, evidentment, tots vivim en aquestes illes i hem vist com part de la gent que ha crescut amb nosaltres, la gent que ha viscut al nostre poble o al nostre barri no ha tengut més remei que, sense voler-ho, haver de partir. Això almanco a la meva generació va ser així, dels 20 amigues i amics que érem al nostre municipi, només dos hem pogut, i sobretot hem pogut per una herència, viure en el municipi on som ara; la resta se n'han hagut de tornar, i segurament tornaran, tornaran quan tinguin opció també, desgraciadament, només per una herència, de retornar al lloc on volen viure. Però és que a dia d'avui, els joves que ens vénen darrere ni tan sols aquesta opció veuen, ni tan sols aquesta.

I la resposta de les administracions sovint no ha estat la més adequada: promocions al llarg de la història d'HPO que no cobrien les necessitats de les persones que més ho necessitaven, les persones que tenien les rendes més baixes; promocions d'HPO de transmissió de propietat, aquelles que es feien mitjançant un sorteig; i concessions també amb els sòls a promotors privats per impulsar la construcció de nous habitatges. Aquestes han estat les grans línies de totes les administracions per encarar el problema de l'habitatge.

I alguns a dia d'avui, continuen defensam que aquestes són, les mesures de sempre, són les solucions que s'han de posar en marxa, perquè alguns resumeixen les solucions de l'accés a l'habitatge a fer més i més habitatge, en el nombre, centren la problemàtica en el nombre, però el problema no és principalment la falta d'habitatges construïts, és a quin preu està aquest accés o venda, de venda o lloguer. A dia d'avui tenim un dèficit d'HPO en règim de lloguer -repeteixo: en règim de lloguer-, un dèficit immens acumulat per dècades d'unes polítiques errònies que no han enfocat l'HPO on tocava, mentre estats com Alemanya han acumulat grans paquets d'HPO en règim de lloguer des dels anys vuitanta, a l'Estat espanyol no han estat les polítiques dels anys vuitanta, dels anys noranta ni els anys dos mils.

Però l'HPO en règim de lloguer no és única resposta a tots els problemes. De fet, no és una resposta ràpida, ho és a llarg termini. El marc regulador i les mesures de la Llei d'habitatge de les Illes Balears són una bona proposta dins el nostre marc competencial, com ho és el decret llei de mesures urgents que es va aprovar l'any 2020. I la dreta nega la major. Tots els que han intervingut neguen absolutament que aquestes propostes siguin les bones en matèria d'habitatge i presenten exactament, els que en presenten, no tots, les mateixes mesures que hem tengut fins ara; és a dir, a més habitatges més baixaran els preus, que les administracions han de facilitar les condicions perquè el sector privat pugui dur a terme noves promocions, que la solució és que els joves s'endeutin fins a l'infinit i malvisquin tota la vida amenaçats per poder fer front a pagaments del mes a mes de les hipoteques, i també alguns que és el gran problema són les ocupacions, és que aquests problemes, aquests problemes i les solucions, tal com es plantegen aquí, és el que s'ha plantejat els darrers vint anys o trenta: més habitatge, més habitatge, i hem arribat a aquesta situació, aplicant les solucions que vostès avui defensen i continuen defensant que aquestes són les solucions per acabar amb el problema que tenim.

Aquestes han estat les dinàmiques que han imperat per posar punt i final a l'habitatge, segons la dreta, més habitatges, endeutament infinit i centrar el problema en qüestions que no tenen res a veure, com pugui ser l'ocupació. I jo ho torn a repetir: no han solucionat absolutament res.

Des de MÉS per Mallorca defensam el camí que hem encetat des de les Illes Balears, però també som conscients que gestionam un dèficit de dècades i que calen més recursos econòmics i humans per fer front, per exemple, a polítiques d'habitatge oficial en règim de lloguer. I són exigències que també les hem de fer via finançament. Però la recepta no acaba aquí, necessitam un millor finançament, però també més competències i major sobirania, unes competències que sovint es reserva l'Estat espanyol, un empoderament del poble de les Illes Balears per fer front als factors de fora que perjudiquen l'accés a l'habitatge.

El contingut de la proposició de llei de modificació del urbans que ha presentat MÉS per Menorca, és un primer acte que creim important, un acte de sobirania que necessitam i que reclamam i és avui el que conté aquesta proposició de llei, que les comunitats autònomes puguin regular els preus dels lloguers en zones de mercat tensionat, fer front al problema d'habitatge que tenim, amb l'habitatge que ja existeix.

Les reclamacions de MÉS per Mallorca també passen perquè cal obrir un debat i fer propostes decisives també a l'Estat, per impedir o limitar la compra d'habitatge per part dels estrangers que no resideixen a les Illes Balears. I aquesta qüestió no és nova, no és nova, també sortirà molta gent o la dreta, normalment, a dir que això no és una mesura que funcioni, és una mesura que el centredreta europeu també ha aplicat a Dinamarca, a Finlàndia en zones concretes, i també a Malta; són polítiques que han funcionat, almanco en un moment determinat, per poder fer front a aquest programa d'habitatge en aquestes zones.

També, i malgrat sigui un simple gest, hi ha les Golden Visa. Les Golden Visa es creen per atreure al seu moment poder adquisitiu, atreure persones amb gran poder adquisitiu de fora i fer front o que puguin tenir el permís de residència a canvi d'adquirir un habitatge de més de 500.000 euros. És anecdòtic, com diu el senyor Melià?, jo ho dic, és un símbol, però és un símbol, crec que bastant classista, i crec que es pot equiparar bastant bé al problema de l'ocupació. Vostès diuen que l'ocupació és el gran problema d'habitatge de les Illes Balears. Crec que és molt més problema que un estranger amb 500.000 euros per poder tenir la residència compri una casa o un habitatge de més de 500.000 euros.

Com hem vist també el centredreta defensa moltes de les mesures que nosaltres proposam, com, per exemple, la compra d'habitatge d'estrangers no residents, ja ho han comentat, aquí no ho fan, i és per una qüestió bàsica, perquè el centredreta europeu, que creu que això és un problema i aplica aquestes mesures, ho fa perquè pensa realment, com gran part també de la població de l'Estat espanyol i de les Illes Balears, que l'habitatge és un dret, és un bé i no un negoci. I aquest crec que és el primer plantejament que hem de fer. El problema és que l'habitatge s'ha convertit en un fons d'inversió, s'ha convertit en un negoci, en un valor segur de refugi dels doblers de capitals, i això és el que està ocasionant també un gran problema a la ciutadania de les Illes Balears.

VOX ha parlat del dret a la propietat, en defensa del dret a la propietat. I sí, però és que no estam parlant que hi hagi un problema amb el dret a la propietat, el que hi ha és un problema d'abús de propietat, i el problema no són els petits propietaris o els mitjans propietaris, aquella persona que té dos, tres habitatges, que els té i els té en lloguer esperant que un dels seus fills per ventura els pugui aprofitar. Aquest no és el problema, no estam parlant d'això, quan parlem que hi ha un abús de propietat, no és aquest. Aquest monopoli que s'està formant amb la compra d'habitatges no el generen les persones que han fet feina tota la vida i que tenen un petit patrimoni i que posen a disposició dels seus fills, no és aquest el problema, el problema són aquests grans tenidors que normalment no són ni tan sols persones físiques, estam parlant de persones jurídiques que copen els nostres habitatges i els nostres immobles per especular ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Ferrà, termine por favor.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Vagi acabant, Sra. Presidenta. I, Sra. Ribas, vostè s'ha dedicat ... quina proposta ha fet VOX?, perquè això és important. Vostè té una rèplica, quina proposta ha fet VOX, a part de demanar, d'una manera fina i elegant que desapareixin les comunitats autònomes?, a part d'això, quina proposta té VOX en matèria d'habitatge? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ferrà. Per part del Grup P arlamentari Mixt, la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gracias, Sra. Presidenta, i bon dia a tothom. Abans de començar, jo també vull desitjar una ràpida recuperació al Sr. Jiménez, el vull tornar a escoltar a la rèplica. Bé, arribam a la darrera fase per aprovar la proposició de llei per tal d'atorgar les competències necessàries a les comunitats autònomes per poder limitar els preus de lloguer d'habitatge, i, com ho podem fer? La nostra proposta és ben senzilla, modificar l'article 17 de la Llei d'arrendaments urbans, i és que les dades són sagnants, la variació del preu de lloguer interanual és del 17,8% i la mensual del 5%. És totalment insostenible.

Aquesta ha estat la ponència més ràpida, es van presentar catorze esmenes que representaven dos models molt diferenciats. Així, la bancada de la dreta i conservadora va optar per fer esmenes de supressió. Sí que cal agrair al Grup d'El Pi que almanco ells van presentar un text alternatiu per a l'exposició de motius i, si bé la seva proposta no coincideix amb la nostra, aquest esforç cal destacar-lo i agrair-lo.

Les esmenes que s'han incorporat es van treballar per provar de trobar la màxima coherència amb el projecte de llei d'habitatge estatal. Per açò s'ha inclòs també la modificació de l'article 10, que fa referència a les pròrrogues dels contractes.

En resum, la modificació de la Llei d'arrendaments urbans inclou dues modificacions: article 10, pròrroga de contractes, i un nou apartat, l'1 bis a l'article 17, zones de mercats tensionats, quedant el literal així: "Les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits territorials, podran establir legislativament règims de contenció o moderació de rendes de lloguer d'habitatges en aquelles zones de mercat residencial tensionat".

Amb aquesta modificació cada comunitat podrà establir aquestes limitacions de preu si es considera adient, i és que només els poders locals i autonòmics saben de la seva realitat, de la situació de la seva ciutadania i les seves necessitats.

Val a dir que el projecte de llei estatal d'habitatge està tardant massa a arribar, i vet aquí per què hem fet aquesta proposta; proposta que en cap moment hem dit que sigui la solució definitiva *a todos los males del mundo mundial*. No ho hem dit mai. Llavors, què hem fet? Una proposta per intentar donar resposta a una de les problemàtiques més greus que vivim al nostre petit país, però també a la resta.

El tema estrella, quan parlem d'habitatge, és l'ocupació, però la responsabilitat que ens atorga ser representants del poble ens obliga a ser molt curosos quan parlem d'aquesta qüestió i fer-ho des del coneixement. Així les coses, cal diferenciar entre ocupació i violació de domicili. És fonamental diferenciar entre habitatge on s'hi viu i aquell que fa temps que està deshabitat. Si s'entra en habitatge habitat parlem de violació de domicili. La violació de domicili té una resposta automàtica de la policia, que actua sense ordre judicial, article 202 del Codi Penal, i recuperes la teva casa immediatament. A les segones residències -Sr. Melià, si us plau, Sr. Melià, si us plau-, a les segones residències es dona la mateixa solució, ja que la Fiscalia va fer una circular que equipara ambdós tipus d'habitatge, perquè es basa en la intensitat de la relació de la

persona amb l'immoble. Parlem, per tant, d'un delictes tipificat. Article 202: "El particular que sense habitar-hi entri en un domicili aliè o s'hi mantingui contra la voluntat del seu habitant, ha de ser castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys". Segon punt: "Si el fet s'executa amb violència o intimidació, la pena és de presó d'un a quatre anys i multa de sis a dotze mesos".

La Fiscalia de les Illes Balears explica en la Instrucció del seu fiscal superior 764/19, de 10 de juny: "El cos policial que rep la denúncia per qualsevol via ha de procedir directament i de manera immediata al desallotjament dels tercers ocupants i a la seva detenció, si la força actuant ho estima oportú, instruint el corresponent atestat per tractar-se d'un delictes que s'està cometent, havent d'evitar que es prolongui en el temps i produeixi majors efectes".

Altra cosa són els desnonaments per impagament de lloguer, als quals fer fora la gent implica un procés més llarg i costós. Parlem d'un procediment civil per incompliment de contracte, que no és un delictes.

L'ocupació es dona en habitatges buits, habitualment de bancs. En el cas de dades a Espanya, set de cada deu pisos buits ocupats pertanyen als bancs i un 5% pertanyen als petits propietaris. L'ocupa coneix la legislació i sap que és millor entrar en un habitatge buit d'un banc perquè aquests no fan res, no interposen denúncia.

Aquesta realitat existeix i no la negam, però no té res a veure amb el discurs d'alguns partits i mitjans de comunicació. Des de fa temps les companyies d'alarmes han treballat l'estratègia de la por a l'hora de vendre alarmes per protegir les cases. L'escriptor H.P. Lovecraft deia que la por és la més antiga i forta de les emocions humanes; i els estudis en neuromàrqueting li donen la raó.

La clau està entendre les pors necessitats del client i fer-li sentir que el teu servei és l'indicat per solucionar-los. Jürgen Klaric, un dels deu especialistes en neuromàrqueting més influents del món, el resumeix així: "Converteix-te en l'antídote de la por del teu client", i les empreses d'alarma han sabut molt bé com portar açò al seu terreny i han generat un clima de por que no es correspon amb la realitat. I no ho diu MÉS per Menorca, és que ho diuen els mateixos operadors jurídics.

Però no ens equivoquem, de qui hem de tenir por és d'aquells que cobren per expulsar famílies vulnerables que no poden pagar el lloguer. Hem de tenir por d'aquells polítics que inventen notícies i desconeixen la llei o afavoreixen el negoci dels bancs. Per als 3,5 d'habitatges buits que hi ha en aquest país, a Espanya, i que encareixen el mercat immobiliari. La realitat que vivim, i que no podem obviar, és un sistema fallit que impossibilita dur una vida digna; un mercat laboral que precaritzava, un mercat que mai, mai, mai no es regula per ell mateix.

Necessitam una llei d'habitatge que intervengui el mercat -sí, l'ha d'intervenir-, que afavoreixi que moltes famílies puguin tenir una segona oportunitat, perquè qualcú de vostès m'haurà d'explicar com ho fa una persona que guanya 1.100 euros, que té dues criatures i que paga un lloguer de 800 euros. És que és

impossible que pugui mantenir la seva família. Parlam de persones que tenen feina i són pobres. Necessitam que la política torni a fer feina pel bé comú, considerar-los primer món, i no poder garantir les qüestions bàsiques de la ciutadania crec que és moltíssim agosarat.

Torn a insistir que no podem continuar considerant l'habitatge com una mercaderia. Entre els països de l'OCDE, l'Estat espanyol destina un percentatge més alt dels ingressos familiars a pagar el lloguer, més del 40%. Però és que si ens fixam en les Balears aquest percentatge puja al 49%. Cal recordar que el límit que es recomana és el 30%. A açò cal afegir l'augment de la despesa en matèria d'energia, d'aliments, etc.

Ho repetirem les vegades que faci falta, l'habitatge conforma el conjunt de necessitats bàsiques que l'ésser humà ha de cobrir per viure dignament. El problema aflora quan el lloc on es viu es converteix en un producte que permet el benefici desorbitat a través de l'especulació i la Llei del mercat, un producte de primera necessitat no pot estar subjecte a la consecució de grans beneficis, no pot ser ocasió de fer negocis desorbitats.

Algunes veus reclamen més construcció d'habitatge públic. És una premissa correcta que ha d'anar lligada a l'anàlisi dels habitatges buits que hi ha a tots els pobles i ciutats, perquè és aberrant tenir cases buides quan hi ha una necessitat social evident. Analitzem per què estan deshabitats, negociem amb el propietari, donem-li sortida. A més, és també la manera de mantenir vius i en bon estat els barris, els pobles, les ciutats.

Avui per a MÉS per Menorca és un dia important i estam contents d'haver trobat la complicitat dels grups del Govern per tirar endavant aquesta modificació. Agraïm el tarannà de la breu ponència i les aportacions fetes fins i tot des de la discrepància ideològica.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Font. Por parte del Grupo Parlamentario Socialista, el Sr. Ferrer.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gracias, Sra. Vicepresidenta. Primer de tot esperem que el Sr. Jiménez es trobi l'abans possible aquí entre nosaltres i que es millori, evidentment.

Ara sí ens trobam en la etapa final de la tramitació legislativa d'aquesta proposició de Llei que pretenia modificar la Llei d'arrendaments urbans. Nosaltres, com ja vàrem manifestar a la presa en consideració, vàrem donar un vot afirmatiu perquè responia a l'esperit del que preveu el projecte de llei pel dret a l'habitatge que es tramita actualment a les Corts Generals i que és fruit del govern de coalició presidit per Pedro Sánchez, i una de les línies que teníem era que es dugués a terme aquesta llei amb aquells termes.

En aquest sentit, nosaltres, per tant, vam voler incorporar una sèrie d'esmenes el contingut de les quals ja el vàrem avançar en el debat de la presa en consideració, com era, primer de tot, la inclusió del concepte i la declaració del mercat tensionat establint un mecanisme per a la seva declaració i incloent les Illes en la seva totalitat com a nuclis totals de mercat tensionat perquè el que passa a una part d'una illa, encara que no concorrin aquestes mateixes circumstàncies a la resta de l'illa, té un efecte contaminador, i això en geografia es diu una conurbació, Sr. Ribas, que abans ho discutia, és un fet innegable i que té tota una sèrie de contaminacions; per tant, que des de les Illes Balears i des del PSIB sempre hem defensat que pugui ser aquesta declaració completa.

I després, el segon punt és que nosaltres també obríem, amb les nostres esmenes, que dins aquestes zones de mercat tensionat es pugui obrir la porta a establir límits de rendes i també a establir límits o modificacions a la vigència de les pròrrogues dels contractes de lloguer.

Amb tot plegat ens vàrem trobar, però, amb una sèrie d'esmenes a la totalitat que han estat aquí presentades avui matí, basades en el que jo he intentat englobar en dos blocs o dos calaixos de les principals obsessions de la dreta. El primer de tot és desarticlar l'administració pública, i la segona obsessió és l'obertura a l'especulació pel que fa a l'habitatge.

En el primer cas, de la desarticulació de l'administració pública, ens trobam el ja clàssic sol·licitud reiteradíssimes de baixades d'imposts, unes baixades d'imposts que el que volen senzillament és debilitar uns bons serveis públics, i, evidentment, sense uns ingressos suficients, no es donen uns bons serveis públics, i, a més, uns impostos que beneficien només uns quants, ja n'hem vist moltíssims exemples, coneixem els casos d'Andalusia, de Madrid, etc. A més, amb una perversió d'intentar generar una competició interterritorial per veure quina és la comunitat autònoma governada pel Partit Popular que té uns impostos més baixos redundants, encara més, en aquesta irresponsabilitat: el cas d'Andalusia, per exemple, on uns 19.000 persones, que són les més acomodades, amb un patrimoni mitjà de 2,7 milions d'euros, doncs deixaran d'aportar a les arques de la comunitat autònoma, i tot això tindrà una traducció en una debilitat dels serveis públics.

Per no parlar també que la deflactació de l'IRPF promès a Madrid estalviarà només 19 euros a les rendes baixes, una xifra simbòlica, però això sí, a les rendes altes 110 euros.

I tot això on ens du? Ens du, bàsicament, i jo he volgut posar dos exemples, amb aquest desarmament de l'administració pública, i quina traducció té en les polítiques d'habitatge. A Madrid les ajudes de lloguer només arriben pel Pla estatal, no s'aporta ni un cèntim de pressupost autonòmic, hi ha un retard absolut en la publicació de les bases del bon jove, que varen criticar tantíssim, i que sembla ser que volen impossibilitar la seva tramitació. En començar la legislatura varen prometre 25.000 habitatges, llavors ja varen començar a caure a 15.000, i ara ja només parlen de 5.000 per a tota la comunitat autònoma de Madrid, que té 7 milions d'habitants.

Recordaran també la venda, el 2013, de 2.900 habitatges a un fons voltor; recordaran, també, que els habitatges públics

destinats a lloguer social es troben en condicions lamentables; i hem de recordar també que totes les reformes de la Llei del sòl que s'han impulsat la Comunitat de Madrid, amb múltiples amnisties immobiliàries, com la que ens volien passar aquí per solucionar el problema del Don Pepe, sobre el qual no he tornat sentir parlar, senyal que es fa bona feina per part de la Conselleria d'Habitatge, de Presidència i també d'Afers Socials, doncs amb aquella amnistia immobiliària pretenien a Madrid, solucionar el problema de l'habitatge. No s'ha solucionat el problema.

Passam a Múrcia. La regió de Múrcia fou la que durant el 2021 va tenir més demandes d'execució hipotecària, amb un augment del 30%; els desnonaments el 2021 varen augmentar un 53% i els llançaments per impagament se situaren en un 64% respecte d'exercicis anteriors. El parc públic d'habitatge de Múrcia és gairebé inexistent, això és la traducció de no invertir ni un euro en polítiques públiques d'habitatge i la creació d'habitatges de protecció oficial. Fa dècades que a Múrcia no veuen ni un nou pis d'habitatges de protecció oficial.

El 2015, la regió de Múrcia va aprovar una llei d'habitatge, que se suposava que havia de recollir aqueixa funció social de l'habitatge, sobre la qual en parlaré després, perquè si que s'aplica aquí, a les Illes Balears, en el cas, per exemple, de l'IBDona. Però no, en aquest cas, no es va aplicar res, no es va fer cap feina, això sí, durant aquesta legislatura el Govern de Múrcia ha implementat una sèrie de decrets, convertits després en projecte de llei, com fem aquí, que vostès tant critiquen, però resulta que el seu partit també ho fa a una altra comunitat autònoma, però amb quina intencionalitat? Primera, un decret va servir per modificar l'estatus dels habitatges socials en lloguer, per tal d'alliberar i destinar-los a la compravenda i eliminar així la impossibilitat de tenir un parc públic d'habitatge destinat a necessitats socials. I segona, varen aprovar una regulació antiocupa, una de les seves obsessions, però que a la pràctica és impossible d'aplicar, perquè, per un costat, o la regió de Múrcia no té competències suficients, i això ja ho saben, i segona, que no es poden botar l'ordenament jurídic garantista que inclou l'estat de dret que tenim en el nostre país; i que, per tant, com ja han explicat anteriorment, tant el Fiscal General de l'Estat, el Fiscal de Balears, com el president del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, han explicat per activa i per passiva en aquesta cambra quins són els mecanismes que existeixen.

Però, bé, vostès ho varen posar a una llei a la regió de Múrcia, i no va funcionar.

Ah, i després una cosa meravellosa, meravellosa no, perquè, pobres murcians que han d'aguantar gent com vostès!, però, a l'any 2020, el pressupost dedicat a habitatge a Múrcia es va executar en un 15%, a l'any 2021 només es va executar en un 35%, i del que duim fins al juny del 2022, només han executat un 4% del pressupost destinat a habitatge, que recorda moltíssim la dolentíssima gestió que varen fer vostès aquí a la legislatura Bauzá, amb els fons FEDER, que varen haver de ser retornats. Allò de què la drete són uns grans gestors, queda novament demostrat.

Ah, per cert, tant Múrcia com Madrid, com totes les comunitats governades pel Partit Popular i els ajuntaments, ja

s'han declarat insubmisos a aquesta futura llei estatal que ha de garantir el dret a l'habitatge.

Doncs bé, això era el primer bloc d'obsessions. El segon bloc d'obsessions és la seva lluita per seguir convertint l'habitatge en un bé especulatiu, i jo els diré un nom, Son Busquets i Son Escandell; Son Busquets, presentat l'altre dia, segurament algú dins el Partit Popular, dins la drete, en general, degué tenir molt de mal de panxa de veure que finalment les administracions es posaven d'acord, de veure que, finalment, posarem cara i ulls a 800 projectes de vida a la ciutat de Palma i 500 projectes de vida a Eivissa; que, per fi, podrem dir a Sergi, a Aina, a Pau, a Xisca, tantíssims de joves, podem posar cara i ulls a projectes de vida que seran vinculats amb una intencionalitat que té un Govern de les Illes Balears, combinat amb el de l'Estat, de fomentar l'habitatge no com a un bé especulatiu, sinó com reconèixer-los el seu estatus de necessitats socials.

I després, un altre exemple de quines són les finalitats socials de l'habitatge i que ens poden servir en el que dèiem abans, d'evitar la seva especulació: el recent anunciat, l'anunci del conveni amb l'IBDona per tal de dotar l'IBDona de 50 pisos perquè puguin ser emprats per dones que han patit violència masclista. Aquella violència masclista que alguns, inclosos la italiana Giorgia Meloni, no reconeixen; és clar, entre no reconèixer, entre no recaptar, entre no invertir, entre no fer, ens trobaríem que a les Illes Balears un caramull de dones no tendrien la possibilitat d'acollir-se a pisos socials, que seran posats a la seva disposició per part de l'IBAVI.

I amb tot plegat arribam a un altra pota d'aquesta obsessió per convertir l'habitatge en un bé especulatiu, en ignorar completament el que volen els joves. Ara, per exemple, nosaltres en el pressupost d'enguany al qual la drete va votar en contra, estan consignats 11,4 milions d'euros en ajudes. El bo jove, que ha estat tan desqualificat i que, com he dit abans, algunes comunitats autònomes posen totes les traves possibles perquè no tiri endavant, ja té més 2.500 sol·licituds de joves de les nostres illes que han sol·licitat una ajuda i que, a més, podran gaudir de tota una sèrie de deduccions fiscals que va eliminar el Govern de Bauzá, però que nosaltres mantenim.

I ja vaig acabant, vicepresidenta, una anècdota, perquè de vegades la vida està feta d'anècdotes: l'altre dia, la diputada Gamundi i jo ens vàrem reunir amb una associació de jubilats que ens parlaven del problema de l'habitatge, ens parlàvem que en el seu poble tenia molts de problemes l'habitatge, i seguidament ens varen dir que havien anat bé allò del lloguer de vacances. Aleshores, nosaltres li vàrem fer la reflexió, si no s'hagués prohibit el lloguer de vacances, si no haguéssim començat a posar mesures per implantar una moratòria, es pensen realment que no haguéssim aconseguit limitar la disparada evolució dels preus de lloguer? Evidentment que no, perquè aleshores els residents el que farien seria competir amb els turistes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Ferrer, tiene que acabar, por favor.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Una qüestió que nosaltres volem evitar completament, i volem també que, sent aquesta una externalitat negativa del turisme...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Ferrer, por favor, tiene que acabar.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

... -acab-, sent aquesta una externalitat negativa, haguem estat capaços de posar fre a aquesta externalitat i de poder limitar aquesta especulació de l'opac.

Moltes gràcies

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer. Obrim el torn de rèpliques i contrarèpliques, per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Molt breument, perquè realment no hi haurà canvis en les idees i en les manifestacions que han exposat els diferents grups parlamentaris.

Em fa gràcia que alguns grups que donen suport al Govern diuen que plantejam les mateixes polítiques que s'han plantejat els darrers 20 anys, quan ells, durant aquests darrers 20 anys, són els que han governat més de la meitat del temps i podrien haver fet polítiques que haguessin omplert el mercat d'habitatge protegit, així és que aquests comentaris crec que no escauen.

Des d'El Pi intentam posar solucions i fer polítiques per incrementar el mercat d'habitatges i donam suport també a aquelles iniciatives que van en aquest sentit. Vostè, Sr. Ferrà, ha parlat dels grans tenidors i dels habitatges desocupats, nosaltres vàrem veure que era una bona iniciativa, hi vàrem estar d'acord i a la Llei d'habitatge els vàrem votar a favor, però també és cert que, des de l'esquerra, només miren el dret a l'habitatge, i també hem de tenir en compte que hi ha el dret a la propietat privada; i d'aquest dret a la propietat privada, la Sra. Font ha explicat un parell de tipus de delictes, que jo no ho explicaré tan clar com podria fer-ho el Sr. Melià, però sí que hi ha a domicili la violació de domicili, i, si no és a domicili, és usurpació, és cert. Però també és cert que això és ocupació il·legal i segueixi essent ocupació il·legal, i s'han de posar totes les mesures necessàries per aturar-la, perquè el que no es pot fer és endolcir una cosa que és il·legal.

Nosaltres defensam més habitatge públic, que defensam més habitatge públic no vol dir que s'hagi de fer de nova construcció i, per això, hem proposat al Govern altres iniciatives, com el canvi d'ús, que es va acceptar, per poder-ho posar a disposició del mercat habitatge públic. I parlem de

mesures de seguretat i incentius per treure l'habitatge privat al mercat, i també les hem proposades en el tema del preu màxim, mesures que incentivin i donin suport als propietaris perquè vulguin posar els seus habitatges a disposició del mercat del lloguer.

I què fan vostès? Volen obligar els propietaris privats a donar les solucions en habitatge que no han estat capaços de donar durant aquests anys.

Parlen de l'obsessió en habitatge com a bé especulatiu, ara el Sr. Ferrer ho feia, i agradi o no agradi l'habitatge és un bé de mercat, i tot ho posen en el sac del blanc o del negre. Benvingudes les polítiques d'ajudes a habitatge per a joves; benvingudes les polítiques de suport a habitatge per a dones maltractades; amb totes aquestes polítiques estam d'acord, però això no lleva que es puguin posar a disposició habitatges de manera diferent i donar seguretat jurídica als propietaris.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. El Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, vicepresidenta. Bé, primer esperar que el Sr. Jiménez es trobi bé, no sé si hi ha novetats? D'acord, perfecte, i esperam que pugui tornar a intervenir el més prest possible.

Bé, de les intervencions que hem escoltat avui a cap de les dels grups parlamentaris que donen suport a aquesta iniciativa, han demostrat la bondat d'aquesta iniciativa, ens demostren la bondat de delimitar els preus de lloguer; al final, s'aferrissen en una lluita d'especulació, de terminologia estranya, perquè realment la paraula especulació, per a una persona que vol comprar un habitatge per a viure ell o que vol anar de lloguer per a viure ell, aquí no hi ha especulació, vostès acusen d'especuladors a la població de les Illes Balears, quan no és així, tothom vol un projecte de vida i vol viure a un habitatge digne, que és el que marca la Constitució, i sense haver d'esperar a herències, com ha dit el Sr. Ferrà, curiosament herències que els senyors de MÉS per Menorca, el Sr. Castells deia l'altre dia que estava absolutament en contra que això fos així.

Per tant, el primer que hem de dir és que els habitants de les Illes Balears no són especuladors, que volen comprar, accedir a un habitatge per viure o de lloguer.

I de les coses que ha dit la Sra. Font n'hi ha moltes que no hi estic d'acord, evidentment, però n'hi ha una que ha dit amb la qual sí estic d'acord, i li vull manifestar, vostè ha dit que s'haurien d'analitzar els habitatges que estan buits, parlar amb els propietaris i negociar amb els propietaris. Perfectament d'acord, és que, de fet, és el que el que, segurament, molts dels diputats d'aquesta sala volem. I per això el que volem és que, primer, quan es negocia amb els propietaris que tenen el seu habitatge buit, què li diran? Ho dic perquè, evidentment,

nosaltres hi hem parlat, que no tenen seguretat jurídica, i, per tant, el que s'ha de fer és treballar en la seguretat jurídica perquè no tinguin cap però per posar aquest habitatge en lloguer de llarga duració, amb beneficis fiscals i amb impuls de l'administració i d'entrada no tenir-lo com a un especulador, com a una mala persona que té un edifici, un habitatge tancat.

Perquè, és clar, aquests són els mantres que ja he comentat abans, que sempre és molt més fàcil culpar els altres que no gestionar aquesta situació, perquè, com ja ha dit la Sra. Sureda, duen molts d'anys, molts d'anys, en el Govern per dir que tot això és culpa d'herències rebudes. Per favor, si només aquest govern du dues legislatures pràcticament i vostès el que s'ha aconseguit és el que ha dit avui el conseller, 140 habitatges nous per a habitatge d'HPO per a lloguer. És clar, amb aquesta quantitat és que és tan irrisòria, en milers i milers que encara no hem acabat d'aclarir de persones esperant en llista d'espera per poder accedir a un habitatge social.

Perquè aquí, és clar, també ho ha dit la Sra. Font, i també hi estic d'acord, amb un sou un de mil i busques d'euros, no pots pagar un lloguer de mil. Però és que aquí hem de batallar per dues bandes: primer, que els sous siguin més alts i perquè els sòls siguin més alts, hem de ser més competitiu, hem de donar molta més formació, com a lliberal, jo sóc un obsessiu de la formació i que tota la població pugui accedir a llocs de feina més ben remunerats i amb més projecció de futur, això per una banda.

I, per altra banda, el que hem de fer és que, a més, està tot inventat en aquesta societat, és que la gent que no té possibilitat de tenir una vida digna perquè no pot accedir a determinats tipus de lloguer que puguin accedir a un habitatge amb ajudes públiques per poder viure dignament. Però, és clar, si només fan 140 pisos en set anys, que ja n'hi ha, és clar, aquesta situació no es pot revertir.

I no és culpa ni d'especulació ni d'herència rebuda ni de grans tenidors, que, a més a més, aquí a Balears n'hi ha poquíssims, ni d'abans que tenen pisos ocupats, que, és clar, són dels bancs, no es poden vendre perquè els tenen ocupats, *es una pescadilla que se muerde la cola*. És clar que els pisos dels bancs s'ocupen perquè són dels bancs perquè no es poden vendre perquè estan ocupats.

Bé, únicament insistir que la solució al problema de l'habitatge és una solució molt complexa que les mesures de màrqueting i populistes només fan que incrementar la inseguretat jurídica i clarament no solucionen el problema de la majoria dels ciutadans de les nostres illes.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps

EL SR. CAMPS I PONS:

Gracias, Sr. President. Veig un tant nerviós el Sr. Ferrer, del Grup Socialista, en el tema de les baixades d'impostos. Ja veuen vostès, la setmana que ve la Sra. Armengol farà el que ha fet avui al Parlament valencià el Sr. Ximo Puig, que ha anunciat que farà rebaixes fiscals i no només a partir d'ara, amb efectes retroactius a 1 de gener. Per tant, benvinguts una vegada més a les propostes del Partit Popular.

Si açò no era suficient...

(Alguns aplaudiments)

... si açò no era suficient, fa dos dies, tres dies, *el PSOE propondrà desalojar a los okupas en un máximo de 48 horas*. Em sona aquesta proposta, em sembla que és del Partit Popular.

(Algun aplaudiment)

Per si açò no era poc, el bordell que tenen armat després de vuit anys, de vuit anys que hauran ostentat el Govern de les Illes Balears, avui, d'una forma ja indignada, els constructors de les Illes Balears anuncien que hi haurà 57 licitacions paralitzades perquè el decret estatal ha tengut una aplicació nul·la i l'autonòmic *es papel mojado*. Açò és el que fan vostès, *papel mojado*. I d'aquestes intervencions, el 85% -el 85%- són obres públiques. Ja poden començar a posar-se les piles i a prendre les mesures, les receptes que dona el Partit Popular, perquè açò no hi ha qui ho barati.

Quant a Son Busquets. Vostès són uns especialistes a anunciar i a fer fotos. Son Busquets, passarà una altra legislatura i només..., vostès no passen de pantalla, són anuncis i fotos, però de fet no feim res.

El mateix passa a Can Escandell, que açò ho coneix de primera mà el nostre conseller de Mobilitat i Habitatge com a eivissenc que és, com cada any vostès anuncien què faran i que deixaran de fer. Duen deu anys, Sr. Marí. I el que vostès han fet és un brindis al sol, perquè ja els diuen que tot açò dependrà de la licitació que vostès, les administracions, el SEPE i el Govern de les Illes Balears, treguin quant als preus per poder ser viable o no viable, perquè si no, tornarà a quedar desert, com les cinc promocions de l'IBAVI que té encomanades via IBISEC que han quedat desertes i que fa un moment també els he dit.

Per tant, senyors de l'esquerra, també he vist un tant incòmode al nou portaveu de MÉS per Mallorca que ha hagut de fer qualche equilibri per poder justificar si són petits o són grans tenidors. Per tant, nosaltres, des del Partit Popular, insistim que aquest projecte de llei és un altre error als que ens tenen acostumats tota aquesta legislatura en què vostès ens governen.

I el tema de baixar impostos, no és perquè ho digui el Partit Popular, és perquè és necessari, és urgent, és una demanda que fa la societat, és una obligació moral i és un dret que es mereixen els ciutadans. Per tant, senyors de l'esquerra, comencin a posar mesures per poder baixar els efectes de la inflació, que sembla mentida que a hores d'ara encara no ho hagin fet. A mesura que els passa la legislatura, nosaltres, com

a partit alternatiu, únic partit alternatiu d'aquesta terra, demostrarem que les nostres propostes venim anunciant-les des de fa mesos, o algunes fins i tot anys, i vostès són incapaços de veure-ho, perquè si no, si vostès també ho fan, no hi hauria aquesta forta demanda i pressió social que tenen. La societat necessita poder iniciar projectes de vida. La societat necessita tenir habitatge a les seves possibilitats.

També i ben d'acord amb el tema dels mileuristes, que ha esmentat la Sra. Font. Aquí hi venim d'acord, per a un mileurista és molt difícil poder tirar endavant un projecte de vida, però està en les mans del govern d'esquerres i del partit MÉS per Menorca, que també hi dona suport en algunes qüestions, que vostès facilitin, però aquestes mesures que vostès posen sobre la taula i reiteren constantment, no són la via. Ho hem vist, duen vuit anys i cada vegada hi ha menys habitatge, no tenim el personal qualificat de l'administració pública: forces i cossos de seguretat, metges, etc., perquè no troben a habitatge; la gent que ve a fer temporada ha de dormir dins autocaravanes o ho han de fer a infrapisos. Per tant, açò són les polítiques que ens dona l'esquerra.

El Partit Popular, què diu? Demanam agilitació administrativa, seguretat jurídica, desenvolupar tot el que està a dia d'avui recollit en els plans generals urbà i urbanitzable. Tot el contrari del que vostès fan. Ara veig que al Sr. Conseller no li interessin les receptes del Partit Popular i demostra amb les seves polítiques que és incapaç de tirar endavant les necessitats vitals de les ciutadans d'aquesta illa. Per tant, em sembla que queda més que evident que és un futur aspirant a la presidència del Consell d'Eivissa que deixa molt a desitjar.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Alguno ha salido aquí a decir que VOX no tiene propuestas, más allá de que desaparezcan las comunidades autónomas. Hombre, eso sería una gran noticia y sería seguramente muy positivo -lo puedo afirmar- para todos los ciudadanos porque tendríamos más recursos públicos para gastar en lo importante que es, por ejemplo, esto: proporcionar vivienda a aquellas personas que lo necesitan y que no pueden acceder a una al precio de mercado.

El Sr. Ferrà decía, concretamente, que yo no había propuesto nada. Bueno, sí que he propuesto cosas, pero además es que le voy a añadir otras -ya que tengo ese turno de réplica- que usted seguramente conocerá, pero que quiere ignorar. Por ejemplo, nosotros hemos presentado iniciativas para aumentar el índice de edificabilidad en zonas maduras de Palma en el Ayuntamiento de Palma. Nosotras hemos..., nosotros hemos presentado iniciativas para aumentar el número de viviendas a construir en Son Busquets, por ejemplo. Utilizar los terrenos de la antigua prisión para vivienda social, también es otra

iniciativa que ha presentado nuestra formación. Agilizar la tramitación de licencias de obras, cuya dilación en el tiempo supone un encarecimiento en el precio final de los inmuebles. También proponemos recuperar la deducción por inversión en vivienda habitual, que ayudaría a las familias a compensar el coste de adquisición, y más ahora con la subida de tipos de interés a la que nos han llevado las absurdas y ruinosas políticas de la izquierda y cuando precisamente los gobiernos han recaudado ingentes cantidades de dinero gracias a la inflación desbocada que estamos viviendo. Supresión de impuestos en las compraventas de vivienda habitual. Una legislación que proteja a los propietarios ante impagos o incumplimientos por parte de los inquilinos para ofrecer más garantías que animen a los propietarios a ofrecer sus viviendas en alquiler, contribuyendo así al abaratamiento de los precios por el aumento de la oferta.

Todo esto son iniciativas, Sr. Ferrà y señores de la izquierda en general, que contribuirían a acabar con el problema de acceso a la vivienda que sufren muchas familias. Pero no, ustedes están en su maravilloso plan de que la gente pueda vivir en las viviendas de los demás porque ustedes les obliguen por ley a alquilarlas al precio que les venga en gana, como todo lo que hace la izquierda con su visión simplista y demagógica, absurda que ya no engaña a nadie y que además hace aguas por todos lados, porque esta iniciativa del Grupo Mixto, apoyada y modificada por toda la ultraizquierda hasta el punto que poco queda ya del texto inicial presentado por el Grupo Mixto, es una iniciativa que no tiene en cuenta a todas las personas que viven en estas islas y que sí pueden permitirse algunas de ellas pagar un alquiler en el lugar en que deseen vivir, además de que evidentemente también existen personas que se encuentran fuera del mercado y que no pueden pagar un precio de mercado por la vivienda.

Su propuesta de limitar los precios del alquiler afectará a todo el mundo, pero el que está dentro del mercado seguirá pudiendo pagar y seguirá ofreciendo un precio superior. Por tanto, es muy posible y muy previsible -y así deberían preverlo ustedes- que haya viviendas que oficialmente bajen el precio, pero que en la realidad no lo bajen porque el excedente se pagará al margen de la legalidad. Y habrá otras viviendas que si bajaran el precio de forma real, pero aunque lo bajen de forma real eso no implica que haya más vivienda disponible, porque la alternativa es la venta y si a alguien no le sale rentable alquilar su vivienda por el precio que legalmente le impongan, tendrá que venderla en caso de que necesite ingresar ese dinero.

Pero aquí topamos con la realidad de estas islas, y a las que también el Sr. Ferrà ha hecho referencia, y es que una parte importante del parque inmobiliario está siendo adquirido por capital extranjero, algo sobre lo que no tenemos capacidad de limitación mientras nos encontremos integrados en el mercado común europeo. Por tanto, si quieren ustedes poner el parque inmobiliario de Baleares en manos extranjeras, sigan adelante con esta iniciativa y serán los culpables de la descapitalización de los ciudadanos de estas islas.

Ya que tengo tiempo, continuaré. En cambio, si quieren arreglar el problema de la vivienda de forma efectiva, hagan lo que tienen que hacer, y llevan casi una década sin hacer, y es

poner a disposición de quienes lo necesitan vivienda pública. Y hagan caso de las iniciativas que les marcamos desde nuestros grupos políticos en las diferentes instituciones para intentar contribuir a acabar con este problema.

Gracias, presidente.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Sortiré en nom del company Pablo que estic segura que si hagués pogut escoltar les intervencions que han fet els grups de la dreta hagués sortit sense dubtar-ho.

Miri, Sr. Camps, li donaré un poc d'informació respecte de les qüestions que comentava de les obres públiques. Vostè supòs que sap que hem viscut una pandèmia, supòs que vostè és conscient que la guerra ha provocat també un encariment del material i de les matèries primeres i que això suposa que totes aquelles licitacions que s'havien fet amb anterioritat, abans que pugessin els preus, és evident que hi ha un problema i que s'han de tornar a fer. Crec que vostè no s'adona d'aquesta realitat i surt aquí a tirar un poal -anava a dir una paraulota- sobre el Govern quan realment hi ha una realitat, que s'han encarat els materials, i, per tant, s'han de tornar a revisar totes aquestes contractacions i licitacions per tal de poder arribar. Aquesta és la realitat i vostè ve aquí com si això no existís.

Després, li deman a vostès, als grups de la dreta en general, hi ha dades del Govern de l'Estat que diuen que hi ha 70.000 habitatges buits a la comunitat autònoma de les Illes Balears, què fem amb aquests habitatges?, tenen alguna proposta?, tenen alguna proposta? Jo els deman a vostès, tenen alguna proposta o ens dedicam a tirar ciment que és l'únic que sap fer la dreta...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. SANS I REGIS:

... a aquesta comunitat autònoma i a altres comunitats autònomes? Perquè jo crec que també, que és el que dèiem nosaltres, apostar per la rehabilitació d'aquests habitatges i que es puguin posar a disposició de les famílies que ho necessitin.

Ja que aquesta iniciativa anava d'intentar topar preus de lloguer, doncs mirin, no és posar el preu, el topall que nosaltres vulguem, és que hi ha referències que diuen que el preu que s'hauria de destinar a pagar l'habitatge és el 30% del salari de la unitat familiar. Estan o no a favor que es pagui el 30% de la unitat familiar?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Jo li deman, estan a favor o no? Perquè que es pagui el 30%, que és el que demanam nosaltres, això suposa que els joves es puguin...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. SANS I REGIS:

... independitzar i que no hagin de viure amb els pares o que hagin de viure a diferents unitats familiars conjuntes, això suposa que es pugui desenvolupar un projecte de vida més enllà de només fer feina, que és el que pareix que volen vostès.

A més, vostès després sempre parlen que s'ha de garantir l'accés a l'habitatge, però no volen controlar preus, però després tampoc no volen pujar el salari mínim interprofessional de les famílies. Què passa? És que són un partit ple d'incongruències i contradiccions. Per tant, quan surten aquí a fer segons quins discursos tenen zero credibilitat, zero credibilitat.

Després, la senyora de VOX també deia que, clar, si posam un límit això farà que hi hagi unes il·legalitats que es cobraran al marge d'aquesta legalitat. Jo els deman, estam a favor tal vegada de posar inspectors per tal que es compleixi la llei? Perquè a mi em fa l'efecte que no, perquè, ja els ho dic, vostès no volen ni limitar preus ni volen millorar les condicions laborals i salarials de les famílies d'aquest país perquè cada vegada que s'han posat damunt la taula aquestes mesures vostès hi han votat en contra.

Per tant, com deia abans el meu company Pablo, és una iniciativa a la qual hem donat suport, creim que és necessària i evidentment que s'han de fer moltíssimes més polítiques, però les que ha fet la dreta en aquest país, sincerament, no han contribuït a millorar en absolut la situació.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President. El Partit Popular, el Sr. Camps, m'ha dit que he hagut de fer equilibris per explicar petits i grans tenidors i defensar una cosa o l'altra. Jo m'intentaré explicar.

Podem estar d'acord que una persona, pel que sigui, cobra..., és mileurista, hem parlat de mileurista. Fa una feina, fa 40 hores de feina a la setmana i cobra 1.000 euros. Una altra persona fa les mateixes hores de feina i en cobra 2.000, i una altra 3.000, i una altra 4.000, i una altra 5.000 al mes, i així... bé, és a dir, unes diferències salarials a causa de responsabilitats, de mèrits, d'esforç, de moltes circumstàncies. I aquestes diferències salarials poden estar relativament justificades per ics motius, però tenim salaris que multipliquen

per cent o beneficis empresarials que multipliquen per cent o per dos-cents o per mil els ingressos que té una persona respecte d'una persona que cobra 1.000 euros a la seva mateixa empresa. Això passa, i això no és just.

I vostè em dirà, on és al límit? Jo no ho sé, no li sé donar la resposta, però això, és a dir, com es pot justificar que una persona cobri el que cobra respecte d'una altra a la mateixa empresa? D'igual manera una persona crec que té dret a poder viure, o una parella, poder viure a un habitatge... a uns 80 metres. Ja no diré un habitatge, dret a poder accedir a 80 m². Una altra persona tindrà 160 i una altra persona 300 i una altra persona perquè té deu cases o en té quinze tindrà 10.000 m² o més. I això arriba un moment que no és just perquè no es pot justificar, és impossible justificar que en unes circumstàncies relativament semblants, tenint en compte l'esforç, el mèrit que una persona ha tengut, ha estalviat durant la seva vida i una altra no, doncs, pugui tenir un mes, però és..., i aquestes diferències són insalvables, són impossibles, no són justes, no són justes.

I això és quan dic que un petit propietari, un petit propietari que té dos habitatges o tres habitatges, jo no sé on posar-li el límit, però tots sabem què és un gran tenidor i què no és un gran tenidor, i ho marcam per llei també. Crec que és aquí on s'ha d'actuar. Crec que -i ho dic sincerament-, el problema no és aquella persona o una parella, una parella, no una persona, normalment una parella que durant la seva vida ha acumulat uns doblers o els ha invertit en un habitatge i té el seu habitatge i en té un altre i el posa al mercat de lloguer, o dos, i després seran per als seus fills. Aquest no és el problema. No ens duguin aquí, perquè no és el problema. No estam d'acord que sigui el problema. Els problemes són persones, persones físiques o jurídiques, que han acumulat, pel que sigui, grans i grans i grans propietats i amb això som capaços d'influir en un mercat com és l'immobiliari i generar problemes. Això, a nivell local, a nivell internacional passa, i s'hi ha d'actuar.

La Sra. Sureda ha parlat de les polítiques de sempre. Les polítiques de sempre que jo he dit, ho he dit jo. Vostè m'ha posat l'exemple dels 20 anys. Jo no eludesc la responsabilitat de tots, però no li he dit 20 anys, li dic més de 40, més de 40 anys que es fan polítiques d'habitatge, a l'època democràtica, i que totes han estat, crec, encaminades o bé a generar un HPO en règim de cessió de la propietat, a venda, que han anat encaminades a incrementar construcció, a molta construcció, o encaminades que es puguin dur a terme préstecs, a facilitar préstecs hipotecaris, però amb unes condicions, evidentment, que ha passat dels nostres pares, que per ventura estaven 12 anys pagant una hipoteca, 12 o 14 anys, a 40 anys, a 40 anys i amb unes condicions draconianes. Això ho hem viscut tots.

Per tant, a això és al que em referesc quant dic que crec que les polítiques de sempre, són les solucions que ara vostès continuen proposant. No vostè, en general el centredreta continua proposant el mateix, construir més, facilitar que es pugui construir o es reconverteixi el sòl. Clar, és a dir, a això em referia i no em referia, no interpel·lava directament El Pi, ho feia en general, perquè hem escoltat aquestes propostes.

I, bé, respecte de VOX, és que vostè ens ha enumerat aquí no sé quantes propostes que ara vostè diu: no, no, és que VOX,

a la primera intervenció no n'ha dita ni una, accepta suprimir la comunitat autònoma. Ara aquí ha vengut vostè i ens ha dit les receptes de VOX respecte de l'habitatge, però aquestes receptes de VOX són les de la dreta de sempre, no se les inventades vostès; cada una de les propostes que vostè ha esmentat aquí les ha proposades el Partit Popular a qualque moment de la seva història, totes, no hi ha res nou. L'única cosa nova que vostès proposen és suprimir les comunitats autònomes, això és l'única proposta que he sentit nova en matèria d'habitatge.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo seré molt breu, i tornaré a insistir en el que ja sé que he dit moltes vegades, però crec que s'ha de tornar repetir: hi ha dos models, els que pensam que l'habitatge és un dret i els que pensen que l'habitatge és una mercaderia.

A aquests defensors ultres de la propietat privada, per sobre de tot, cal recordar que l'article 33 de la Constitució resulta que té tres apartats: el que reconeix el dret a la propietat privada, sí, però un segon, que diu "La funció social d'aquests drets en delimiten el contingut d'acord amb les lleis"; i un tercer, que és cert, que diu que ningú no podrà ser privat dels seus béns ni dels seus drets si no és per causa justificada d'utilitat pública o d'interès social, mitjançant la corresponent indemnització de conformitat amb el que disposin les lleis.

Tothom coincideix que pujar els salaris és una necessitat, però què diu la patronal, què fa, què fa la dreta davant aquesta qüestió? Quins han estat els beneficis del sector econòmic i de l'energia? Escandalosos. I és que no ens podem oblidar que al final evitar la pèrdua de poder adquisitiu de les famílies és un problema de tothom, dels empresaris també, i del Govern, evidentment.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Ferrer.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que aquí hi ha un problema de percepció o un problema d'interpretació, perquè quan sentia abans algun diputat de la dreta que deia que el que cal és ajudar els mileuristes perquè puguin accedir a la compra o a un lloguer d'habitatge, que les receptes que nosaltres aplicàvem no eren les bones que, etc., jo em deman el següent: a la reforma

laboral varen dir que no; als abonaments gratuïts de transport, el PP va dir que no; a les beques complementàries de 400 euros per a estudiants, no; a la rebaixa de 20 cèntims per litre de benzina, no; a l'ajuda de 200 euros per a treballadors autònoms i dels empleats, no;...

(Alguns aplaudiments)

... a la rebaixa de l'IVA de la llum i del gas, no; a la pujada del 15% de l'Ingrés Mínim Vital i de les pensions no contributives, també varen dir que no; al reforç del bo social elèctric i tèrmic, tampoc; a la congelació del preu de la bombona de butà, tampoc;...

(Remor de veus)

... a la limitació al 2% de la pujada de lloguers, menys; a les ajudes directes al sector del transport, na-nai; a la pujada fins a 1.000 euros del Sou Mínim Interprofessional, tampoc; als impostos a la banca i als beneficis extraordinaris de les elèctriques, tampoc no ho volen; al topall als preus de les energètiques a través de l'excepció ibèrica, tampoc no el volen.

És clar, vegem, si a tot això diem que no i després venim aquí, ens embolicam amb la bandera vermella, perquè aquí jo sent parlar qualcú que sembla La Pasionaria, de vegades, en embolicam amb la bandera vermella de la socialdemocràcia, que no la practiquen, ja ho sé, ni tampoc la creuen, jo em deman: d'on traiem els doblers per pagar tot això? D'on traiem les iniciatives per a primer de tot: per aconseguir... -el "xiringuito", sí, el del Sr. Cantó serà-...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., vinga, vinga, un poc de serietat, Sr. Camps.

Per un costat, no volem cap mena de mesura ni a favor del parc públic d'habitatge; ens volem carregar la Llei d'habitatge; ens volem carregar la Llei d'urbanisme; les subvencions del lloguer no els agraden; l'augment del parc públic d'habitatge, que tot es fa malament; el Pla jove, que tampoc no els agradava; la cooperació entre administracions públiques, com en el cas de Son Busquets i Son Escandell, no, perquè no sé què, no sé quants, que no va bé; vull dir, perdonin, el to, però és que, és clar, això és el que senten els ciutadans, i diuen: i aquesta gent de què va, quin és el seu projecte? Quina és la seva alternativa?

(Remor de veus)

Quan a Son Busquets es constata que l'Estat espanyol i l'Ajuntament de Palma col·laboren: tendrem depuradora nova; tendrem 800 habitatges que acompliran el somni de moltíssimes famílies;...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

... Ara hi som també per implantar el tramvia, res d'això no va bé. Aleshores, bé, tampoc no va bé; el control de mercat per garantir que l'habitatge no sigui constantment un bé especulatiu, tampoc no els va bé, i de la normativa turística per evitar que els residents competeixin amb els turistes, que al pis de devora no se t'instal·li un turista que el propietari li pot cobrar 2.000, 3.000 euros...

(Remor de veus)

... i tu, en canvi, no pots accedir a això, tampoc no els va bé.

És clar, tot plegat ens condueix a aquesta torrentada de verborrea mental que tenen vostès,...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. RIPOLL I FERRER:

... que s'acaba resumint en el que vostès diuen: *la fiesta del despilfarro público*, que és el que jo he sentit aquí, jo he sentit això, *la fiesta del despilfarro público*.

Per tant, si vostès consideren que afegir als 1.756 habitatges de protecció oficial, aqueixa xifra que hem repetit tantes vegades i que n'hi afegim 1.273, això ho consideren *despilfarro*. Bé, és una opinió.

Jo també els he de dir una cosa: a veure, els puc donar la raó, i de vegades, i ara faré autocrítica, mirin, no sol passar massa però en faré, moltes vegades els polítics ens donam la culpa als altres, moltes vegades empram aqueixa afirmació de *l'herencia recibida*, del que ens vàrem trobar, i en alguns casos, de vegades, els partits polítics tots empram dins la nostra retòrica aquest arguments; però el que han d'entendre vostès, que en qüestió d'habitatge aturar màquines és letal, perquè aturar màquines significa que no tens ni projectes, ni licitacions -les que preocupaven tant al Sr. Camps, per cert, demani a Lluçmajor i a Sóller a veure si apliquen el decret de revisió de preus, però bé-,...

(Alguns aplaudiments)

... significa que has aturat màquines, no estàs fent res i quan tornes començar tens una sèrie de problemes evidents. En el debat en comissió...

(Remor de veus)

... crec que va... -deixin acabar, home!-...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

... crec que va ser la Sra. Sureda que va apuntar el cas d'Àustria, jo els ho vaig recordar, és clar que sí, és que Àustria construeix habitatge públic, ininterrompudament, des que va acabar la Segona Guerra Mundial, sigui qui sigui que hagi governat a Àustria, miri que n'han governat de desastres, perquè també hi va un moment que va governar la ultradreta, però han seguit invertint en el parc públic d'habitatge.

El problema que té la dreta en aquest país és que això és incapaç d'entendre-ho i és incapaç d'entendre que nosaltres volem una estratègia combinada de tots els factors que ja hem anunciat, modificacions legislatives, inversions constants, i això ho tiren per terra. I, a més, ens volen fer passar, i és el darrer que esperava d'El Pi, aqueixa falsa dicotomia que ens volen encolomar a nosaltres, com si hi hagués dos bàndols, bons i dolents, blancs i negres, propietaris i inquilins...

(Remor de veus)

... I això no és cert, perquè si nosaltres ens haguéssim instal·lat en una única mesura, que seria populista, que seria únicament parlar de limitació de preus, estaria d'acord amb la seva afirmació, però no ens poden donar aquesta afirmació, perquè no és cert, perquè presentam una bateria de propostes i ens trobam que ens encolomen aquest *sambenito*, que és evidentment completament fals.

Als propers pressuposts, que no queda massa per aprovar, els animen el sector de la dreta que es mirin amb millors ulls la part d'habitatge,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrer, vagi acabant, per favor.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

..., i a veure si són capaços de votar a favor alguna vegada.

Gràcies, i disculpin.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Un cop acabat el debat, passam a les votacions, que, si cap grup parlamentari o diputat no indica el contrari, es duran a terme d'acord amb les següents agrupacions.

En primer lloc, votació de l'esmena del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 5487. Passam a votar. Votam.

16 sí, 31 no, 8 abstencions.

Ara passam a votar l'esmena del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears RGE núm. 5488/22. Votam.

3 sí, 44 no, 8 abstencions.

Votació de les esmenes del Grup P arlamentari Ciudadanos RGE núm. 5552, 5559 i 5560/22. Passam a votar. Votam.

24 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE núm. 5554, 5555, 5556, 5557 i 5558/22. Passam a votar. Votam.

24 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació de l'esmena del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears RGE núm. 5566/22. Passam a votar. Votam.

24 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació del títol de la proposició, de l'exposició de motius, de l'article únic i de la disposició final única. Passam a votar. Votam.

30 sí, 25 no, cap abstenció.

Finalment, d'acord amb l'article 194.4 del Reglament, la votació en el Ple en serà pública per crida en els termes prevists a l'article 97 del mateix reglament La secretària primera anomenarà els diputats i les diputades, i aquests han de respondre sí, no o abstenció. La crida es realitzarà per ordre alfabètic del primer llinatge, començant pel diputat o la diputada el nom del qual o de la qual s'hagi tret a sort. Els membres del Govern de les Illes Balears que siguin diputats i els membres de la Mesa votaran al final. La votació començarà pel diputat...

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Número 48. Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Antonio Jesús Sanz i Igual.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Maria Antònia Sureda i Martí.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Irene Triay i Fedelich.

LA SRA. TRIAY I FEDELICH:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Maria Antònia Truyols i Martí.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Miquel Vidal i Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL.

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Maxo Benalal.

EL SR. BENALAL I BENDRIHEM:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Helena Benlloch i Bottini.

LA SRA. BENLLOCH I BOTTINI:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Carles Bona i Casas.

EL SR. BONA I CASAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

José Javier Bonet i Díaz.

EL SR. BONET I DÍAZ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Damià Borràs i Barber.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Isabel María Borràs i Rosselló.

LA SRA. BORRÀS I ROSSELLÓ.

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Maria Salomé Cabrera i Roselló.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Jorge Campos i Asensi.

EL SR. CAMPOS I ASENSI.

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

José Luis Camps i Pons.

EL SR. CAMPS I PONS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sílvia Cano i Juan.

LA SRA. CANO I JUAN:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Maria Pilar Carbonero i Sánchez.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Enric Casanova i Peiró.

EL SR CASANOVA I PEIRÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Josep Castells i Baró.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Antoni Costa i Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Pilar Costa i Serra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Juli Dalmau i de Mata.

EL SR. DALMAU I DE MATA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Margalida Durán i Cladera.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Miquel Ensenyat i Riutort.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Ares Fernández i Lombardo.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Irantzu Fernández i Prieto.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Josep Ferrà i Terrassa.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Joan Ferrer i Ripoll.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Patricia Font i Marbán.

LA SRA. FONT I MARBÁN.

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Antonio Francisco Fuster i Zanoquera.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Beatriu Gamundí i Molina.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Juan Manuel Gómez i Gordiola. No.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA.

Espera que he pitjat el botó. No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Patricia Guasp i Barrero.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Pablo Jesús Jiménez i Fernández.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ.

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Mariano Juan i Guasch. Absent.

Alejandro López i Soria.

EL SR. LÓPEZ I SORIA:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Maria Tania Marí i Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Virginia Marí i Rennesson. Absent.

Vicent Marí i Torres.

EL SR. MARÍ I TORRES:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Jordí Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Antònia Martín i Perdiz.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Joan Josep Mas i Tugores.

EL SR. MAS I TUGORES.

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Joan Mascaró i Bosch.

EL SR. MASCARÓ I BOSCH:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Cristina Mayor i Abad. Absent.

Josep Melià i Ques.

EL SR. MELIÀ I QUES:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Jesús Méndez i Baiges.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Maria Asunción Pons i Fullana. Absent.

Catalina Pons i Salom.

LA SRA. PONS I SALOM:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Idoia Ribas i Marino.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Maria Núria Riera i Martos.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sergio Rodríguez i Farré.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Sebastià Sagreras i Ballester.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Maria Esperança Sans i Regis.

LA SRA. SANS I REGIS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Francina Armengol i Socias.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Vicenç Thomas i Mulet.

EL SR. THOMAS I MULET:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gloria Pilar Santiago i Camacho.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Juan Manuel Lafuente i Mir.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

No.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Joana Aina Campomar i Orell.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Sí.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Marc Pérez-Ribas i Guerrero.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

No.

EL SR. PRESIDENT:

Resultat de la votació: 31 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Atès que la proposició de llei ha obtingut l'aprovació per majoria absoluta dels diputats i les diputades, aquesta presidència proclama aprovada la Proposició de llei de modificació de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, que serà tramesa a la Mesa del Congrés dels Diputats per a la seva tramitació posterior.

Es faculta els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent i preg als grups parlamentaris que presentin les propostes de nomenament dels tres diputats o diputades que han de defensar la Proposició de llei al Congrés dels Diputats abans de demà, dia 28 de setembre, a les 10.00 hores, per tal que la Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, en pugui fer la designació.

A la propera sessió del Ple de la Cambra es comunicarà el nom de les persones designades.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i la votació de les proposicions no de llei.

V.1) Proposició no de llei RGE núm. 5947/22, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a adopció immediata de mesures per a l'adaptació de l'activitat econòmica balear a les circumstàncies actuals.

Debatrem, en primer lloc, la Proposició no de llei RGE núm. 5947/22, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a l'adopció immediata de mesures per a l'adaptació de l'activitat econòmica balear a les circumstàncies actuals.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Señoras y señores diputados, querido Pablo, me alegro que estés aquí, en el hemiciclo.

Compartirán conmigo que la inflación no deja de subir, estamos por encima de la media de la eurozona, el malestar de trabajadoras y consumidores no deja de crecer al ver su poder adquisitivo recortado, suben los precios de los alimentos, suben, les hipotecas, suben los precios del alquiler, los precios de la vivienda son ya los más altos de España, solo nos supera Madrid, y las familias de Baleares contarán con 220 euros menos el mes por culpa de esta alza histórica de los precios.

La situación es limite, y no es por ser apocalípticos, sino es ser realista, la realidad es que, encima, además, los ciudadanos de Baleares sufren un doble impacto, un doble impacto no solo acusado por el alza de los precios histórico, sino también un doble impacto por culpa de la insularidad, porque ven agravadas estas consecuencias, los ciudadanos, del alza desbocada de los precios, a causa de esta insularidad, de esta doble y triple insularidad de nuestras islas.

Miren, la realidad es que las medidas del Sr. Sánchez y las medidas de la Sra. Armengol llegaron tarde, nosotros las aprobamos, pero les dijimos que llegaban tarde, que eran, además, unas medidas cosméticas, unas medidas paliativas y completamente insuficientes; no están llegando en absoluto, no están llegando estas medidas a aliviar los bolsillos de los ciudadanos, de las familias, de los trabajadores, ni de los autónomos de nuestras islas.

Aunque el 7 de junio, la presidenta Armengol, aquí mismo, a una pregunta que yo le hice de control parlamentario, aseguró literalmente que la recuperación estaba llegando a los ciudadanos de Baleares. Esto demuestra que este Govern no está en la calle y que en las sillas azules, en todas estas sillas azules se vive muy bien, pero las familias de Baleares están asfixiadas por el aumento del precio de la luz, del combustible, la cesta de la compra, y muchos con dificultades para llegar a fin de mes.

Y hasta ahora solo hemos visto parches, medidas ineficaces e insuficientes. Y ustedes no abordan las reformas estructurales que necesita nuestra comunidad autónoma, ni nuestro país, ahí se parecen mucho al Partido Popular, y no se puede cargar tampoco la recuperación sobre las clases medias trabajadoras, sobre las familias, sobre los autónomos y las PYME, que están ya con el agua al cuello.

Sobre todo hay que ser valiente, exigir al Gobierno de Sánchez que compensen los costes añadidos que supone la insularidad, con medidas como las que proponemos en esta proposición no de ley y exigiendo, de una vez, el desarrollo fiscal del REB, que tienen los suyos, tanto el Partido Socialista, como Podemos, en un cajón en el Congreso de los Diputados.

Es urgente que se desarrolle la parte fiscal del régimen especial de las Illes Balears, porque el REB es la herramienta que tenemos para compensar los costes adicionales derivados de esta insularidad y esta triple y doble insularidad que tienen nuestras islas.

Y ahora, con el alza de los precios, llevamos meses exigiéndole a Armengol que es el momento de desarrollar la parte fiscal del REB, porque ustedes, además, han ido vetando una tras otra todas las propuestas que hemos traído e esta Cámara para paliar los efectos negativos de la subida de precios, pero es el momento de exigir un plan de choque específico para las Islas Baleares, un plan de choque específico al Gobierno de Sánchez para compensar la insularidad en estos momentos.

Porque los ciudadanos de Baleares sufrimos un doble impacto: por un lado al alza de los precios, y, por otro lado, la insularidad que no hace más que agravar este problema a los ciudadanos de estas islas. Por eso, nosotros, en el Pacto de reactivación, Ciudadanos le llevamos en mano a la presidenta, que hoy no está aquí, a la presidenta un pla de choque con 30 medidas, y el segundo eje ya era un eje específico para Baleares, con estas medidas concretas para compensar la insularidad. Desde marzo hasta hora ninguna de estas medidas se ha puesto en marcha.

Miren, le exijo y le pido urgente que se convoque ya la reunión de la Comisión Mixta de Economía entre el Estado y la comunidad autónoma para estudiar la dotación económica necesaria y que sectores estratégicos hay que compensar por la insularidad.

También una reducción del impuesto de valor añadido, del IVA aplicable a los sectores económicos estratégicos de las Islas Baleares, esto no es más que aplicar el REB que está en ese cajón en el Congreso.

También instamos al Govern a que deje de estar con la cabeza gacha frente al Sr. Sánchez y que inste a pedir las ayudas directas a nuestro sector de mercancías, que también es derivado del REB y vinculadas a la actividad económica de las Illes Balears.

También solicitamos ayudas para nuestro sector primario, sobre todo que se incluyan exenciones de cuotas y exenciones en las tasas, y pedimos i urgimos específicamente una línea de ayudas a nuestras PYME y autónomos para compensar estos sobrecostes de la insularidad que tanto daño les está haciendo.

Pero desde aquí exijo y pido a la Sra. Armengol...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Guasp, acabi, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... que reclame estas medidas, que ya lo hicimos en el Pacto de reactivación, en el mes de marzo, y no sigamos esperando hasta que llegue, posiblemente la semana que viene nos haga un anuncio o en los presupuestos generales. Queremos, los ciudadanos se merecen soluciones ya y no esperar a su propaganda y a sus medidas estrella.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Intervenció del grup parlamentari que ha presentat esmenes, té la paraula el Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena RGE núm. 8420/22, té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gracias, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lugar, bé, molt content que el Sr. Pablo Jiménez ja es trobi millor.

Y, por otra parte, bueno, desde el Partido Popular vemos con buenos ojos las propuestas que se hacen desde el Grupo Parlamentario Ciudadanos, no tenemos ningún problema en reconocerlo.

Nos hablar la Sra. Guasp de situación límite, estamos de acuerdo; se habla también de medidas eficaces; hablamos de o

se habla de que hay que ser valientes, nos ha dicho la Sra. Guasp, y que se presenta un plan de choque. Bueno, y aquí es donde quizás empezaremos a discrepar un poquito más, porque la pregunta que nos gustaría formular a la Sra. Guasp, que aproveche en los 5 minutos que tiene después, es: ¿es este el plan de choque que nos plantea, es esta la concreción del plan de choque que nos plantean?

Yo, sinceramente, le voy a formular una serie de preguntas, me gustaría que nos las pudiese aclarar, porque el sentido del voto del Partido Popular, viéndolo con muy buenos ojos, decidiremos un poco *a posteriori*. Porque usted nos dice, en primer lugar, se constata la necesidad de identificar causas actuales de las actuales dificultades económicas. Ya no estamos en fase de identificar las causas, ya las conocemos perfectamente, y sus correspondientes efectos sobre las familias, los conocemos perfectamente.

Los autónomos..., tal, con el fin de adoptar las medidas necesarias, ¿cómo que las medidas necesarias? ¿No tenemos claras las medidas necesarias a estas alturas? Yo creo que deberíamos tener ya las medidas necesarias. ¿Cuáles son esas medidas necesarias, Sra. Guasp?

Por otra parte, nos dice en el punto 2: hay que convocar la reunión de la Comisión Mixta de Economía y Hacienda, ¿para estudiar?, ¡cómo que para estudiar!, ¿para estudiar la dotación económica necesaria, los sectores a compensar fiscalmente? No, no, estamos en otra fase, Sra. Guasp. El régimen fiscal está en un cajón del ministerio y pone lo que pone. Por cierto, nada dice del IVA, nada dice, absolutamente nada del IVA, está en un cajón. Lo que tendríamos que exigirles a estos señores es que desbloqueen de una vez el régimen fiscal y lo aprobemos entre todos, con ustedes también, que votaron a favor. Lo que hay que hacer es aprobarlo ya.

Nada se dice aquí, oiga, la distribución del factor de insularidad. Pero si hay 110 millones de euros aquí presupuestados en la comunidad autónoma en una bolsa y se tenía que distribuir el primer cuatrimestre, sí, en la comisión mixta. Nada se sabe del asunto, no nos han dicho absolutamente nada, tienen la bolsa allí a disposición ..., por tanto, no estamos en esta fase, Sra. Guasp, estamos en una fase ya bastante más avanzada.

Usted nos dice, reducción del tipo de impuesto sobre valor añadido aplicable a los sectores económicos estratégicos. ¿Qué sectores económicos estratégicos? ¿Se está refiriendo usted al IVA del gas, al IVA de la luz que es del 5%, que ya multitud de veces lo hemos pedido desde el Partido Popular y ahora resulta que esta bancada de la izquierda vota en contra y después el Sr. Sánchez lo hace?, ¿se refiere a eso? Si se refiere a eso no se preocupe que nosotros lo votaremos a favor. Si no se refiere a eso, nos indique cuáles son los sectores económicos. Por cierto, poner tipos reducidos a sectores económicos completos es un tanto complicado, pero bueno, si nos lo dice, así podremos entenderlo mejor.

Ayudas directas al sector del transporte de mercancías. Estamos de acuerdo, estamos de acuerdo, pero a lo mejor sería conveniente exigirle al Govern de las Illes Balears que pague las que prometió, porque nos dijo que darían 5,5 millones de

euros y el sector del transporte no ha visto ni un euro, ni un euro. Por lo tanto, convendría quizás pagar primero las otras, el Sr. Marí a ver si paga los 5,5 millones de euros al sector del transporte y después ya veremos, pero estamos de acuerdo.

Por otra parte, determinar unas ayudas específicas -lo de determinar no sé qué significa exactamente-, unas ayudas específicas al sector primario -de acuerdo, estamos de acuerdo-, que incluyen la exención de cuotas i tasas. ¿Qué cuotas y qué tasas? Si lo podemos detallar nos iría perfecto, porque vamos a votar a favor, sin duda, pero detallar qué cuotas y qué tasas estaría muy bien.

Por otra parte. El Parlamento de las Illes Balears insta al Govern a determinar de forma inmediata una línea de ayudas para autónomos y PYME. De acuerdo, perfecto, a lo mejor la cuantía estaría bien, pero perfecto. Nos parece una buena idea.

Y como nosotros entendemos que se concretan poco las medidas y pediríamos que se concretaran más, nosotros vamos a concretar una medida muy concreta que puso encima de la mesa ayer Alberto Núñez Feijóo, el presidente del Partido Popular, para ver si recibe, esperemos que se acepte la incorporación como enmienda, un punto más, y la votemos en este parlamento y sepamos el Partido Socialista y sus socios qué opinan al respecto. La propuesta es tan sencilla como instar al Gobierno de España a reducir el tipo de IVA del 10 al 4% para productos alimenticios y, más concretamente, carne, pescado, aceites, agua, pasta seca y conservas. Ésta es la propuesta muy concreta, muy concreta, que hacemos desde el Partido Popular y solicitamos al Gobierno de España.

Para acabar, habría estado bien, es verdad que no lo hemos introducido en forma de enmienda, pero habría estado bien proponer también una rebaja de la tarifa autonómica del IRPF ahora que el Sr. Puig en la Comunidad Valenciana dice que le parece fabuloso, y ya lo hace, el Sr. Lambán ya se lo está pensando, estaría muy bien saber si el Partido Socialista comparte la opinión de los socialistas de otras comunidades autónomas y también lo aplican aquí.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, president. Espanya i tota la Unió Europea ens enfrontam a una forta inflació, que no està causada per un creixement excessiu de l'activitat econòmica, no hem recuperat encara el PIB previ a 2020, sinó per dos esdeveniments excepcionals: la pandèmia, que va provocar colls de botella en l'oferta; i la invasió d'Ucraïna, que ha posat pels núvols els preus de l'energia. Hem de cercar solucions eficaces. En aquest sentit, votarem a favor d'aquelles propostes que conté aquesta iniciativa perquè ja fem la gran majoria d'elles i en contra, com no pot ser d'una altra manera, de la tercera perquè hi ha solucions millors que aquesta. I ara les explicaré.

Ja que parlem de la situació actual, voldria fer una breu reflexió sobre el que ha succeït a Itàlia i el rol que ha tengut Ciutadans en l'auge de la ultradreta, tant al nostre país com a la resta d'Europa. Ens podem remuntar a 2013 quan sortiren del Parlament català sense condemnar el feixisme o el 2018 el Senat on es varen abstenir. *De aquellos polvos, estos lodos.*

El mateix li passarà al Partit Popular, que també va de la mà de la ultradreta. Donin-los de menjar que ja veuran el que tardaran a agafar-los la mar.

Tornant al tema de la inflació. És obvi que pel seu origen la solució no es pot deixar exclusivament en mans de la política monetària, com alguns propugnen. La solució és pujar els salaris. Ho explica molt bé el secretari d'Estat de Drets Socials, Nacho Álvarez, i el professor d'Economia de la Universitat Complutense, Jorge Uxo. Cal assolir un acord dels agents socials establint un horitzó plurianual d'increment salarial combinant així la recuperació de la capacitat adquisitiva en diversos exercicis amb una àncora per a les expectatives d'inflació. Les autoritats han d'impulsar-lo, reforçar les mesures per esmorçar l'impacte de la pujada dels preus i controlar els increments dels marges de beneficis.

El 2018 les mesures per sortir de la crisi causaren només dolor social i no foren una solució. Ara sí que donam solucions. Des de la proposta, com per exemple, de la ministra Yolanda Díaz sobre una cistella assequible fins als ajuts que donam a totes les comunitats autònomes on governam. Per exemple, algunes dades d'aquí, de les Illes Balears. A la Conselleria de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica, enguany, ajuts a comerç detallista i emblemàtic, 2,2 milions; bons comercials, més d'1.100.000 euros; ajuts a les cambres de comerç, 600.000 euros; o ajuts a sindicats i patronals del sector del comerç, 250.000.

També innovam i ajudam no només amb els impostos sinó obrint el ventall d'aquell tipus de comerços que es poden adherir, en col·laboració amb la Cambra de Comerç per exemple de Mallorca, adreçats a forns, peixateries, carnisseries i també empreses molt castigades per la pandèmia. I voldríem aquí destacar, com no pot ser d'altra manera, les perruqueries i perfumeries.

Sector agrícola, un altre també dels castigats. Ajuts per part del FOGAIBA. L'any 2021 en capítol 4, 2,4 milions; en capítol 7, gairebé 56 milions d'euros; convocatòries obertes per a enguany: inversions en suport per a l'aplicació d'agricultura de precisió i noves tecnologies en el sector agrícola i ramader, ajudes per a la contractació d'assegurances agràries, per compensar danys provocats als arts de pesca per bales de palla, ajudes en inversions en eficiència energètica, i moltíssimes altres, totes elles obertes. Estam treballant i treballam de valent per ajudar a qui més ho necessita.

També, evidentment, treballam amb els efectes negatius de la insularitat. La proposta que ens han presentat des de Ciutadans té a veure amb això. Treballam per enfortir els serveis públics i en termes de fiscalitat perquè pagui més qui té més obligació: les grans fortunes. En aquest sentit, ens alegra saber i veure com progressen les negociacions amb els companys del Partit Socialista per arribar a implantar de veritat

aquestes mesures, que pensam que podran ser molt positives per al nostre país.

Al Govern avançam pel bon camí, tant a les Illes Balears com arreu de l'Estat, i segur que aconseguirem un país més just on faci goig viure. I això ho aconseguirem, per descomptat, dient que no a les propostes de la dreta.

Gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Martín. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president. Diputades, diputats. També afegir-me a l'alegria de veure que el diputat Pablo Jiménez torna a estar en forma.

Que l'economia a nivell global està remoguda, per dir-ho de qualque manera, és una evidència. De fet, els experts parlen, preveuen una recessió global per a aquest hivern i no és que ens hagi de venir de nou. És a dir, després d'una crisi sanitària que va aturar el món durant mesos i una guerra en el cor d'Europa, provocant una aturada sobtada de l'economia durant molt de temps, no ens ha de venir de nou que ara ens vengui a sobre una recessió o una crisi. Però, malgrat la recessió sigui lògica i que els que en saben d'economia faci mesos que en parlin i que ens avisin, no vol dir que no haguem de fer res, de fet, és el moment d'actuar d'actuar de forma contundent i de fer-hi molta feina.

Nosaltres creiem que l'objectiu, hauria de ser el canvi de paradigma, no posar tiretes, no posar pegats, sinó intentar fer un plantejament important de canvi de paradigma. De la crisi del 2008 se'n varen aprofitar les grans corporacions i multinacionals; el neoliberalisme va imposar les seves receptes, amb el conseqüent patiment de multitud d'autònoms i PIME, fins i tot amb el conseqüent tancament de multitud d'autònoms i PIME. Amb aquesta crisi que hem començat a patir, que, a més, ha estat una cosa com a molt estranya així com ha vengut, per mor de la crisi sanitària i la guerra, hauríem d'aprendre la lliçó, i, com he dit abans, intentar canviar el paradigma: girar la truita i afavorir precisament tot el contrari, el producte local, les noves tecnologies, les PIME, autònoms; que això, al cap i a la fi, s'acaba traduint en ocupació de qualitat, millors salaris, xarxa local, en definitiva.

També és cert, i ho han dit la majoria de grups, que és imprescindible d'una vegada per totes posar fil a l'agulla en la part fiscal del REB, sempre ens trobaran a nosaltres en aquest aspecte, i ho hem fet i ho hem demostrat, hi som sempre, fins i tot, impulsam la reivindicació i l'exigència a l'Estat, governi qui governi, fa molts d'anys que ho fem això, de fet és una dels motius del fet de nosaltres ser-hi.

I aquesta qüestió no té res a veure amb la crisi, però sí que ens podria ajudar a la xarxa empresarial i a la xarxa de producció per passar millor el mal tràngol.

Nosaltres li votarem a favor pràcticament tots els punts, de fet, l'únic que no votarem a favor serà el punt 3, perquè és indiscriminat, no acabam d'entendre quins són aquests sectors estratègics, no està escrit enlloc quins són els sectors estratègics de l'economia de les Illes Balears. Jo tenc clar quins són els sectors estratègics per a nosaltres, però no crec que el Sr. Costa i jo coincidim amb els sectors estratègics. Per tant, sense aquesta concreció, de forma indiscriminada, no podem votar a favor.

Nosaltres sí que hem plantejat baixades d'imposts a la Comissió d'Economia, per exemple, per a la producció d'aliments, no als aliments, com proposa el PP, que no té cap efecte multiplicador, sinó als que produeixen, als productes que són necessaris per a la producció d'aliments, perquè si té un efecte multiplicador, perquè sí que es coneix i el té sobre molta part de l'economia, no només al producte final, el lineal, sinó al que necessita el productor per a la producció d'aliments.

Vincular les baixades d'imposts a aquestes qüestions entenem que sí que pot ser positiu, ara, baixades d'imposts indiscriminades no ho veiem. Per això, com deia, votarem a favor de tots els punts menys del tercer. I tampoc no podem votar a favor de l'esmena del Partit Popular per això que deia, perquè entenem que és una mesura populista que dona un bon titular, però que, efectivament, no té això, un efecte multiplicador sobre l'economia, si fos per a la producció d'aliments sí que el tendria.

Res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. La propuesta que hoy nos trae Ciudadanos parece obedecer más a la necesidad de cumplir con su cupo de agenda parlamentaria que a la voluntad de contribuir a aliviar la penosa situación económica en la que se encuentra una gran parte de los ciudadanos de Baleares. Explicaré por qué.

En cuanto al primer punto de acuerdo, dicen ustedes: "adoptar las medidas necesarias para las familias, los autónomos y las empresas se adapten a la situación económica actual". Es que creo que es muy difícil ser más genérico, solo por la falta de concreción de la medida estamos tentados a votarles que no. Nos vamos a abstener porque es evidente que algo hay que hacer para que las familias se recuperen de esa situación económica, pero es que no sabemos qué medidas proponen en concreto, porque no proponen ninguna, y no es que se trate de que estén ustedes replicando a otros, y no

quieran proponer dentro del debate nada nuevo, es que es su propia iniciativa y, sinceramente, está vacía.

El segundo punto consiste en convocar una reunión de la Comisión Mixta de Economía y Hacienda entre el Estado y la comunidad autónoma. Eso es lo que hacen los políticos cuando no quieren tomar ninguna decisión y quieren aparentar que están en ello, convocar una reunión, pero así no se avanza, solo se enreda. Y así llevamos enredados desde los inicios del primer régimen especial balear, promovido y aprobado por Matas y Aznar en su momento, que quedó en poco más que una declaración de buenas intenciones y que lo dejó todo sin concretar, encomendando a una serie de comisiones mixtas el desarrollo de las medidas que aún hoy estamos esperando.

Tercer punto, "reducción del IVA a los sectores estratégicos de Baleares". Es que, bueno, eso ya es el *súmmum* de la concreción, no sabemos quienes son esos sectores estratégicos. Además, eso es algo que debería concretarse dentro de un régimen especial para Baleares, por su condición de territorios insulares, en caso de que así se acuerde por las Cortes Generales, para dar cumplimiento al precepto constitucional que prevé el hecho insular como un hecho diferencial, que debe ser particularmente tenido en cuenta al establecer el adecuado y justo equilibrio económico entre todos los territorios del Estado español, en orden al real y efectivo cumplimiento del principio de solidaridad. Pero resulta que el régimen especial balear se encuentra ya pendiente de pronunciamiento por parte de las Cortes Generales, concretamente las medidas económicas y fiscales que debe contener ese régimen especial balear, por lo que en este punto, también nuestra formación se abstendrá, porque es en el Congreso de los Diputados donde se debe debatir y dirimir esta y otras cuestiones que afectan a la parte fiscal del REB, y que ya están pendientes de asignación en la agenda parlamentaria a nivel estatal.

El punto 4, ayudas directas al sector del transporte, otra vez a cargo del Gobierno de la nación. Otra medida que se discutirá y debatirá cuando la parte fiscal del REB entre en la agenda parlamentaria de las Cortes Generales, y que esta iniciativa no concreta ni ofrece novedad alguna al respecto. Otra medida sobre la que nuestra formación se abstendrá por las razones que acabo de argumentar.

Los únicos puntos sobre los que sí podemos votar a favor son los dos últimos, que son precisamente los que instan al Gobierno de Baleares a adoptar medidas, aunque también inconcretas, pero al Govern autonómico, al fin y al cabo.

Piden ustedes ayudas específicas al sector primario, que incluyan la exención de cuotas y tasas y determinar una línea de ayudas para PYME y autónomos. Aún así no nos detallan ni concretan en qué consistirán esas ayudas y tampoco se trata de medidas novedosas o que no hayamos tratado ya aquí en otras iniciativas presentadas por diferentes grupos, incluido VOX, que también he traído aquí propuestas en este sentido, pero mejor concretadas.

Por tanto, y pese a la falta de concreción, votaremos a favor de esos dos puntos si se admite la votación separada de los mismos por parte del grupo que lo propone, porque entendemos

que es competencia de este Gobierno autonómico establecer esas ayudas, pero, desgraciadamente, la utilidad de su propuesta es bastante cuestionable, como vengo diciendo a lo largo de mi intervención, porque la excesiva inconcreción de las medidas hace que esta iniciativa sea insuficiente para lo que los ciudadanos de estas islas necesitan hoy ante la desastrosa situación económica en la que nos encontramos.

Y por si tiene usted la tentación de replicar a VOX y decir que no proponemos nada, pues me remito al *Diario de Sesiones* de la semana pasada, donde enumere las soluciones económicas que propone mi formación, entre otras muchas, para acabar con esta insostenible situación.

Gracias, presidente.

(*Algún aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup parlamentari donarà suport a tota la iniciativa perquè estam d'acord amb la música, però compartim molts dels arguments que han donat la resta de grups, en el sentit, home, que no té molta relació amb el títol, perquè el títol de la seva iniciativa és com a ambicions, *adopció immediata de mesures*, i les mesures que proposa, com a mínim no són immediates, ja no vull entrar a si arriben a mesures, perquè és evident que el punt primer no arriba ni a mesura, perquè és simplement un diagnòstic, però, com que sempre està bé diagnosticar, nosaltres no estarem en contra que s'identifiquin les mesures necessàries i es faci una feina d'anàlisi.

De les sis mesures que conté la seva iniciativa. la primera ja he dit que és d'anàlisi, no és una mesura concreta, i les altres tres, el segon, tercer i quart punt són de règim especial, són el règim especial. I, evidentment, el règim especial i la immediatesa, diguem-ho així, que lliga un poc en una mateixa frase, és complicat, perquè només per complir amb el factor d'insularitat vàrem estar dos anys perquè es reunit la comissió, imagina't el futur immediat que li veig a aquesta petició que es reuneixi la Comissió Mixta d'Economia i Hisenda. Però, bé, nosaltres hi estam d'acord i li donarem suport.

Al punt tercer també li donarem suport, encara que, evidentment, hi ha una inconcreció gran amb això que són els sectors econòmics estratègics i com funciona l'IVA, perquè la reducció de l'IVA, evidentment, doncs segurament seria més per al producte que per al sector pròpiament dit. Però, bé, nosaltres ja ens entenem, estam d'acord amb la música, li donam suport.

Els punts 4 i 5, que són els que no estan en el règim especial, i, per tant, els que podríem tenir més immediatesa, també es mouen en aquest terreny de la inconcreció absoluta: no hi ha quantia, no hi ha definició dels objectius d'aquestes ajudes, ni tan sols hi ha una mínima concreció, una mínima

determinació de qui seran exactament els sectors de possible benefici d'aquestes ajudes, perquè és evident que les PIME i els autònoms són un col·lectiu molt ample -molt ample-, i segurament no seran tots els autònoms els que puguin rebre l'ajuda, perquè també hem estat en temps de COVID testimonis d'ajudes a autònoms que, diguem, en dues hores acabaven i, evidentment, hi entrava un percentatge petitíssim perquè són col·lectius molt nombrosos.

Per tant, tot i ser un poc escèptics, i sense acritud, sobre la concreció de les seves mesures, com diem, estam d'acord amb la filosofia, amb la música i hi votarem favorablement. I també, si ho accepta, això, evidentment, correspon al grup proponent, si accepta l'esmena del Partit Popular, també la votariem a favor, perquè també ens sembla una mesura orientada a fer front a la situació de crisi que tenim i sobretot la que tendrem d'aquí un parell de mesos.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Sanz.

EL SR. SANZ I IGUAL:

Gràcies, Sr. President, bon dia o bona tarda ja, de nou, a totes les diputades i diputats, per la PNL que debatem ara del Grup Parlamentari Ciutadans.

Bé, li ha dit el Sr. Melià fa un moment que la PNL sembla també una anàlisi, una diagnosi, i totalment d'acord, i estam d'acord amb part de l'anàlisi que fa de la diagnosi també que fa, com que la situació econòmica és incerta, com que les circumstàncies generades tant per la guerra d'Ucraïna com per la COVID han estat preocupants per l'economia, però sí que és cert que després fa una anàlisi posterior de les conseqüències i de com s'ha actuat, amb la qual no podríem estar d'acord.

Sabem que hi ha hagut problemes amb la inflació a causa del tema de l'energia, no tant per polítiques perquè justament les polítiques han estat el que ha permès, Sra. Guasp, un mínim de recuperació: mesures com els ERTO, mesures com la prestació de fixos discontinus, mesures com l'escut social, mesures com la continuïtat de prestacions de tota mena, mesures com els préstecs ICO que hi ha hagut també per a empresaris, aquests que és veritat que sabem que han tengut problemes per obrir la porta als autònoms i les PIME, però també és cert que aquests préstecs han ajudat que pugui ser possible que aquesta caiguda que va haver-hi del PIB avui en dia estigui recuperada.

Parlant d'un territori com Formentera, aquestes mesures van fer possible que l'activitat econòmica de Formentera continués en marxa, tot i que minvada, aturada, aquestes prestacions que acab de dir sí que van ajudar a poder fer-ho.

M'ha sobtat una qüestió que sí que he de dir, Sra. Ribas, és la primera vegada que la sent parlar de solidaritat, però, òbviament, només ho ha fet per qüestió econòmica, no sigui que la solidaritat entre per altra banda, ha dit solidaritat, però

només en termes econòmics, i a veure si tenim problemes i qüestions.

Després també s'ha parlat del REB, del règim fiscal de Balears, un règim fiscal que, a més, fa no-res, si no m'equivoc, la setmana passada es va aprovar... hi va haver una comissió sobre la insularitat, una ponència sobre la insularitat al Parlament, al Senat, aquesta ponència en la qual es parla de moltes de les anàlisis que s'han fet avui, s'ha parlat de fer un exercici, llegeixen les conclusions, es parla de transport, es parla de qüestió fiscal, es parla de mesures i resulta que un partit que parla del REB s'absté i un altre hi vota en contra, curiós que aquí diguin una cosa, però quan tenen l'obligació de fer-ho efectiu no ho fan, curiós. Aquí sí que són més coherents, Sra. Guasp, i vostès sí que hi varen estar d'acord.

També s'ha parlat del factor d'insularitat, 110 milions quinquennals, cada any 110 milions, que en total són 550, i l'any passat 73 més, que van fer un total de 183. Però resulta que el critiquen, no el voten a favor, ho critiquen, però després sí que ho reclamen, curiós.

Anant per punts, podem parlar que en el primer punt es constaten aquestes qüestions que li acab de dir, a la ponència es van dir, també s'han debatut en diverses ocasions i, per això, aquest primer punt, Sra. Guasp, li votarem a favor.

En el segon punt, justament també el règim especial de què s'ha parlat del qual va haver-hi una aprovació i no va haver-hi desenvolupament, sí que hi ha hagut una reunió de la comissió mixta almenys des que el Govern no és un govern de dretes, i sí que hi ha hagut la reunió i sí que hi ha hagut un desenvolupament del factor d'insularitat.

Fan falta qüestions? Sí, a Formentera ho tenim molt clar, perquè justament és un dels territoris que més ho necessita. Aquesta ponència sobre la insularitat parlava de la necessitat d'aquestes OSP per abaratir justament el transport de mercaderies, necessari fer-ho. I per això també hi donarem suport.

En el punt quart parla també d'aquestes ajudes directes de les quals també es parla en aquesta ponència, es parla d'ajudes directes, també s'han fet passes, com, per exemple, l'aprovació de la PAC, aquesta nova PAC que entrarà el 2023 i que sí que ajudarà molt al sector primari.

Com també el punt cinquè i el punt 6, que parlen del sector primari i de les PIME i dels autònoms. En el tema de les PIME i els autònoms, també, com he dit al principi, hi ha hagut crèdits, mesures importants en aquestes mesures del Pla de recuperació que han ajudat els autònoms, fa falta més, per això també hi donarem suport.

Sí que m'he deixat de banda el punt tercer i l'esmena que presenta el PP, perquè parlen, i aquí no sé si tal vegada s'obre el cel i cau alguna cosa, però puc estar d'acord que no hi ha concreció, i sí que parla, una vegada més, de la baixada indiscriminada d'imposts, perquè sí.

Ahir, com ja he dit, crec que no és la primera vegada, ni serà la darrera, no hi estic d'acord, per molt que diguin ara

que... crec que és molt senzill, agafar un titular del que ha fet el president de la comunitat valenciana i amollar-ho aquí, tal vegada hem de detallar quina és la proposta. El que diuen aquí és una proposta sense detallar: abaixem l'IVA perquè sí. Bé, també podem parlar de l'impost per 0,2% de la població, que és el que vostès volen, al final afavorir-ne un per empobrir els altres.

Quan diuen mesures concretes, -sí que per acabar, ja acab, Sr. President- vostès sí que han fet és clar quines mesures fan quan retallen els impostos, la seva, va ser aquí, crec que divendres passat, va presentar una cosa la presidenta de la comunitat de Madrid, sí que abaixa impostos als rics per a després retallar drets a tota la resta, com tancar centres de salut, com retallar l'atenció sanitària i com retallar medicaments per a malalts de malalties molt greus.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sanz. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, president, senyors i senyores diputats. Bé, jo, en primer lloc, Sra. Guasp, vull reconèixer-li l'honestat del primer punt, francament, perquè certament la identificació de les causes pens que és un factor que mai no hem d'oblidar i no hem de caure en el risc de voler prendre mesures accelerades i sense tenir realment una bona identificació de causes, informes, estudis, el que faci falta. De totes maneres, a nosaltres no ens pareix que la identificació de causes en aquest moment sigui errada que fa el Govern de l'Estat ni el Govern de les Illes Balears. Tenim una inflació derivada dels preus de l'energia, derivada d'un conflicte bèl·lic i també agreujada per la interrupció sobtada de l'oferta i la demanda i la represa, també sobtada, després de la pandèmia que hem tengut en sectors estratègics principalment tecnologia, construcció, etc., d'acord, per tant nosaltres ens pareix que està bé.

També diu la seva proposta "*adaptar la a activitat econòmica a las circumstancies actuales*", bé, idè si hem de parlar de circumstancies actuals i, a més, crec que intenta fer una proposta molt particular per a les Illes Balears, bé, idè parlem de totes les circumstancies. Hem tengut una temporada amb plena ocupació, hem tengut un augment del 39% del salari mínim interprofessional, del 17% en hostaleria i hem tengut una temporada totalment recuperada, i vostès pens que eren els que deien que ni salut ni economia. Per tant, això pens que també és important de mencionar-ho. Per tant, no entenc per què pensen vostès que el diagnòstic és errat, ens ho podrien explicar a la segona intervenció i per què pensen que aquestes mesures que pren el Govern d'Espanya són errades, quan algunes d'elles les estan copiant altres països de la Comunitat Europea o la pròpia comunitat ens les està copiant.

Amb el segon punt, totalment d'acord a constatar aquesta necessitat que reuneixi la comissió mixta. El Govern estatal de

Pedro Sánchez, el Govern autonòmic de na Francina Armengol són els que més han fet per la compensació de la insularitat, i això ho deim sense cap tipus de dubte, que és suficient?, no, clar que no, queda molta feina per fer i queda un REB fiscal per desplegar, però ara tenim un REB aprovat, queda la part fiscal i s'ha dotat per primera vegada el factor d'insularitat, que jo pens que, per exemple, el Partit Popular, que ha governat molts d'anys a l'Estat i a la comunitat no pot dir el mateix.

És més, el passat 21 de setembre al Senat es varen aprovar una sèrie de propostes de resolució a instàncies del Grup Socialista, i una d'elles era impulsar el règim fiscal de les Balears des del diàleg entre el Govern estatal i el Govern autonòmic. Una altra és que s'hagi d'incloure la perspectiva insular en tots els projectes de llei que es facin al Govern d'Espanya. Una altra és que a la Unió Europea es reconegui una condició especial de les illes, però no només les ultraperifèriques. I, per últim, que es despleguin totes les competències que preveu l'Estatut d'Autonomia. I què hi varen votar grups com el seu i grups com el Partit Popular?, idò no hi varen voler votar a favor.

Li diria també que aquesta sensibilitat territorial de les diferents regions que conformen l'Estat ens agradaria veure-la també en el missatge que fan a nivell estatal, perquè pens que allà qualsevol reclamació de les particularitats de cada territori vostès la converteixen en una reclamació nacionalista i que com a mínim haurà de rompre Espanya.

El punt 3 nosaltres el votarem en contra. Per tant, demanariem la votació separada d'aquest punt. Nosaltres no som partidaris de fiar-ho tot -com ja ha quedat clar, pens- a la baixada d'imposts, i és molt curiós el que fan últimament els partits de la dreta, diuen "presentam un pla per a les famílies", clar, per a les famílies, i ens miram el plan i què diu?, "baixarem impostos", i no diu res més. És a dir, les famílies són només pagar impostos i res més. Home, jo pens que les famílies consumeixen la llum que està bonificada o no? Les famílies consumeixen carburant, que està actualment bonificat. Les famílies tenen membres que van a la universitat, que s'han augmentat les beques. Les famílies utilitzen el transport públic, que està actualment bonificat. Les famílies cobren pensions, que ara també s'han apujat en el seu vot en contra.

(Alguns aplaudiments)

Les famílies cobren salaris, i vostès s'hi han mostrat en contra. Per tant, se n'obliden vostès de tot això, per a vostès, famílies és igual a pagar impostos. Home, això, per tant, pens jo que si li diuen una mesura per a les famílies els faltava tota aquesta gran part social de la qual que casualment la dreta se n'oblida.

Els punts 4, 5 i 6, per últim, simplement dir-li que també els votarem a favor, a mi així com estan plantejats no em semblen més que una confirmació, una ratificació de la línia en què el Govern de les Illes Balears i el Govern estatal estam fent feina, perquè el que demanen ja s'està fent, sobretot des que es va aprovar el Decret 4/22 i es continuarà en aquesta línia.

Per tant, en definitiva, estam d'acord en pràcticament tota la mesura, però jo hi trob a faltar, com deia l'altre dia també a

instàncies del Partit Popular, mesures reals per a les famílies, perquè les famílies fan moltes més coses que no baixar-los impostos de 20 o 30 euros a l'any.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, senyor Marí. Ara donam la paraula el grup proponent. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Sr. Costa, creo que le sienta bastante mal el papel que le han hecho hacer hoy aquí, creo que no va con usted y creo, sinceramente, que no le sienta demasiado bien. Pero bueno, voy a ir concretando todo lo que lo que se ha dicho.

Agradezco al Sr. Melià y a otros grupos que han entendido de esta propuesta. Esta propuesta nace ..., son tres que conformaban el plan de choque de 30 medidas que Ciudadanos ja explicó aquí desde el mes de marzo. Un eje era la deflactación del IRPF que propuso Ciudadanos los primeros, luego pues bienvenidos sean a sumarse a esta iniciativa También llevábamos en esa PNL que yo misma defendí en esta tribuna en el mes de abril, la bajada del IVA al 5% de los carburantes, de la luz y la energía. Todas las medidas para las familias ya las ha propuesto mi grupo parlamentario, incluso después, ustedes en junio hicieron una proposición no de ley, y ya estas medidas se han rechazado y vetado por parte de la bancada de la izquierda, no sé qué ha intentado escenificar aquí, Sr. Costa, todas estas medidas se debatieron en el mes de abril por esta misma diputada, y se rechazaron. Hoy, esta proposición no de ley habla de uno de los ejes de ese gran plan de choque, uno de los ejes que era medidas específicas para Baleares. Por eso urgíamos en ese Pacto de reactivación en el mes de marzo a la presidenta que reivindicara en Madrid la necesidad urgente de desarrollar el REB y medidas que compensaran la insularidad, porque era un doble impacto que gravaba a nuestras familias, a nuestros autónomos y a todos los ciudadanos de estas islas.

Miren, el punto número 2, viene además en el REB, Sra. Ribas, yo ya sé el desconocimiento y el poco apoyo que tiene por parte de su partido el tema de la insularidad, ya se vio aquí como se puso del lado del Partido Socialista y del lado de Podemos para no aprobar con todos los demás partidos de la cámara, el impulso y ese recurso de inconstitucionalidad para impulsar el REB, el régimen especial para igualar los ciudadanos de nuestras islas con los demás territorios. Ustedes ya se vio que no creen en la insularidad. Por tanto, ya sabía el discurso que iban a hacer hoy.

El punto 3, es que hay informes, que el Partido Socialista veo que desconoce, pero todos los informes en los que se apoyan, del Cercle d'Economia, informes de la UIB, que se llevaron de manera consensuada, en aquella época participó mi compañero Xavier Pericay en la legislatura pasada, en esos ...

(Remor de veus)

... veo que ..., sí, mi compañero Xavier Pericay, al que le mando un fuerte abrazo. Entonces, participaron en este ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gracias, president. L'educació de vegades no és en aquest parlament i no donam una bona imatge i un bon exemple als ciutadans.

En esos documentos, en los informes de la UIB, que fueron consensuados y muchos de ustedes estaban ..., se especifica en esos informes que la herramienta, la mejor herramienta, y ya lo digo, lo dice la UIB y todos los informes que encargo el Govern de la época que coincide con el actual, manifiesta que la mejor herramienta que hay para compensar la insularitat és justamente el IVA, igual que Ceuta i Melilla, igual que Canarias. Por tanto, esa es nuestra petición, y nosotros lo introducimos en esta propuesta.

El punto número 4 en el que también había dudas, pues oigan, claramente las ayudas al sector del transporte de mercancías, que ahora vienen completamente recortadas por culpa de esta regla de *minimis*, en la que también hay un consenso casi unánime de todos los grupos, en que debemos acabar con esta regla de *minimis* de la Comisión Europea, que tanto nos perjudica en poder dar ayudas al transporte de mercancías para que eso se refleje en los precios de los consumidores y que no lo vean agravado, como sucede ahora.

Y, miren, el punto 5, pues está muy claro que lo que pedimos es una exención de ayudas al sector primario, que sería de la pesca, pues cuotas y tasas, como ahora en los puertos, y yo, pues le recuerdo al Sr. Costa que en Andalucía pues, justamente, fue una de las medidas que se impulsaron cuando Ciudadanos estaba en el Gobierno, y deberían conocerlas.

Después, también en el punto 6 hablamos de una línea de ayudas, dicen que no está concreta, es que tenemos otra proposición no de ley, que es anterior a esta, pero, desgraciadamente y lamentablemente, por el sistema parlamentario es de ingeniería parlamentaria diseñada por el bipartidismo, lo que hace es que las proposiciones de los grupos medianos o pequeños de esta cámara pues no podemos debatir cada semana aquí. Por tanto, esta proposición no de ley, con ayudas específicas para las PYME y autónomos está en la cola pendiente de entrar ya en las sesiones ordinarias anteriormente.

Pero no se preocupen, que espero poder defender aquí una línea de ayudas para nuestros autónomos y PYME, relacionada, pues, con ese doble impacto que supone...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Guasp, acabi, per favor.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... la insularidad y la debatiremos y espero que todos voten a favor.

En cuanto a su enmienda, decirles que la vamos a incorporar, que, por supuesto, estamos a favor de la reducción del IVA en estos productos concretos, es una solución real, no la de poner límites a los productos, como ha anunciado la ministra de Trabajo, que, evidentemente, es il·legal y, por tanto, la incluiremos para que se vote hoy en el debate.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Atès que podem fer votació separada, passam a votar.

En primer lloc, votam el punt número 1. Passam a votar. Votam.

48 sí, cap no, 4 abstencions.

Passam a votar el punt número 2. Votam.

48 sí, cap no, 4 abstencions.

Passam a votar el punt número 3. Votam.

19 sí, 27 no, 6 abstencions.

Passam a votar el punt número 4. Votam.

48 sí, cap no, 4 abstencions.

Passam a votar el punt número 5. Votam.

52 sí, cap no, cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 6. Votam.

51 sí, cap no, cap abstenció.

I, finalment, votam l'esmena 8420/22, incorporada. Passam a votar. Votam.

22 sí, 29 no, cap abstenció.

V.2) Proposició no de llei RGE núm. 5365/22, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a condemna de la massacre de Melilla.

Passam ara al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5365/22, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a condemna de la massacre de Melilla.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Segurament coincidiran amb mi que la política d'exterior i les relacions entre països deu ser d'aquelles qüestions més opaques i on el conjunt de la ciutadania té gairebé poca informació, o bé gens d'informació, sobre quines són aquelles qüestions que mouen la política exterior entre dos països.

I segurament un pot tenir la ingenuïtat de pensar que el que mou la relació entre països sigui la Declaració Universal dels Drets de les Persones, i crec que no hi ha res més enfora, perquè crec que precisament els fets, dia a dia, els fets ens demostren que es tracta, senzillament i exclusivament moltes vegades, d'interessos que són purament econòmics i que aquests interessos que són purament econòmics moltes vegades són aquests que regeixen les relacions entre països.

I no fa molt, dia 24 de juny, hi va haver un fet que, evidentment, va venir donat després d'un altre fet, que va ser quan el Govern o la presidència del Govern va rompre unilateralment tot un consens que feia dècades hi havia respecte de la qüestió sahrauí, un consens, evidentment, que no només afectava les Corts de l'Estat espanyol, sinó tot el conjunt d'autonomies que veníem fent feina en un sentit, i on es romp aquest consens i on, poc després, succeeixen tota una sèrie de qüestions que fan replantejar a veure exactament quin acord, és a dir, a canvi de què es va renunciar a aquesta qüestió, on hi havia aquesta unanimitat, i, per tant, on es va trencar aquesta humanitat. A canvi de què, no?

I crec que, precisament, fets com els que passen són d'aquelles qüestions que ens han de fer pensar i, molt especialment, ens han de fer reaccionar, crec que no podem callar davant una situació com la que va succeir dia 24 de juny, on 37 persones varen morir a les fronteres entre Melilla o l'Estat d'Espanya i el Regne de Marroc, de gent que venia del Sudan, del Sudan del Sud o del Txad, i que fugien de la misèria, fugien de la guerra, fugien de la fam, i molt especialment, després de moltes peripècies per arribar fins a aquest punt.

Per tant, evidentment, crec que com a societat ens hem de fer una sèrie i un conjunt de preguntes i també hem d'obligar, en certa manera, a reaccionar a les diferents institucions respecte d'això. I demanar-nos, bé, a canvi de què? És a dir, quina és la política exterior que hi ha, en aquest cas, de l'Estat espanyol i, evidentment, darrera de la Unió Europea, enfront, per exemple, del Regne de Marroc, entre d'altres, perquè és una situació, avui ens referim a aquesta, però també segurament ens podríem referir a d'altres.

I jo, la veritat, és que vaig arribar a la política pensant que les idees tenien la capacitat de moure el món, però me'n aniré de la política i pens que les idees, sense capacitat d'empatia, sense capacitat de posar-se dins la pell de l'altre, moltes vegades no serveixen per a res. I si, com a societat, com a persones, no ens commovem quan passen coses d'aquestes, tal volta ens hauríem de demanar exactament, que és el que fem aquí, perquè crec que, evidentment, hauríem perdut un dels grans valors que, evidentment, és seguir pensant que el que ha

de regir les relacions internacionals és la Declaració Universal dels Drets de les Persones.

I, evidentment, si un aprofundeix dins la realitat d'Àfrica, tal i com es troba a dia d'avui, veurà, ni més ni manco, que la intervenció d'occident, i quan diem occident diem Europa, diem Estats Units, diem Rússia, fins i tot també hi podem afegir la Xina. I podem parlar d'un passat, que és colonialista, agafam el mapa d'Àfrica i el veiem amb fronteres que són reptes totalment, és a dir que se la varen repartir com si fos un pastís, i fins i tot a dia d'avui, on moltes guerres que són encobertes són guerres entre grans potències mundials, que el que pretenen és el control sobretot de matèries primeres dels diferents països, on moltes vegades hi ha conflictes bèl·lics i on darrere aquests conflictes bèl·lics hi ha la intervenció o bé dels Estats Units, o bé de la Xina, o bé d'Europa o bé fins i tot de Rússia, i fan creure moltes vegades que es tracta de guerres tribals, i no és res de tot això.

Per tant, davant aquesta qüestió, i molt especialment davant el posicionament de diferents ONG, moltes d'elles amb prestigi reconegut que han fet una sèrie d'informacions i especialment que diuen que una vegada que s'ha firmat aquest conveni o aquest presumpte conveni o aquest presumpte acord ha augmentat la violència a les fronteres del Marroc amb Melilla, són qüestions que, evidentment, ens han de fer pensar i ens han de fer reflexionar i especialment exigir amb quins termes s'ha arribat a aquests acords, perquè no passi el que deia al principi que la política exterior és de més opaques de les polítiques, que, evidentment, hi ha.

I per això presentarem aquesta proposició, senzillament perquè creim que aquestes qüestions que han fet commoure la societat, també ens han de fer commoure a nosaltres i hem de fer aquesta reacció que passa per diferents punts, com revisar tot el que és la política exterior, la política de fronteres, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ensenyat, hauria d'anar acabant.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

... i especialment anar passant -acab, Sr. President-, anar regint-nos per la Declaració Universal dels Drets de les persones i atenent aquests drets com a eina fonamental, com un marc dels diferents tractats a què fem referència.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Intervencions dels grups parlamentaris que han presentat esmenes. Començam amb el Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes [8386](#) a [8388/22](#). Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Buenas tardes, señoras y señores diputados. Bien, es evidente que el 24 de junio algo se hizo mal o algo se hizo muy mal en Melilla, porque teniendo en cuenta el resultado es evidente que fue una auténtica tragedia. Es más, es la tragedia más importante sucedida en una frontera de España yo creo que en los últimos 40 años, con tantos muertos en una frontera terrestre y, por tanto, se hizo algo fatal. Es una auténtica tragedia. Desde nuestro grupo queremos manifestar nuestra total, nuestra tristeza, nuestro dolor y nuestra solidaridad con las personas que padecieron esto. Y nos parece increíble que tengamos un ministro de Interior que diga que lo que pasó fue proporcionado al ataque violento, que no dé la cara hasta el mes de ..., hasta la semana pasada en el Congreso ante esta situación y, aún peor, que tengamos un presidente del Gobierno que diga que hay que reconocer el extraordinario trabajo que realizó el Gobierno marroquí y la importancia de tener unas relaciones estratégicas con Marruecos. Esto lo dijo el señor Sánchez sobre uno de los hechos ..., el hecho más dramático sucedido en una frontera terrestre de nuestro país. Por tanto, nosotros no podemos estar de acuerdo.

Pero tampoco podemos estar de acuerdo, Sr. Ensenyat, con usted que nos dice que la culpa fue de la Policía Nacional y de la Guardia Civil. No, Sr. Ensenyat, la culpa fue de quienes adoptaron unas medidas políticas, quienes no dotaron correctamente a la Policía Nacional y a la Guardia Civil ...

(Alguns aplaudiments)

... y quienes crearon el caldo de cultivo para que eso pasase, y esto usted se lo calla en su propuesta, y por eso nosotros le presentamos una enmienda precisamente para que quede bien claro quienes son los máximos responsables, se llaman Pedro Sánchez y Sr. Grande-Marlaska, estos son los auténticos responsables que deberían figurar en su PNL. Y esta es la primera enmienda que le presentamos.

Imaginen que hubiese pasado esto con un gobierno del Partido Popular. ¿Se imaginan la que se habría armado con un gobierno del Partido Popular, con 37 muertos en la frontera, después de un cambio radical en la política internacional, sin explicar en una carta privada entre el presidente del Gobierno y el rey de Marruecos? Vamos, la que se habría armado y la que habrían montado precisamente la extrema izquierda y la izquierda separatista habría sido, desde luego, de libro. Por tanto, hay que condenar a quienes realmente tienen la culpa, y si no nos aceptan la enmienda, votaremos que no a su punto 1 pero radicalmente y totalmente convencidos, porque sería totalmente injusto aprobar el punto 1.

Después, el punto 2 nos habla de que hay que cumplir los compromisos internacionales, el respeto a los derechos humanos, no podemos estar más de acuerdo, hay que cumplir los derechos humanos en la política internacional y los tratados internacionales. Nosotros pensamos que España lo cumple, porque parece deducirse de su redactado como si España no lo cumpliera, España lo cumple y España se juega la vida en misiones internacionales y se la ha jugado en Irak, nuestras Fuerzas Armadas se la han jugado en Libia, se la han jugado en Somalia y nuestras Fuerzas Armadas contribuyen a la defensa

de los derechos humanos a través de resoluciones de Naciones Unidas, a través de acuerdos de la Unión Europea o a través de acuerdos con nuestros aliados de la OTAN. Por tanto, les votaremos que sí, pero en el sentido de que creemos que España sí que cumple.

Luego nos dice que hay que modificar la Ley orgánica de seguridad ciudadana para cumplir los derechos humanos. La Ley orgánica de seguridad ciudadana se modificó para cumplir las sentencias del Tribunal Constitucional, precisamente de la ley socialista, que era sustituir la Ley 1/92, que era la famosa ley de la patada en la puerta del Sr. Corcuera, que era una ley que hizo el Partido Socialista. Por ahora, que yo sepa, no hay ningún tribunal que haya declarado ninguna cuestión ilegal respecto a esta ley. Por tanto, a esta le votaremos que no, porque no tiene ningún sentido. Es más, le presentamos una enmienda por la que nos alegramos además que MÉS se preocupe por las relaciones internacionales, una ciudad tan española como Melilla y por las relaciones internacionales de España, pero en principio al punto 3 le votaremos que no.

En las relaciones internacionales se fundamentan, efectivamente, los derechos humanos. Al punto 4 le votaremos que sí, nos parece correcto.

Y el punto 5, sobre la cuestión del Sáhara, pues es evidente que la postura ... me llama la atención la enmienda que hace el Partido Socialista, que lo que viene a pedir es la celebración del referéndum de autodeterminación cuando precisamente el presidente del Gobierno lo que ha dicho es que reconoció la postura marroquí que no defiende el derecho de autodeterminación y que asigna al Sáhara la situación de una situación de autonomía. Por tanto, la propuesta número 5 también les votaríamos que sí.

Y en la 6 le hacemos una enmienda, nos parece bien que se preocupe por Melilla, pero estaría bien que se preocupasen por Baleares, ya que ustedes son un partido de Baleares en que precisamente ...

(Alguns aplaudiments)

... nos preocupemos de la situación de Baleares en cuanto a la situación migratoria, que instemos al Gobierno a reconocer precisamente la especial situación de Baleares en cuanto a la ruta con Argelia, totalmente consolidada y que el ministro Marlaska negó la semana pasada en el Congreso y además nos ha negado los medios materiales y personales para hacer frente a esa situación y, por tanto, si no nos aceptan nuestra enmienda, les votaríamos que no.

Nada más y muchas gracias.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Lafuente. Para defender las enmiendas RGE núm. 8399, 8400, 8410, 8411 i 8418/22, por el Grupo Parlamentario Ciudadanos, el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, presidenta. Miquel Ensenyat, miri que vostè i jo hem debatut i molts de companys de la Comissió de Drets Humans, de la Comissió d'Afers Socials, però concretament (...) d'afers humans, i, si no hagués llegit el contingut de la iniciativa i hagués escoltat només la seva intervenció en aquest faristol, hagués dit no m'agraden els punts que vostès han plantejat la iniciativa i li plantejam esmenes, però és que l'exposició de motius diu el que diu i és el que nosaltres rebutjam categòricament, perquè és clar, vostès a través d'acusar implícitament el Govern de l'Estat, el Govern del Regne d'Espanya, el Govern espanyol, i posar a la seva diana, com és habitual en el discurs nacionalista i del seu partit, l'Estat espanyol, i l'Estat espanyol són les institucions, entre elles aquesta també, eh?, i els treballadors públics, la policia i la Guàrdia Civil. I vostès diuen una frase com "amb la col·laboració activa dels cossos de policies espanyols", i denominen la seva actuació, juntament amb la gendarmeria marroquina "massacre de Melilla", que tots, amb opinió pública, sabem que és una massacre, han perdut la vida persones, però la Policia i la Guàrdia Civil han tengut els recursos que tenien, les instruccions que tenien, i vostès no parlen en absolut en tota la seva iniciativa de les lesions que varen patir els treballadors públics de l'Administració General de l'Estat, tampoc no parlen en absolut, en el cas de la seva iniciativa, de la persecució de les màfies i condemnar l'actuació de màfies esclavistes de vides de persones; ni tampoc no parlen de cap de les maneres de dotar de majors recursos les forces i cossos de seguretat perquè facin, precisament, que és com demanen ells, vostè recordi el que demanen tant Creu Roja com les entitats que assisteixen, com la mateixa policia, els recursos i la preparació que pertoca. I, per tant, el que es veu aquí, evidentment, és un atac als treballadors públics de l'Administració general de l'Estat, claríssim, a més.

I, per tant, com estan redactats els punts envers del seu contingut de la iniciativa, nosaltres els haurem de rebutjar tots i hem proposat una alternativa que entenem més constructiva, més real a l'opinió pública del conjunt de la ciutadania de l'Estat espanyol, entre la qual les Illes Balears, però en la línia de la filosofia que vostès plantegen.

El Sr. Lafuente ja ha comentat el que ha fet el Govern d'Espanya, el fracàs en acció exterior, amb una política internacional que ha d'anar del consens dels països de la Unió Europea, perquè és el marc no tan sols de ciutadania, que ens oblidam que som ciutadans de la Unió Europea els espanyols també, sinó en el marc dels acords que hi ha d'haver una política exterior, efectivament, en matèria migratòria; impedir, impedir, però no vol dir impedir tancar, sinó impedir que les persones es vegin forçades a la immigració i, per tant, com que es feia una immigració forçada es veu manipulada i instrumentalitzada per esclavistes, però també una cooperació internacional, per cert, objecte d'una modificació de llei en aquest parlament.

I que nosaltres, i esper el seu suport, que aquí, com parlen vostès també, donin suport a vincular accions també de la política de la comunitat autònoma en cooperació i ajuda humanitària a aquells països emissors de migració forçada.

I, per tant, el nostre suport i sobretot el nostre acompanyament a les reivindicacions dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, Policia i Guàrdia Civil, que són els primers que han condemnat les situacions que es varen veure obligats, amb l'actuació, que per ordre, varen haver de dur a terme, com el que varen patir en el tema de la mateixa integritat.

I, per tant, nosaltres li hem proposa uns punts. El que m'ha sorprès, i nosaltres li hem de donar suport perquè va en la línia del que la Comissió de Drets Humans i, sobretot l'Intergrup parlamentari sudaharià, però no em sembla adient que vostès hagin ficat una proposta d'un punt en matèria del posicionament d'aquest parlament, a través del l'Intergrup parlamentari, en el tema de la política del poble sahrauí, entre altres coses perquè dijous tenim una proposició no de llei, entre altres coses perquè hi ha declaracions, declaracions de La Rioja la darrera i perquè hi ha un consens prou clar en aquest sentit.

A nosaltres ens hagués agradat redactar millor aquest punt, però, evidentment, no li hem fet una esmena, veig que altre grup l'ha feta vostè, ja en decidirà.

I, per tant, nosaltres li hem fet una sèrie de propostes a la proposició no de llei, vostè ho veurà aquí, on expressam, evidentment, la condemna pels fets ocorreguts el dia 24 de juny, essent estereotips de visualitzar el que va passar allà, perquè varen patir vides i persones, però va patir la integritat de tots els que varen actuar allà. I també les conseqüències, no ens amagam, evidentment, que això ha suposat la pèrdua de vides de persones i també de moltíssims ferits, que també ha estat important, i les imatges han donat la volta a molts d'indrets.

Les relacions internacionals, més o manco en la mateixa mesura, però el que no podem admetre de cap manera és que vostè equipari la situació de l'acció exterior que passa a països amb dictadures, amb règims totalitaris i autarquies amb els drets humans a l'interior de l'Estat espanyol, en això mai no ens hi posarem devora. I tenim una garantia en aquests estat d'Espanya, un estat de dret que hi ha precisament la tutela efectiva del Poder Judicial i del control parlamentari per reprimir, reprovar i perseguir actuacions que vagin en contra de qualsevol dret fonamental, entre els quals els drets humans de les persones, siguin persones estrangeres, residents o que hagin entrat a l'Estat espanyol, com persones amb nacionalitat espanyola.

I recordem quan parlam d'Estat i Regne d'Espanya una cosa, per a nosaltres el Regne d'Espanya i l'Estat espanyol, mentre no canviï el règim polític, -perdó- el règim de la institució de la Corona, de la monarquia parlamentària, evidentment, és Regne d'Espanya; els cooperants que fan ajuda humanitària a l'exterior són Estat espanyol, a part d'aquest parlament, i també es troben en situació on el seu risc de vida perillera per aquests tràfic de màfies a l'assistència humanitària que fan, vostè ho sap també.

Per tant, quan parlam d'actuacions de l'Estat espanyol en matèries és molt més ample del que aquí s'ha parlat.

I ja acab president, sí que nosaltres li hem demanat..., explicaré l'esmena de supressió del punt 4, perquè amb la redacció del punt 2 que li feim, entenem que estan vinculades,

no és que estiguem en contra del punt 4, és que entenem que la redacció va vinculada al punt número 2.

I creiem i estam convençuts, ho ha anunciat el nostre diputat Gutiérrez i ho hem demanat nosaltres aquí, que la política d'acció exterior de l'Estat espanyol ha d'anar en la línia de la política europea, mentre siguem (...)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Gómez, per favor.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

... perquè no sortim mai de la Federació d'Estat, la Unió Europea.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Pel Grup Parlamentari Socialista, per defensar les esmenes de la RGE núm. [8401](#) a la [8406/22](#), té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Crec que avui venim a parlar aquí d'uns fets que ocorren el dia 24 de juny, uns fets els quals, per suposat, mereixen el rebuig de totes i tots, perquè, al final, acaben amb pèrdues de vides humanes i un bon grapat de ferits. Per tant, són fets que s'han de rebutjar.

També hem de dir que són uns fets que ocorren a la tanca entre Nador i Melilla, on es van apropar un grup d'unes 1.700 persones, per tant, hem de qualificar que són uns fets greus i que són uns fets que han de ser investigats, com ja es fa, i crec jo que han de marcar una mica el futur de les polítiques de fronteres.

De tot això ja se n'ha parlat molt, de fet, la setmana passada hi va haver en el Congrés dels Diputats la compareixença del ministre Marlaska, on es van explicar els fets on els diferents portaveus dels diferents grups polítics van fer les seves explicacions. Així també he de dir que en aquell moment es va dir, clarament, que hi ha dues investigacions obertes respecte d'això: una per part del Fiscal General de l'Estat i una al Congrés dels Diputats, mitjançant el Defensor del Poble, en el qual s'investiga a veure què va passar. Tots dos, crec jo que són dues institucions independents i, per tant, són les que han de fer aquesta investigació, al marge del Govern.

I, a més, també he de dir que hi ha un procés de judicialització al Marroc respecte dels fets, per tant, s'investiguen tant a l'Estat espanyol com a la part marroquina.

Però jo crec que aquí, almenys el que jo he entès, no venim a parlar dels fets, sinó que venim a parlar d'una política, que és la política migratòria. La política migratòria que tenim som conscients que és una situació complexa, perquè, per una

banda, som la frontera sud de la Unió Europea, per tant, la política migratòria ha d'estar d'acord, i en això li vull donar part de raó al Sr. Gómez, hem d'estar d'acord amb les línies de la Unió Europea, però també he de dir que la política migratòria és molt més que la política de fronteres, i això és el que pens que és el realment important.

La política migratòria és tot el procés, les persones, per diferents raons, per raons de caràcter de pobresa, per raons de guerres, per raons de voluntat, per raons de cultura, decideixen migrar i s'ha de fer tota una feina en política migratòria que permeti tot el procés. I per això jo crec que és important que l'Estat espanyol apliqui una política migratòria de caràcter integral, transversal, per poder establir rutes més o menys segures i evitar que tota aquesta gent que, per raons diverses, es veu abocada a la migració, caigui en mans de màfies organitzades que es dediquen al tràfic de persones.

La política migratòria ha de passar per una política d'acords de cooperació amb els països d'origen i trànsit, per assegurar la dignitat i assegurar els drets fonamentals de les persones, però també acords de cooperació que ajudin a lluitar contra la pobresa. Hem de dir que una gran part de les persones migrants que vénen de l'Àfrica vénen fugint de la pobresa, també n'hi ha que vénen fugint de les guerres i, per tant, acords de col·laboració de cooperació internacional per reduir la pobresa als països d'origen permeten reduir aquesta necessitat de sortir, aquesta necessitat de migrar de qualsevol manera.

També vull dir que en aquests acords bilaterals també s'ha de fer feina amb els cossos i forces de seguretat dels països d'origen per poder controlar en origen, i també l'altra part de la política migratòria és la política de fronteres, que els fets ocorren respecte de la política de fronteres, que n'hi ha aposta, segons va explicar el ministre, de renovació tecnològica, de reforç de personal, que ahir li vull dir, Sr. Lafuente, parlen que necessiten molt més personal, i jo li vull recordar, com li va recordar el Sr. Marlaska a la representant del Partit Popular, que el Partit Popular va reduir 1.800 persones de vigilància de fronteres. Per tant, és important.

I, finalment, una vegada aquí la política migratòria de passar per una resposta integral a les necessitats, jo crec que ho estam donant, recuperant la sanitat universal, l'escolarització, etc.

Ja per acabar -que se m'acaba el temps- respecte de la PNL, hem presentat una sèrie d'esmenes per poder adequar la redacció de la PNL a allò que nosaltres consideram. I respecte de les esmenes dels altres grups, dir que a les esmenes 8387 i 8386 del Partit Popular nosaltres no els podem donar suport. I respecte de les esmenes d'Unidas Podemos, nosaltres no podem donar suport a les 8415 i 8416, perquè demanen atenció hospitalària que nosaltres consideram que ...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

... a les comunitats autònomes.

Espero que accepti les esmenes i ho podem votar tot. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos per defensar les esmenes RGE núm. 8413 a 8416, té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Per contextualitzar les esmenes que avui presentam, havien estat treballades per la meua companya Cristina Mayor, que per temes de salut avui no ha pogut ser aquí i que Pablo s'havia ofert a fer-li la intervenció i, per tant, jo passaré a llegir la intervenció de Pablo.

Los hechos ocurridos el 24 de junio en la frontera sudeuropea forman parte de otros muchos que suceden cada cierto tiempo en la tumba marina del Mediterráneo, la masacre de Melilla se suma así, con sus 37 muertos, a los miles que han sucumbido intentando atravesar fronteras, intentando cruzar mares por cualquier medio utilizando cualquier vía que les permita buscar una vida mejor fuera de los países en los que viven. Tanta muerte anónima en una valla, tanta muerte anónima sumergida en una mar controlada por FRONTEX, esa agencia europea de la Guardia de Fronteras y Costas, creada, según indica y misma, para ayudar a los estados miembros de la Unión Europea y a los países asociados al espacio Schenguen, a proteger a las fronteras exteriores del espacio de libre circulación de la Unión Europea. Pero en realidad esta agencia es, en palabras de la antigua compañera de Pablo, la eurodiputada de Izquierda Unida Marina Albiol, es un cuerpo paramilitar, el brazo armado de la Comisión Europea para que nadie ponga un pie a Europa. Porque este es el objetivo del norte, ese norte del capital, ese norte que ha explotado y colonizado sin piedad durante siglos al continente africano; que nadie venga aquí pero, eso sí, seguiremos explotando sus materias primas, sus recursos, y lo haremos controlando los gobiernos de esos países al otro lado del mar, con mandatarios corruptos que persiguen a su propio pueblo con represiones sistemática y condenándolos al hambre, porque ese es el orden que se impone desde el norte: extracción de recursos y comprar de voluntades políticas.

Las 37 muertes de Melilla se incorporan a las 2.000 habidas en la frontera sur sólo en el año 2021, 2.000 personas muertas que en un gran número ni siquiera han podido ser devueltas a sus familias para al menos tener un último momento de emoción compartida. Esa defensa a ultranza de la frontera sur deriva en lo que un teólogo ha llamado “genocidio estructural”, muertes y más muertes. Hablamos de asalto a las vallas, de la invasión a través del mar, si se asaltan las vallas, es porque hay vallas; si alguien sube a una patera e intenta atravesar el mar, es porque no tiene otra salida.

Tal vez haya que cambiar nuestra visión del mundo y modificar nuestras políticas de inmigración, de acogida. Cuando consideremos a los subsaharianos ucranianos, tal vez entonces empecemos a entender lo que pasa en el sur. Podemos

utilizar políticas que controlen las fronteras, que vulneren los derechos humanos, las causas que están detrás de los fenómenos migratorios están claras y se mantendrán mientras no cambiemos nuestra visión de lo que sucede. Digo que se mantendrán, pero en realidad van a aumentar porque el cambio climático provocado en gran medida por los países del norte introduce una nueva variable que incidirá notablemente en nuevas olas migratorias.

Además de ciertas declaraciones totalmente desafortunadas sobre las muertes de Melilla por parte de algunas personas del Gobierno central, el cambio de la política tradicional de España hacia el Sahara no servirá para parar los flujos migratorios que vienen del sur. Es un grave error que nos distancia del pueblo saharauí y nos enemista con Argelia, sacrificar al pueblo saharauí esperando que Marruecos, a cambio, ejerza de perro de presa al servicio de España y de la Unión Europea y de la frontera sur, es aceptar la política continua de chantaje de ese país.

Las solución es trabajar las causas, mejorar la cooperación de igual a igual con los países del sur, no imponiendo condiciones y colaborar sin paternalismos ni interferencias a los cambios democráticos que los países del sur, si así lo demandan crean necesarios para así realmente ser soberanos en la toma de decisiones. Y, por supuesto, cumplir los tratados que España ha firmado: la Carta de derechos fundamentales y el cumplimiento de la Leu de asilo y la Convención de Ginebra de 1951, de personas refugiadas.

Apoyamos esta iniciativa de MÉS per Mallorca, que visibiliza el drama de lo que ocurre en la frontera sur. Nos hemos permitido presentar unas enmiendas de adición que espero que se acepten.

Pedimos abrir de forma inmediata una investigación independiente para esclarecer lo sucedido, la identificación de cadáveres y la localización de familiares, la habilitación del acceso a las oficinas establecidas en Ceuta y Melilla para personas que manifiesten la voluntad de solicitar protección internacional, así como atención sanitaria, psicológica, a hospitalizados y familiares de víctimas que se encuentren en España.

El 1 de octubre llega a Bruselas una marcha que bajo el lema “Derechos, no muertes”, exige el cumplimiento del derecho internacional de los derechos humanos en las fronteras y la regularización administrativa de quienes viven y trabajan en Europa. Es por ello que esperamos que la reivindicación en política migratoria de esta marcha sea escuchada y se dé cumplimiento a los derechos humanos.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señores diputados, de nuevo, o buenas tardes mejor dicho. Ustedes, que son tan escrupulosos cuando en esta cámara se niegan a intervenir o critican cuestiones que afectan a las competencias de los consejos insulares, siendo precisamente esta la cámara legislativa sobre cuestiones que afectan a consejos insulares, nos vuelven a traer aquí una proposición sobre una cuestión sobre la que este parlamento no tiene competencia alguna. Lo que trata esta proposición es competencia del Estado y debería tratarse en las Cortes Generales, donde, por cierto, ya se ha tratado. Solo por esto nuestro voto ya iba a ser negativo, pero es que además el contenido de esta proposición sobre el asalto a la valla de Melilla, que se produjo el pasado 24 de junio, es infumable y un insulto a la Policía Nacional y a la Guardia Civil.

Los separatistas de MÉS que forman parte del gobierno de la Sra. Armengol afirman -leo textual-: “El rechazo a las actuaciones contrarias a los derechos humanos de la gendarmería de Marruecos, de la Guardia Civil y de la Policía Nacional”. ¡Qué vergüenza!, Sr. Ensenyat. Nuestros agentes de la Guardia Civil y de la Policía Nacional sufren una presión brutal en una frontera vulnerable. En este asalto de junio, es muy necesario recordar que 49 agentes de la Guardia Civil resultaron heridos, en este asalto y en todos los que se producen los asaltantes atacan a nuestros agentes con ganchos, con piedras, con palos, incluso con ácido. La violencia es enorme, como además en este caso se pudo ver en los vídeos, demostrando como son los asaltantes los que se acercan a la policía para golpear primero armados con palos y gráficos y lanzando piedras.

Desde aquí aprovecho la tribuna para mandar todo nuestro apoyo a las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado por su sacrificado y poco valorado trabajo, que con medios materiales y humanos insuficientes arriesgan sus vidas por nosotros. Y mientras ellos se arriesgan sus vidas con nosotros, aquí hay que aguantar que un partido que forma parte del Gobierno balear, un partido que anhela la destrucción de la unidad nacional, MÉS, les insulte sistemáticamente. Ellos no les insultaron a ustedes cuando ustedes les necesiten, señores de MÉS, ese es el honor que abandera nuestra policía y nuestra guardia civil, algo de lo que ustedes están muy lejos.

Es necesario alertar públicamente que la situación de la inmigración ilegal en Melilla se agrava por la violencia y los métodos de los ataques, como ya venimos denunciando desde hace más de un año. El pasado 24 de junio fueron 2.000, pero es que en el marzo anterior fueron 2.500.

Dicho esto, señores diputados, desde VOX consideramos que el presidente Pedro Sánchez hizo gala de una enorme falta de sensibilidad al hablar de que este asalto de junio en la frontera de Melilla fue bien resuelto, como dijo él, bien resuelto, por los agentes marroquíes. Evidentemente, no fue bien resuelto, porque nosotros reclamamos que se ponga fin a la inmigración ilegal, pero no compartimos la forma en la que el presidente valoró la actuación de la policía marroquí; lo que allí sucedió fue horrible.

La amenaza sobre Melilla es muy seria, al igual que en Ceuta, al igual que en Baleares, entre otras regiones españolas que sufren la invasión inmigratoria ilegal. Por eso, desde VOX consideramos que las personas que han entrado violenta e ilegalmente no pueden obtener residencia bajo ningún concepto, puesto que sería el efecto llamada definitivo. Nuestro gobierno debe promover que el conjunto de la Unión Europea haga extensiva esta medida para todos los países miembros, de manera que quien viole una frontera europea sepa que nunca obtendrá la nacionalidad de un país europeo. Hay que actuar internacionalmente de forma coordinada. La frontera sur de Europa es más vulnerable que nunca, y ello concierne a toda la Unión. Y mientras se ejecuta alguna solución europea, los países que como España recibimos estas agresiones cada vez más numerosas y violentas, debemos aplicar medidas para protegernos.

Nosotros desde VOX proponemos: el fin de las políticas de efecto llamada del Gobierno, la persecución de las ONG cómplices, muros infranqueables en Ceuta y en Melilla, protección fronteriza del ejército, vigilancia marítima de la Marina Española en el Estrecho y en el Mediterráneo, y expulsión de todos los ilegales.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats. És cert que ja s'han dit moltes coses pels portaveus que m'han precedit, hi ha una realitat a nivell mundial que crea problemes molt importants amb el fenomen de l'emigració. És un fet que ens afecta a tots, i sabem que la majoria d'aquestes migracions són per fugir de la pobresa o de la guerra i per trobar una millor vida, una vida digna i una vida de llibertat i drets. Hem parlat moltes vegades a la Comissió de Serveis socials la legislatura passada de la importància de la cooperació i de fer feina en origen per poder donar, ensenyar, ajudar amb recursos materials i econòmics a aquests països, perquè tinguin les eines i, per tant, la possibilitat de no haver d'emigrar per motius econòmics.

Des d'El Pi condemnam qualsevol atac que vulneri els drets humans. Tots els països tenen les seves normes de migració i de cada vegada -i també ho han dit alguns dels portaveus que m'han precedit- trobam polítiques conjuntes entre diferents països, perquè s'ha incrementat molt la mobilitat de les persones, però sempre s'ha de garantir el dret d'una persona a ser tractada amb respecte.

Per tot això, no entrarem en el debat de si el culpable és el Sr. Sánchez, el Sr. Marlaska o les actuacions dels Cossos i Forces de Seguretat, creim que s'han de condemnar el fet i que es posin totes les eines imprescindible, que es posin totes les

eines perquè no torni a passar. Ningú no hauria de perdre la vida pel fet de migrar.

Dit això i sent conscients que també es necessiten normes que regulin la migració, amb els punts que passarem a detallar, demanàriem votació separada. Sobretot s'han presentat devuit esmenes, ara el portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, ens dirà si n'accepta i quines accepta, però així com està presentada la proposició nosaltres ens abstenríem en el primer punt, perquè dic que en general hem de condemnar els fets.

Al segon punt li donàriem suport, pensam que s'han de complir tots els compromisos adquirits per part d'Espanya.

En el tercer punt, nosaltres no pensam que s'hagi de rogar, hi ha esmenes que s'han presentades per una modificació, i nosaltres així li donàriem suport.

El quart punt parla de les relacions del Regne d'Espanya sobre els drets humans, la llibertat, la justícia, la igualtat, també li donàriem suport.

Al cinquè, defensam tots els drets internacionals i parla del poble sahrauí, i jo crec que tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra o la majoria estam d'acord que s'ha de posar una solució a aquesta situació.

I pel que fa al punt sisè, així com està plantejat, ens hi abstenríem perquè, evidentment, s'ha de tenir el respecte als drets humans, però, com dic, hi ha aquest dret a la migració com a norma que estableix aquesta modalitat i condició d'anar d'un lloc a l'altre.

Pel que fa a les esmenes que han presentat els diferents grups parlamentaris, n'hi ha algunes amb les quals podem estar d'acord, ja donàriem el suport si així ho marca el Sr. Ensenyat, però dic que, en general, amb les esmenes que presenta Ciudadanos estam d'acord, amb les que presenten el PSOE amb molt de sentit, mantenen la feina que es fa des de l'Estat o confirmen i, en tot cas, rebaixen el to inicial de la proposta. A les esmenes del Grup Parlamentari Popular, excepte la primera, li donàriem suport. I pel que fa a les esmenes de Podem, vull suposar que l'atenció sanitària està garantida i que qualsevol comunitat autònoma garanteix aquesta atenció sanitària i psicològica de qualsevol persona que la necessiti, i de la resta crec que s'han de fer o s'ha de tenir una visió conjunta i no tan específica i, per tant, nosaltres ens hi abstenríem en cas que el Sr. Ensenyat les acceptàs.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i gràcies, Sr. Ensenyat del Grup de MÉS per Mallorca. Vostè ha parlat que, evidentment, aquests fets ens varen commoure, i efectivament és commoció

el que vàrem sentir després de conèixer els esdeveniments d'aquest passat mes de juny a la tanca de Melilla, i, per tant, li agraeisc que vostè ens doni l'oportunitat com a Parlament que ens manifestem d'una forma contundent o, si més no, expressem aquesta moció i evidentment no ens quedem només aquí, sinó que fem també una anàlisi de les causes, de les actituds, de les accions i de les omissions que han fet que aquesta massacre sigui possible. Ara, si ens limitem, com sembla que volen alguns grups, a fer una simple condemna sense entrar en tot el context en què es donen aquestes circumstàncies, farem un gest que ens quedarem tots molt satisfets, però realment no estarem contribuint per a res a la solució d'aquest problema.

Per tant, jo ja li anunciï que nosaltres votarem a favor de tots els punts. No sé... hi ha moltes esmenes, supòs que n'acceptarà algunes o intentarà presentar transaccions, però, tal com estan redactades, nosaltres els acceptàriem tots.

Dit això, i sense contradir-me amb el que acab de dir, crec que hi ha esmenes ben intencionades, tant per part del Grup de Ciutadans com per part del Grup Socialista, que crec que contribuirà a eixamplar el màxim el consens al voltant d'aquesta qüestió. Ja li dic, eh, sense, evidentment, caure en el bonisme i en blanquejar fets que han de ser assenyalats i han de ser diagnosticats com pertoca.

També pens que el Grup d'Unides Podem ha presentat una sèrie d'esmenes que van en la línia de donar suport, de donar reparació a les víctimes d'aquesta massacre, que em sembla que també serien dignes de ser preses en consideració.

Per tant, expressant-li quin és el sentir del nostre grup respecte d'aquesta proposició i de les esmenes que s'han presentat, ens reafirmem en el nostre vot a favor.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Ara donam la paraula al grup proposant, té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Deia abans que les ONG que són presents en els territoris, les que treballen en el dia a dia, denunciïn un augment de la violència important des que l'Estat espanyol va arribar a un acord, no sabem molt bé a quin, i que això va suposar evidentment la traïció al poble sahrauí; jo crec que en aquest sentit queda més que demostrat que què té a veure el que va passar dia 24 amb l'abandonament del poble sahrauí? I ho faig sobretot per contestar al Sr. Gómez.

Crec que en aquest sentit és important relacionar una cosa amb l'altra, perquè parlava d'una opacitat d'una política exterior, l'opacitat ve que passa una cosa i automàticament en passen d'altres, que denunciïn aquestes ONG aquest augment de la violència a les fronteres. I cit textualment el manifest que signaren una vintena d'ONG, entre d'altres, Metges del Món, Medicus Mundi, Creu Roja, Amnistia Internacional, etc.

Successos com el de Melilla responen a una política migratòria europea i espanyola sustentada en la militarització i externalització de les fronteres a tercers països no segurs, al racisme institucionalitzat i a la criminalització dels qui exerceixen el seu dret a la mobilitat i a la recerca de protecció. Això ho signen més de 20 ONG.

Per tant, contestant al Sr. Lafuente, i en això seré molt bèstia amb una expressió: és tan assassí qui envia un sicari com el mateix sicari. Per tant, si nosaltres el que feim és encomanar al Regne de Marroc que faci la feina bruta a l'Estat espanyol, fem un trist favor, un trist favor, i especialment a un país i a una Unió Europea que es pretén democràtica, d'estats de drets o de membres d'estats de drets i, especialment, solidari. Evidentment, això trairia qualsevol principi de qualsevol tractat internacional que la Unió Europea i tots els seus països integrants hagin signat fins a dia d'avui.

I és per això que ho dèiem, aquesta externalització de la gestió de les fronteres i, en aquest cas, posar-les en mans de Marroc.

D'altra banda, crec que és important al Sr. Campos dir-li que si vostè s'atreveix a parlar en aquest faristol en nom de la Guàrdia Civil i en nom de la Policia Local, permeti'm dir-li que fa un trist favor a la Guàrdia Civil i a la Policia Nacional, perquè no estan ni més ni manco identificats cossos i forces de seguretat de l'Estat amb l'extrema dreta, per la qual cosa no els pot fer un favor més trist a tots ells els quals, sense cap dubte, molts són grans professionals i fan una feina magnífica, que nosaltres també, evidentment, hem reconegut.

D'altra banda, i ja passant al tema de les mocions, perquè el temps corre de pressa, si els sembla bé, passariem una per una, i si de cas ho faria per ordre cronològic, és a dir, per ordre d'entrada: n'hi ha una de Ciutadans amb referència al primer... -perdó, del Partit Popular-, que els varen entrar les primeres, la que faria referència al punt número 1, amb una modificació, si els sembla bé acceptariem la de Ciutadans, perquè amb els termes que la plantegen entenem que és la que pot suscitar més consens dins la cambra, que, al cap i a la fi, a nosaltres ens interessa que hi hagi aquest consens majoritari, evidentment, sempre que faci falta.

La segona, la que fa referència al punt 3, no l'acceptariem, perquè aquesta sí que entenem que no té res a veure amb el que debatem. Si vol a un altre moment ho podem fer.

La del punt 6, hi ha unes esmenes, en aquest cas del PSOE, que entenem que també s'ajusten més i poden suscitar més aquest consens dins la Cambra.

De Ciutadans, la del punt 1 l'acceptariem, però, evidentment, el que sí volem recordar és que els fets que varen passar dia 24 no són una tempesta, no són una ventada, no són un terratrèmol; és a dir, aquí darrera hi ha responsables i volem saber qui són els responsables. Ho dic perquè, si hi ha comissions d'investigació, evidentment, ja serem a temps a veure exactament a qui hem de senyalar en aquest sentit.

La que fa referència al punt segon, hi ha una esmena que entenem que s'adapta més a les circumstàncies i al que volíem expressar i a aquest consens que volem suscitar.

Respecte de les esmenes del Partit Socialista, l'esmena al punt 1 n l'acceptariem perquè hem acceptat la de Ciutadans.

L'esmena al punt 2, sí l'acceptariem.

L'esmena al punt 3, també sí que l'acceptariem, i especialment quan diu que "respecti escrupolosament els drets humans", que això, evidentment, és en el que tots coincidim i al que tots ens referim.

Al punt 4 sí acceptariem l'esmena, i evidentment, sempre, si em permeten una transacció, hem de parlar de Constitució Espanyola, però també hem de parlar, evidentment, de tots els tractats europeus, com el Tractat de Ginebra i d'altres que han sortit dins el debat els quals, evidentment, també s'haurien d'incloure dins aquesta esmena.

Igualment, el punt número 5 i el punt número 6, en què també acceptariem l'esmena.

Després n'hi havia una de supressió, de modificació, perdó, del punt tercer, de Ciutadans, que no acceptariem, perquè s'ha acceptat la que ha presentat el Grup Socialista.

I també una supressió del quart punt per part de Ciutadans, que no acceptariem, perquè així, evidentment, desbarataria l'ordre i el contingut de les que sí s'han acceptades.

D'Unidas Podemos acceptariem totes les esmenes que han presentat, sí que volem puntualitzar que una, quan es refereix, evidentment, a atenció psicològica i a atenció mèdica, es refereix dins territoris fronterers, com supòs, que no ho posa la moció, però evidentment que es refereix a territoris fronterers, perquè, d'altra banda, això ja es fa, com és de suposar.

I res més. Moltes gràcies a tots i a totes i també moltes gràcies per aquest esforç que han fet els grups que han proposat totes aquestes esmenes, i sense cap dubte sortirà un document d'aquesta Cambra que, evidentment, ha de respondre a aquesta commoció de què parlava al principi a la primera exposició que he fet.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Un cop finalitzat el debat, procedirem a la votació...

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, ens pot donar només un segon per posar un poc d'ordre a les esmenes que acaben de dir, si és un minut, un minut, o trenta segons, em falta llegir-les, és per això, em fa falta llegir-ne una, és per això, per a comprensió.

EL SR. PRESIDENT:

Esperam un minut.

(Pausa)

25 sí, 23 no i 3 abstencions

EL SR. PRESIDENT:

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Començam la votació. Farem votació separada, en primer lloc, votam el punt 1, amb l'esmena 8399/22 de Ciudadanos incorporada. Votam.

47 sí, 4 no i cap abstenció.

Passam a votar el punt 2, amb l'esmena 8402/22 incorporada. Votam.

45 sí, 4 no i 3 abstencions.

Ara passam a votar el punt 3, amb l'esmena 8403/22 incorporada. Votam.

33 sí, 16 no i 3 abstencions.

Passam a votar el punt 4. El Sr. Ensenyat ha dit que acceptava l'esmena 8404/22, però ha suggerit una petita transacció que ampliava "amb la normativa de Comunitat Europea i Dret internacional". Algun grup parlamentari s'hi oposa?

Idò passam a votar el punt 4, amb l'esmena 8404/22 i la transacció. Votam

48 sí, 4 no, cap abstenció.

Ara votam el punt 5 amb l'esmena 8405/22 incorporada. Votam.

45 sí, 4 no, 3 abstencions.

Ara passam a votar el punt 6 amb l'esmena 8406 incorporada. Votam.

40 sí, 10 no, 2 abstencions.

(Remor de veus)

Passam a votar l'esmena 8413/22, on el Sr. Ensenyat ha suggerit una petita transacció perquè "l'atenció mèdica i psicològica es produeixi a territori fronterer". És una transacció, algú s'hi oposa?

Idò passam a votar l'esmena 8413/22 amb la transacció incorporada. Votam.

17 sí, 34 no, 1 abstenció.

Ara passam a votar l'esmena 8414/22. Votam.

11 sí, 16 no i 24 abstencions.

Ara passam a votar l'esmena 8415/22. Votam.

26 sí, 5 no, 21 abstencions.

Ara passam a votar l'esmena 8416/22. Votam.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS